

மாதகல் மீஸ்வாகனப்புவரின்

யாழ்யாண கையாமாலை

ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

கலாநிதி க. சுனாராசா

மாதகல் மயில்வாகனப்புலவர்ன்

யாழ்ப்பாண கவுபவமாலை

ஓரு மீன்வாசியு

கலாந்தி க. குணராசா

கமலம் பதிப்பகம்

82, பிறவுண் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்: திலங்கை.

முதல்பதிப்பு	:	ஒக்டோபர், 2001
பதிப்புரிமை	:	திருமதி கமலா குணராசா 75/10A பிறவுண் வீதி, நீராவியடி, யாழ்ப்பாணம்.
அச்சுப்பதிவு	:	
வெளியீடு	:	கமலம் பதிப்பகம்
விலை	:	

- YALPPANA VAIPAVA MAALAI
(A brief history of Jaffna
from 5 century B.C. to 1948 AD)
- Re-told by : Dr. Kandiah Kunarasa
B.A. Hons. (Cey), M.A., Ph.D., SLAS
- PUBLISHEED By: Kamalam PAthipakam
- First Edition: 2001, October
- Price: Rs.

விற்பனையாளர்:

யூயாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, வண்டன்.

முன்னுரை

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றினைக் கூறும் நூல்களுள் கைலாயமாலை, வையாபாடல், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற மூன்றுமே கிண்டக்கக்கூடிய பனுவல்களாகவுள்ளன. கைலாயமாலையும் வையாபாடலும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை ஆக்குவதற்கு மாதகல் மயில்வாகனப்புலவருக்கு உதவியுள்ளன. இந்தவிருநூல்களோடு பரராசசேகரன் உலா, இராசமுறை என்ற வேறிருநூல்களும் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை ஆக்குவதற்கு உதவியுள்ளன. இவ்விருநூல்களும் காலகதியில் கரைந்து போய்விட்டன.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை ஆதாரமாகக் கொண்டு. பல சரித்திர ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை விபரித்துள்ளனர். மயில்வாகனப்புலவரையும், யாழ்ப்பாண வைபவமாலையையும் போற்றியும், தூற்றியும், ஒட்டியும் வெட்டியும் விமர்சனம் புரிந்து தமது நூல்களைத் தந்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும் மயில்வாகனப்புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கணவெநுவன் தரும் கற்பனைக் கதைகளோடு யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை வரன் முறையாக விபரித்துள்ளதென்பதையும், நுனுகி நோக்கில் அந்தாலில் வரலாற்றுண்மைகள் பொதிந்துள்ளன வென்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை அடியெட்டி 1882 ஆம் ஆண்டு எஸ்.ஜேரன் என்பார் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்

என்றோரு நூலை ஆக்கித் தந்துள்ளார். 1918 இல் வசங்கினானைச் சேர்ந்த க. வேலுப்பிள்ளை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை முற்று முழுதாகத் தழுவி 'யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி' என்றோரு நூலை எழுதித் தந்துள்ளார். இந்த நூலைத் தான் எழுதுவதற் குதலிய நூல்களின் பட்டியலில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை முதலிடம் பெறுகின்றது. அத்தோடு பரராசசேகரனுவார், இராசமுறை ஆகிய நூல்களும் ஆதாரமாக அமைந்தன வென்கிறார். இந்துரல்கள் அவருக்கு எப்படிக் கிடைத்தன வென்பது ஐயப் பாடாகும். 1928 இல் அக்கவேலியைச் சேர்ந்த சவாமி ஞானப் பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை மூல நூலாகக் கொண்டு 'யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்' என்றோரு நூலை யாத்தளித் துள்ளார். 1930 இல் டானியல் ஜேஜான் என்பவர் எழுதியினித்த 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரமும்', 1932 இல் சிவானந்தன் எழுதியுள்ள 'யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றமும்', 1933 இல் ஆ. முத்துத்தம் பிப்பிள்ளை எழுதிய 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரமும்', அதேயாண்டு முதலியார் செ. இராசநாயகம் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரமும்' மயில்வானப் புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை மூல நூலாகக் கொண்டு, ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டவையாக். யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை நேரடியாகவே விளக்கவும், விமர்சிக்க வும் எடுத்துக் கொண்ட நூல்கள் க. வேலுப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதியும், சவாமி ஞானப்பிரகாசரின் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனமும் ஆகும். அவ்வகையில் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை, பல பிரதீருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் முதலியார் கு. சபாநாதன் 1949 இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

1949 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தின் பல இருண்ட பகுதிகளை எஸ் நடேசன், சி. எஸ். நவரத்தினம், கா. இந்திரபாலா, எஸ்.அரசரத்தினம், ச. பத்மநாதன், சி.க. கிற்றம் பலம், செ. குண்டிந்கம், ப. புஸ்பரத்தினம், பெ. செகந்நாதன், ஆர். இருபதி, க. குணராசா, செ. கிருஷ்ணராசா முதலானோர் ஒளி

பெறச் செய்துள்ளனர். எனவே, மயில்வகனப்புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக்குப் புதியதொரு பார்வையும், விளக்கமும் தேவைப்பட்டன. அதனால் தான் ‘யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை: ஒரு மீள் வசீப்பு’ என்ற இந்துால் ஆக்கப் பட்டு வெளிவருகின்றது. இந்துாலிற்கு மூலப்பிரதியாக 1884 ஆம் ஆண்டு சென்னை ஸ்கோட்டிஸ் அச்சகத்தில் வேல். சதாசிவம்பிள்ளையால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட ‘யாழ்ப்பாண வைபவம்’ எனும் பிரதி அமைந்தது. அப்பிரதியின் மூரணமான விபரணப்பகுதியும் (அது இந்துாலில் பெரிய எழுத்திலுள்ளது) அதற்கான விளக்கமும் (அது இந்துாலில் சிறிய எழுத்திலுள்ளது) இந்த நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையைப் பலர் பதிப்பித்துத் தந்துள்ளனர். வே. சதாசிவம்பிள்ளை (1884), சி. பால சப்பிரமணிய சர்மா (1916), க. பெரான்னுச்சாமிப்பிள்ளை (1927), முதலியார் குல. சபாநாதன் (1949), டாக்டர். ச. மகேந்றார் கடன் (1965) ஆகியேர்கள் அவர்களில் முக்கியமானவர்கள். அ. சதாசிவம்பிள்ளை என்பவர் ‘உதயதாரனைக்’ யில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையைத் தொடர்க்க வெளியிட்டுள்ளார். சி. பிற்ரோ (C.BRITO) என்பவர் 1899 ல் “YALPANA VAIPAVA MAALAI” என வைபவமாலையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையும் அதற்கான புதிய விளக்கமும் இன்றைய கால கட்டத்தில் அவசியமெனக் கருதி, கமலம் பதிப்பகத்தினர் இந்துாலைப் பதிப்பித்து வெளியிடுகின்றன. இந்துாலினைச் சிறப்பாகக் கண்ணியிலிட்ட திரு. ஆத்மானந்தநாக்கும், நூலின் ‘புறாப்’பை அவதானமாக ஒப்புநேரக்கிய திரு. பெர. ஆனந்தலிங்கத்துக்கும் என் நன்றிகள்.

பிரதேசச் செயலர்,
நல்லூர்.
29.9.2000

கலாநிதி. க. குணராசா

பதிப்புரை

யாழிப்பாண வரலாற்றைக் கூறுகின்ற அனைத்துப் பழைய நூல்களையும் புதிதாகப் பதிப்பித்துக் கூறும் நல்லுவகக்திற்குச் சமர்ப்பிக்க முன் வந்துள்ளோம். அவ்வகையில் மிகப் பழைய வரலாற்று ஆவணமான மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரின் ‘யாழிப்பாண வைபவமாலை’யை முதல் நூலாகப் பதிப்பிக்கின்றோம். இப்பழந் தமிழ் நூலின் மீள் வாசிப்பினை நவீன ஆய்வாதாரங்களுடன் கலாநிதி கந்தையா குணராசா நிறைவேற்றியுள்ளார்.

தமிழ் கூறும் நல்லுவகம் இந்த முயற்சிகளை வரவேற்குமொன நம்புகின்றேன்.

10.10.2001

கமலம் பதிப்பகத்தினர்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

ஒரு மீள் வாசிப்பு

விளக்கம்

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றினை அறிவதற்கு நமக்குதலும் பனுவலாக விளங்குவது மயில்வாகனப்புலவர் இயற்றிய ‘யாழ்ப்பாண வைபவம்’/ ‘யாழ்ப்பாண வைபவமாலை’ ஆகும். யாழ்ப்பாண தேசத்தின் வரலாற்றுக் கதைகளை வரன் முறையாக விளக்கும் இந்நால் கூறும் சங்கதிகள், வரலாற்று உண்மைகளாக நாறு வீதமும் கொள்ளப்படத்தக்கதன்றுவென்னும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்குதவுஞ் செய்திகள் முற்றாகவில்லையென்றும் நிராகரித்து விட முடியாது. யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை எழுதியவர் மாதகல் புலவர் மயில்வாகனமென, அந்நாலின் சிறப்புப்பாயிரம் ஒன்றின் மூலமறியக் கிடைக்கின்றது.

மயில்வாகன வேள்

ஒண்ணலங்கிகாள் மேக்கறுவினன் நோதுபிபயர்
பெற்றவிற் வுலாந்தே சண்ணல்
பண்ணலங்கிகாள் யாழ்ப்பாணப் பதிவரலா
றரைத்தமிழாற் பரிந்து கேட்கத்
திண்ணிலங்கு வேற்படையான் செகராச
சேகரன்பொல் லவையிற் சேர்ந்தோன்
மண்ணிலங்கு சீர்த்திவையா மரபின்மயில்
வாகனவேள் வகுத்திட்டானே.

விளக்கம்:

மாதகல் மயில்வாகனப்புலவர், கி.பி. 1380-1414 வரை யாழ்ப்பாண அரசின் மன்னாக விளங்கிய ஜயவீரசிங்கை யாரியனின் அரசபைக் கவிஞரான வையா என்னும் புலவரின் வழிவந்தவர். மேக்கறூன் என்ற ஒல்லாந்து தேச மன்னன், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றை உரைத்தமிழில் எழுதுமாறு கேட்டதற்கு இணங்க, யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை மயில்வாகனப்புலவர் இயற்றினாரென இப்பாடவி விருந்து அறியக் கிடைக்கின்றது. மயில்வாகனப்புலவர் வாழ்ந்த காலம் யாது என்பதில் இன்னமும் வாதப் பிரதிவாதங்களுள்ளன. பாடவில் வரும் மேக்கறூன் என்பவன், 1736 இல் காலி கொமாந்தராக விளங்கிய இயன் மாக்காரா வெனில், மயில்வாகனப்புலவரின் காலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாக அமையும். மயில்வாகனப்புலவரின் சமகாலத்தவர்களாக வைத்திலிங்கம் செட்டியாரும் கூழங்கைத்தமிழரானும் கொள்ளப்படுவது உண்மையாயின், புலவரின் காலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் காலமாக அமையும். எவ்வாறாயினும் மயில்வாகனப்புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற வரலாற்றுப் பனுவலை உரைத்தமிழில் யாத்தளித்தார் என்பதில் இரு கருத்துக்களில்லை.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை எழுதுவதற்கு மயில்வாகனப் புலவருக்கு மூல நூல்களாக எவையுதவினைபென்பதை யாழ்ப்பாண வைபவத்தின் இன்னொரு சிறப்புப் பாயிரத்தாலறிய முடிகின்றது. அது வருமாறு:

மூல நூல்கள்

இரராசர் தொழுகழன்மேக் கறுளனைன் ரோது
 மூலாந்தேச மன்னவுரைத் தமிழாற் கேட்க
 வரராச கைலாய மாலை தொன்னுஸ்
 வரம்புகண்ட கவிஞர்பிரான் வையா பாடல்

பரராச சேகரண்றன் யுலாவுங் காலப்
 படிவழுவா தற்றசம்ப வங்க ஷட்டுந்
 திரராச முறைகளுந்தேர்ந் தியாழ்ப்பா ணத்தின்
 செய்திமயில் வாகனவேள் செப்பி னானே.

விளக்கம்:

யாழ்ப்பாண வைபவத்தில் வரும் இந்தப் பாயிரத்தின்படி, மயில்வாகனப் புலவருக்குத் தனது நூலை எழுதுவதற்கு கைலாய, மாலை, வையாபாடல், பரராசசேகரன் உலா, இராசமுறை ஆகிய நான்கு முன்னூல்களுதலியுள்ளன வென அறியலாம். இந்த நான்கு நூல்களிலின்று கைலாயமாலை, வையாபாடல் ஆகிய இரண்டு நூல்களேயுள்ளன. பரராசசேகரன் உலாவும் இராசமுறையும் ஆய்வாளர்களின் கரங்களுக்குக் கிட்டாது மறைந்துள்ளன. கைலாயமாலை

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை நால்

மயில் வாகனப்புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை இவ்வாறு தொடங்குகிறார்:

கிரேததிரேததுவாபர மென்னும் முதல் யுகம் மூன்றிலும், இலங்கையை இராட்சதக்கள் அரசாண்டார்களின்று, இதிகாச புராணங்கள் கூறுகின்றன. இராவணசங்காரத்தின் பின் இலங்கை அரசாட்சியைத் தசரதராமனாற் பெற்ற விபீஷணன், கலியுகம் முற்கூற்றிலும் அரசு செய்தபின் நாராயண மூர்த்தியின் உத்தரவு பெற்று வைகுந்த பதவியில் தேகழுத்தி அடைந்தாலின்றும், அவன் நீங்கிய பின் வேற்றரசின் கீழ்க் குடிகளாயிருப்பது நெறியல்லவென்று இராக்கதக் குடிகளா யுள்ளோரண்ணவரும் இலங்கையை விட்டு வலசை வாங்கினார்க் களான்றுஞ் சிசால்லுவது கண்ணப்பற்பரை.

விளக்கம்:

பண்டைய இலங்கைத்தீவு முழுவதும் நாகர் இன மக்கள் பரவி வாழ்ந்துள்ளரெனினும், சிறப்பாக நாகதீவு என வரையறுக்கப்பட்ட இலங்கையின் வட பெரும்பாகத்தில் செறிந்து வாழ்ந்துள்ளனர். அதேவேளை இலங்கையின் தென்பாகத்தில் இயக்கள் எனும் மக்கட் கூட்டம் வாழ்ந்துள்ளது. இந்த இயக்க மக்களையும் நாக மக்களையும் தாம் மயில்வாகனப்புலவர் தனது நாலில் ‘இராட்சதர்கள்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இலங்கையின் ஆதி மக்களாக இயக்கர்களையும் நாகர்களையும் இலங்கை வரலாற்றின் செய்திகளை அளிக்கும் பனுவலாகக் கருதப்படும் மகாவம்சம் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்த மக்கள் இலங்கைத் தீவில் புதிதாகக் குடியேறிய மக்களினால் உள் வாங்கப்பட்டார்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

விசயனின் வருகை

இற்றைக்கு 2400 (இது00) வருஷங்களுக்கு முன் இவ்விலங்கைநாடு யானை, கரடி, புலி, மிருகங்கள் சஞ்சிக்கும் வனாந்தரமாயிருந்தது. அவ்வனாந்தரத்திற் சில வேட்ரேயன்றி, யாதோரு மானிட சீவதும் இருந்ததில்லை. அக்காலத்திலே வங்கதேசத்துச் சத்திரிய மரபிற்பிற்கு இலாட தேசத்தை அரசாண்ட சிங்கவாகுவின் குமாரன் விசயன் என்பவன் மகா துஷ்டனாயிருந்ததனால், அவனைப் பிதாவாகிய சிங்கவாகு துரத்திவிட, அவன் புறப்பட்டு அங்குமிங்கும் அலைந்து ஒருவருமிடங்கொடாத தனாற் காசிக்குப் போய் அங்கேயிருந்தான். அவ்விடத்தில் சிசாப்பனத்தில் காசி விசவேசர் தரிசனமாகி, ‘நீ உன் கவலையை நீக்கி இலங்கை

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீர்வாசிப்பு

நாட்டின் மத்தியிலுள்ள கதிரை மலையிற் போயிரு. அந்த நாடு உனக்குரியது' என இத்தரவு கிடைத்ததனால், அவன் நீலகண்டாசாரியர் என்னுங் குருவை அழைக்க, அவர் தமது பத்தினியாகிய அகிலாண்ட வஸ்லியம் மாண்யும் புத்திர, புத்திரிகளையும், மருமக்களையுங் கூட்டிக் கொண்டு வந்து தன் பரிவாரங்களுடன் கதிரைமலையிற் சேர்ந்தான்.

விளக்கம்:

மகாவம்சம் விபரிக்கின்ற விசயனின் வருகையை மயில்வாகனப் புலவரும் தமது நூலின் தொடக்க வரலாறாக விபரித்துள்ளார். கி.மு. 483ஆம் ஆண்டு, புத்தளத்திற்கும் மாதோட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட தாமிரபர்ணியில் வந்திறங்கிய விஜயனும் அவனது எழுநூறு தோழர்களும் தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த இயக்கத் திராவிடரை வெற்றி கொண்டு பல குடியேற்றங்களை நிறுவிக் கொண்டனரென்பது மகாவம்சம் கூறும் கதை. விஜயனின் கதை சிங்கள முதாதையினரின் வருகையைக் குறிக்கும் குறியீடாகக் கருதப்படலாம். விஜயன் இலங்கையின் அடையாளங் காணப் படும் முதலாவது மன்னாக முடிபுனைந்து கொண்டான். முடிகுடிக் கொள்ளும் தென்னிந்தியாவின் பாண்டிநாட்டிலிருந்து தனது அரசியாகப் பாண்டிய இளவரசி ஒருத்தியையும், தனது எழுநூறு தோழர்களுக்கும் பாண்டிய இராச்சியப் பெண்களையும் வரவழைத்து மணஞ்செய்து கொண்டதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது.

விஜயன் வந்திறங்கியவிடம் கீரிமலையாகவுமிருக்கலாமென முதலியார் செ. இராசநாயகம் குறித்துள்ளார். விஜயனும் அவனது பரிவாரங்களும் வந்து குடியேறியவிடம், யாழ்ப்பான வைபவ மாலையின்படி 'கதிரைமலை' ஆகும். கதிரைமலையை இலங்கை யின் மத்தியில் அடையாளம் காண முயன்ற ஆராய்ச்சியாளர்களும், இலங்கையின் கதிர்காமத்தில் அடையாளங் காண முயன்ற ஆராய்ச்சியாளர்களுமின்றனர். ஆனால், யாழ்ப்பான வைபவமாலை கட்டுகின்ற கதிரைமலை கந்தரோடையாகும் எனத் துணியலாம். பதினெண்நாம் நூற்றாண்டில் இது கதறு கொடவென ஏம், போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இது கந்தரக்குட எவ்வும் வழங்கியதாக அறியக் கிடைக்கின்றது. கண்ணாகத்தில் இப்பொழுதும் கதிரைமலை என்றொரு மேடு இருப்பதாக கவாபி ஞானப்பிரகாசர் குறிப்பிடுகிறார்.

குடியேற்றமும் கோயில்களும்

அக்காலத்தில், இலங்கையிற் குடிசனம் இல்லாமையால் விசயகுமாரன் குடிகளையழைத்துக் குடியேற்றக் கருதிப் பலமுயற்சிகளைச் செய்தான். இலங்கை, இராஷ்த நாடாயிருந்தகினால் அங்கே வரமாட்டோமென்று கண்ணியாகுமாரி தொடங்கி, இமயமலை பரியந்தமுள்ள சுலாரும் மறுத்துச் சிசான்னர்கள். அக்காலம், மகதநாட்டிற் சனங்களில் அனைகர் புத்தசமயத்துக்குட்பட்டதினால், மகதாசன்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

அவர்களை அந்நாட்டைவிட்டுத் துரத்திவிட, அவர்களிற் சிலர் இமயத்துக்கு வடக்கேயும், சிலர் பிரம புத்திர நதிக்குக் கிழக்கேயும், பிரமதேசத்தைச் சேர்ந்த சீமை முதலிய நாடுகளிலும் அலைந்து திரிந்தார்கள். அந்தச் செய்தியை விசயராசனறிந்து அவ்விடஞ் சென்று பல குடிகளை அழைத்து வந்து இலங்கையினத்திசைகளிலுங் குடியேற்றி, நகரப் பிரதிவிஷ்டை செய்து, அரசியற்ற வாரம்பித்தான். அந்தப் புத்தர்கள் சிங்களமென்று பெயருள்ள நாட்டிற் குடியேறினதாற் சிங்களவர்ணைப் பெயர் பெற்றார்கள்.

குடிகளை வசப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கத்தினால் விசயராசன், சமய வழிப்பாட்டைக் குறித்துச் சனங்களுக் கிட்டத்தைக் கொடுத்துந் தனது சமயாசாரவொழுக்கந் தவறாமல் நடந்து கொண்டான். அரசியற்ற ஆறும்பிக்கு முன்னமே தனதரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்ததுமண்றி நந்தவனங்கள் கூபங்கள் முதலிய யாவற்றையும் ஸ்தாபித்தான். கிழக்குத் திசைக்குத் தம்பலகாமத்திற் கோணேசர் கோவிலை ஏழுப்பியும், மேற்குத் திசைக்கு மாதோட்டத்திலே பழுகுபட்டுக் கிடந்த திருக்கேதீசரச் சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்தும், தென்றிசைக்கு மாத்துறையிற் சந்திரசேகரவீசுரன் கோவிலை ஏழுப்பியும், வட திசைக்குக் கீரிமலைச் சாரலில் திருத்தம்பலை யென்னும் பதியிலே திருத்தம்பலேசுரன், திருத்தம்பலேஸ்வரியம்மன் கோவிலையும் தன் சமீபத்திற் கதிரையாண்டவர் கோவிலையுங் கட்டுவித்து, அவ்வாலயங்களுக்குப் பூசை நடத்தும்படி, மேற் குறித்த நீலகண்டாசாரியனின் மூன்றாவதுமரன் வாமதேவாசாரியனின்னுங் காசியிற் பிராமணனையும் அவன் பண்ணியாகிய விசாலாட்சி யம்மாளையும் அழைப்பித்து, அக்கிரகாரம் முதலிய வசதிகளுங் கொடுத்திருத்தி வைத்தான். அக்கோவில் அவ்விடத்தே தோன்றிய காரணத்தால் அக்கிராமங் கோவிற் கடவையெனப் பெயர் பெற்றது.

விளக்கம்:

விஜயனும் அவனது பரிவாரங்களும் இலங்கையில் குடியேறிய போது, இங்கு மனிதர்கள் வாழவில்லை என்ற கூற்று ஏற்றதாகாது. விஜயனின் வருகையின்போது, இலங்கையில் நாகரிகமான மக்கள் கூட்டம் வாழ்ந்துள்ளது. சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் நாகர் களையும், இயக்கர்களையும் மனிதர்களாக ஏற்கத் தயாராக வில்லை. மகாவுமசும் குறிப்பிடுகின்ற இயக்கர், நாகர் என்போர் மனிதவர்க்கத்தினராகக் குறிக்கவில்லையென மெண்டிசும், மகாவுமசுத்திலும் மணிமேகலையிலும் நாகர் ஒரு போதும் மனித வர்க்கத்தினராகக் காட்டப்படவில்லையெனப் பரணவிதானவும் கூறியுள்ளனர். இவை நகைப்புக்குரிய

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

அவதானிப்புக்களாம். விஜயனின் வருகையுடன் தான் இலங்கைத்தீவில் மக்கட்குடியேற்றங்கள் ஆரம்ப மாகினவென்பதை வலியுறுத்துவதற்காகவே இத்தீவின் முதாதையினரை அமானுஸ்யர்கள் என வலியுறுத்தினர் போலும்.

பெருங் கற்காலப் பண்பாடு பற்றி இலங்கையிற் பரவலாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள சான்றுகள், இலங்கையின் நாகரிக வரலாறும் சிங்கள மக்களின் முதாதையினரும் வடவிந்தியத் தொடர்பால் ஏற்பட்டதென்ற பாரம்பரியக் கருத்தை முற்றாக நிராகரித்துள்ளன. ஈழத்தில் ஆதிக்குடியேற்றம் நிகழ்ந்ததாகப் பாளி இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் பகுதிகளை உற்று நோக்கும் போது பெருங்கற்கால மக்களது குடியிருப்புகளையே பாளி நூல்கள் விஜயனின் கூட்டத்தினரின் குடியிருப்புகளென அழைத்துள்ளமை தெளிவாகின்றதென சிற்றம்பலம் குறிப்பிடுவது ஏற்கத்தக்கது. மேலும், பொத்தமதம் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னர், இந்து மதமே மக்களின் மதமாக விளங்கியுள்ளது. விஜயராசன் இலங்கைக்கு நல்லதொரு சைவனாக வந்தமையினாற்றான் நான்கு திசைகளிலும் சிவாலயங்களைத் தாபித்தான் என்பது புலனாகும். கோணேஸ்வரம், திருக்கேத்சரம் என்பன இன்னுமள்ளன. மாத்துறை சந்திரசேகரவீசுரம் அழிந்து போய்விட்டது. திருத்தப்பேசுவரம் இன்று நகுலேஸ்வரமென விளங்கி வருகின்றது. கதிரை யாண்டவர் கோயில், இன்றைய மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயிலின் மிக மிக ஆரம்ப வடிவமென அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது.

நகுல முனிவர்

‘மற்காலத்திலே நகுலமுனிவரின்று மேரிஷி அங்குள்ள மணலச்சாரலி லிருந்து தீர்த்தமாடி வந்தபோது தனக்கிருந்த கீரிமுகம் மாறி மாவட்டமுகம் பெற்றதனால் அத்தல விசேஷத்தையும் தீர்த்த மகிழ்ச்சையையும் குறித்து வியப்புற்றுத் தவஞ்சிசய்தற்கேற்ற இடமெனக் கருதி அம்மலையின் குகையிலே வாசங்கு செய்து கொண்டிருந்தார். அம்முனிவர் விசயராசன் கட்டுவித்த பலவால யங்களிற்றங்கி வழிபட்டு வந்தார். அந்தரிஷ்டிக்குக் கீரிமுகம் மாறிய காரணத்தால் அம்மலை கீரிமலையெனப் பெயர் பெற்றது. அதனால் கோவில்களும், நகுலேஸ்வரன் கோவிலென்றும், நகுலமுனிகை அம்மன் கோவிலென்றும் வழங்கி வந்தன. விசயராசன் திருப் பளியை நிறைவேற்றியபின் தனது இராச்சியம் முழுதுஞ் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு கதிரமலையைச் சேர்ந்தான். அதன்பின் தம்மனா என்னுமிடத்தை இராசதானியாக்கிக் கொண்டு தன் மனைவியையும் இரண்டு மக்களையுந் தள்ளி விட்டுப் பாண்டிநாட்டுப் பெண்ணை ருத்தியை விவாகம் பண்ணிச் சில வருஷம் அரசியற்றிப் புத்திர சந்தானமில்லாமல் இறந்து விட்டான்.

அவன் மந்திரி இராச்சியத்தைத் தளம்ப விடாமல் ஒரு வருஷங் காப்பாற்றிய

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

பின்பு விசயராசன் சகோதரனுடைய குமாரன், பாண்டுவசிவன்பவனை அழை த்து வந்து அரசனாக்கினான். பின்பு இவன் குலத்தரசர் தலைமுறை யாக அநேக காலம் இவ்விலங்கை நாட்டை அரசன்டு வந்தார்கள்.

விளக்கம்:

நகுலமுனிக்குக் கீரிமுகம் மாறியதால், அத்தலம் கீரிமலை யெனப் பட்டதென்பது காணப்பரவரைக் கதையாகும். விஜயன் முதலில் குவேனி என்ற இயக்கப் பெண்ணை மணந்து, இரு பிள்ளைகளுக்கும் தந்தையாகிய பின், மனைவியையும் பிள்ளை களையும் தூரத்தி விட்டாலென்பது மகாவம்சம் கூறும் கதையாகும். அவர்களை விலக்கி விட்டுப் பாண்டிய இளவரசி ஒருத்தியை மணந்து கொண்டாலென்பதும் மகாவம்சக் கதையே. இவற்றினை மயில்வாகனப் புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிலும் சேர்த்துள்ளார். கந்தரோடையிலிருந்து தலைநகர் அனுராதபுரத் திற்கு விஜயனால் மாற்றப்பட்டதா, அல்லது விஜயனின் ஆரம்ப ஆட்சி நகரே அனுராதபுரம் தானா என்பதும் ஆய்விற்குரியது. ஆனால், விஜயனின் பின்னர் ஆட்சியை ஏற்ற பாண்டுவாகதேவா (கி.மு. 444 - 414) அனுராதபுரத்திலிருந்தே அரசாட்சி செய்துள்ளான்.

பாண்டு மகாராசன்

சாலிவாகன சகாப்தம் நருஅ ம் வருஷத்தில் (358) மறுநீதி கண்ட சோழராசன் மகன் குளக்கோட்டு மகாராசன், யாத்திரை பண்ணித் திரிகோணமலையிற் சேர்ந்து திருக்கோணேசர் சிவாலயத்தைத் திரிசித்துத் தம்பலகாமத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த கோலோசர் கோவிலைப் பழுது பார்ப்பித்து, அக்கிரகாரம் முதலியவை அனைத்தையுந் திருத்துவித்துக் கொண்டிருந்தான். அக்காலத்திலே கண்டி நாட்டிலிருந்து இலங்கை முழுவதும் அரசாட்சி செய்த பாண்டு மகாராசன் மண்திடல் என்றழைக்கப்பட்ட இந்நாட்டிற்கு வந்தான்.

அப்போது இவ்விடத்திற் குடியிருந்த சிங்களவரிற் சிலர் கீரிமலைக்குச் சமீபமாயிருந்த கரைத் துறைகளிற் குடியிருந்த முக்குகிரன்னும் வலைஞரைக் கொண்டு மீன்பிடத்து உனக்குவித்துக் கண்டி நாடு முதலிய இடங்களுக்குக் கொண்டு போய் வியாபாரங் செய்வது வழக்கமாயிருந்தது. உசுமன், சேந்தான் என்ற பெயரிய முக்குகத் தலைமை வலைஞர்கள், தங்கள் வேலையாட்களைக் கொண்டு மீன் பிடிப்பிடத்துக் கொடுத்து வந்தார்கள். சிங்களவர் நிழல் வசதிக்கும் நீர் வசதிக்குமாக அங்குள்ள மலைச்சாரலிலிருக்குஞ் சிவாலயங்களிற் தங்கிக் கோவிற் பிரகாரங்களில் மீன் காயப் போட்டுத் திருக்கிணறுகளில் தண்ணீர்களையுந் தொடர்கினதினால்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

அவ்விடங்களிலிருந்த பிராமணர் கோவில்களைப் பூட்டிக் கொண்டப்புறம் போன்று விட்டார்கள். கோவில்களிற் சிலகாலம் புதையில்லாமலிருந்தது.

அதை அவ்விடத்திற்குந்த பாண்டு மகாராசனிற்து, விசாரணை செய்து சிங்களவருக்கு நியாயமான தண்டனை புரிந்து முக்குக்க் குடிகளைத் துரத்தி விட்டான்.

உசமன் முதலிய முக்குக வலைஞர்கள் அவ்விடம் விட்டு மட்டக்களப்புக்குப் போய் பானகை, வலையிறவு என்னுமிடங்களி லிருந்தார்கள். சிலர் இந்நாட்டின் மற துறைகளில் போயிருந்தார்கள். உசமன்துறை, சேந்தான்களமெனும் பெயர்கள் உசமன் சேந்தானினன் பவர்களால் வந்தன. வலித்துரண்டல் முதலிய இடங்களில் முக்குக்கிருந்ததில்லை.

விளக்கம்:

சாலிவாகன சகாப்தம் 358 என்பது கி.மு. 436 ஆகும். குலசபாநாதன் குறிப்பிடுவதுபோல கி.பி. 436 அன்று. குளக்கோட்டு மகாராசா - ஆடகசெளந்தரி கதைக்கும், பின்னால் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை விமரிக்கின்ற உக்கிர சிங்கன் - மாருதப்புறவீரக வல்லி கதைக்குமிடையில் நெருங்கிய இனக்கப்பாடுண்டு. கோணேஸ்வரம், தும்பலகாமேஸ்வரம் ஆகிய கோயில்களைக் குளக்கோட்டு மகாராசா புனருத்தாரணம் செய்விடத்துள்ளான். திருக்கோணமலைக் கோட்டை வாசலில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் பாண்டியக் கல்வெட்டில் குளக்கோட்டன் பற்றிய பதிவுள்ளது. யாழ்ப்பாணம் இராச்சியம், மணல்திடல், மணற்றிடர், மணவை, மணற்றி, மணலூர் என அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பெயர்களின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பே வலி (மணல்) கம (கிராமம்) என்பதாகும். இந்த மணற்றிட ருக்கு விஜயமொன்றினை மேற்கொண்டு வந்த பாண்டு மகாராசா, அனுராதபுரத் திலிருந்து ஆட்சி புரிந்த பாண்டு வாகதேவா (கி.மு. 444-414) ஆவான்.

குளக்கோட்டன் திருப்பணி

பாண்டு மகாராசன் இவ்விடமிருக்க, அவன் மனைவி, குளக்கோட்டு மகாராசன் கோணேசர் கோவிற்றிருப்பணி செய்விக்குஞ் செய்தியைக் கேட்டுத் தங்கள் சேணகளிற் சிலரை அழைத்து, நீங்கள் போய்க் குளக்கோட்டனை இந்நாட்டினின்றுந் தூரத்தி விட்டு வாருங்கிளைன்று செலவு கொடுத்தனுப்பச் சேணகள் தம்பலகாமத்திற் போய் அவ்விடத்திற் குளக்கோட்டரசன் செய்விக்கும் பெரிய வேலைகளையும், அவறுடன் நின்ற சேணைத் தீர்க்களையுங் கண்டு பயந்து நடுக்கமுற்று ஓன்றும் பேசாமல், துரதாக வந்துவர்கள்போல் நின்றார்கள். அரசனவர்களைப் பர்த்து ‘ஏன் வந்தீகளென’

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீன்வாசிப்பு

வன்னித் தலைவர்கள்

அக்காலத்திற் சந்திரவன்னியலும், வேறனேச குறுநில மன்னரும் ஒருவர் பின்னொருவராகத் தோன்றிப் பலவாறு கலகஞ் செய்து மரித்து விட, வன்னியர்களனைவரும் ஒத்தினங்கித் தங்கள் சாதியிற்றலைமைப்பட்ட ஏழுபேரைத் தெரிந்து, அவ்வேழு நாடுகளுக் குந் தலைவராக்கி அவர்கள் கீழைமந்திருந்தார்கள். அது முதல் அத் தலைவரின் சந்ததியாராயிருந்த வன்னியர்களான்டதினால் அவ்வேழு நாடுகளும் வன்னிநாடெனப் பெயர் பெற்றது. சாலிவாகன சுகாப்தம் ருகரு-ம் (515) வருஷத்தில் இலங்கைக்கரசனாயிருந்த, அக்கிரபோதி மகாராசன் இவ்வன்னியர்கள் தாங்களும் அரசிரண்று இறுமாப்புக் கொண்டதை அறிந்து, அவ்வன்னியர்களின் அதிகாரத்தைக் குறைத்துத் தன்னாலையைச் செலுத்தி வந்தான். அதுமுதல் அவ் வன்னியர்கள் நாட்டத்தொகிளாய் மாத்திரம் ஆண்டு வந்தார்கள்.

உக்கிர சீர்ப்புகள்

சாலிவாகன சுகாப்தம் எகன-ம் வருஷத்தில் (717) வீசயராசனின் சகோதரன் மரபிற் பிறந்த உக்கிரசிங்க லென்னும் அரசன், வடத்திசையிலின்று வெகு தீரான சேணையுடன் வந்து போராடிச் சிலகாலமாக இழுந்திருந்த இவ்விலங்கை அரசாட்சியில் அரைவாசியைப் பிடித்துக் கொண்டு, கதிரைமலையிலிருந்து அரசாண்டு வந்தான். தென்னாடுகளை வேற்றரசனாண்டு வந்தான்.

இந்த உக்கிரசிங்க மகாராசவுக்குச் சிங்கத்தை யொத்த முகமும் மாணுட தேகழுமிருந்தன. இவன் நகுலேஸ் கோவிலைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு வந்து, கீரிமலைச் சாரலிலே முற்காலத்திற் சோழராசன் தான் தீர்த்தமாடித் தங்கியிருக்கக் கட்டுவித்த மாளிகையிலே இரங்கினான். சோழராசன் மாளிகை கட்டுவித்தினால் அந்த இடம் வளவர் கோண் பள்ளமென வழங்கி வந்தது. அவ் விடத்தில் பாளையமிட்டிருந்தான்.

விளக்கம்:

பாண்டு வாக்தேவாவுக்குப் பின் இலங்கையை அபயன் (கி.மு. 414-394), பண்டுகாபயன் (கி.மு. 377-307), முத்துசிவன் (கி.மு. 307-247) ஆகிய மன்னர்கள் ஆட்சி செய்துள்ளனரென மகாவமசத்தின் மூலமறியக் கிடக்கின்றது. அதன்பின்னர் ஈழத்தின் புகழ் பூத்த மன்னானான தேவநம்பியதீசன் (கி.மு. 247-207) அரசகட்டிலேறினான். தேவநம்பியதீசன் காலத்திலேயே பெளத்த மதம் இலங்கையிற் பரவியது. அசோகனின் தர்மத்தாதை எடுத்து வந்த மகிந்த

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

நகுலமுனிவரர்க் கண்டு பஞ்சாங்க நமஸ்காரருஞ் செய்து அவரால் ஆச்சிர்வாதம் பெற்று, அந்தத்தல விசேஷத்தையுந் தீர்த்தமகினமையையும் தான் தீர்த்தமாடினதினால் தனக்கிருந்த கீரிமுகம் மாறி மணமுகம் பெற்றதையும், முனி கூறக் கேட்டாள்.

அப்பொழுது நகுலமுனி அவளை நோக்கி, ‘மாருதப்பிரவல்லியே, உனக்குந் தேவகடாட்சன் கிடைத்ததனால் நீ இத்தலத்தில் வந்திறங்கப் பெற்றாய். இத்தல மகினமையைச் சொல்லுகிறேன் கேள். கிரேதா யுகத்திலே பரமேஸ்வரமுந்தி பார்வதி தேவியிடனே இம் மலைச் சாரலிலெழுந்தகுளியிருந்த பொழுது பார்வதி தேவி நீராடுவதற்காகக் கண்டகி தீர்த்தத்தை அப்பரமேஸ்வரமுந்தி இவ்விடத்தில் அழைக்கு வைத்தார். அத்தீர்த்தத்திலே தேவர்களும் இருடிகளும் பிறகும் வந்து தீர்த்தமாடிப் புண்ணிய வான்களாய்ப் போனதனால் அம்முதலாம் இக்குதிலே இந்நாடு புண்ணியபூரம் எனப் பெயர் பெற்றது. இக்காலத்திலே முனகுந்தச் சக்கரவர்த்தி இவ்விடம் வந்த பொழுது நானும் அவருடனே கூடி வந்து இம்மலைச் சார்பிலுள்ள கண்டகி தீர்த்தத்திலாடிச் சீபாலய தரிசனமுந் செய்து வருகையில் எனக்கிருந்த கீரிமுகம் மாறிச் சுபாவமுகங் கிடைத்தது. அதுமுதல் இம்மலையை நகுலகிரி யென்றும், இங்குள்ள ஈசுவரனை நகுலேகவரினென்றும், ஈசுவரியை நகுலாம்பிகை என்றும் பெயரிட்டழைத்து வருகிறார்கள். அக்காலத்தில் முருகழுப்பதி கூரசங்காரம் பண்ணிக் கதிரைமலைக்குச் செல்லுகையில் இந்நகுலகிரிச் சாரலில் வந்திறங்கி, நகுலேசர் கோவிலினயலிலே தமக்கோர் அலையமெழுப்பிச் சில நாளத்திலே தங்கியிருந்தார். கலியுகத்திலே அவ்வாலயத்துக்குக் கதிரையாண்டவர் கோலலிலன்னும் பெயர் விழியராசனால் கிடைத்தது. கந்தகவாமி வந்திறங்கின துறை காங்கேசன்துறை என்று அழைக்கப்பட்டு இப்பொழுது கசாத்துறை என்னும் பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

‘இரண்டாம் யுகத்திலே இராவணன் தானினாருவனேயன்றி வேறொருவரும் இராவண வீணையைத் தொடரவும் படரிதற்று உறுதியான கட்டண பண்ணியிருந்த பொழுது சித்திராங்கதன் என்னுமிமாரு கந்தகுவன், தானும் அவ்வீணையை வாசிக்க வெந்துங்காலம் பேராசை கொண்டிருந் தவன். தசரதாராமனால் அவ்விராவணவுடைய இருபது கைகளும் அறுந்து விழுந்த சமயத்திலே அவ்வீணையைக் கவர்ந்து கீரிமலையில் வந்திறங்கி, அவ்வியாழைப் பிரபலப்படுத்தினான். அதனாலிவ்விடம் காந்தருவநகர் என்றும், வீணாகராக்கியம் என்றும் வழங்கப்பட்டது.

‘முன்றாழுகத்திலே நீததநாட்டிலிருந்து அரசு புரிந்த நளினென்னுஞ் சூரியகுலராசன், சூதாடி அரசிழந்து, வனவாசன் செய்து தீரிந்த பொழுது கலியினால் தனக்கு வந்த இடரை நீக்க வேவைருடை அஹவுடனே இலங்கையிலுள்ள கோணேசர்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மின்வாசிப்பு

அனுப்பியிருக்கிறானே? நானிதற்கிண்ண செய்வேனே' என்று பயந்து தீல்லைச் சிவாலயத்திலே மூன்று நாட் பாட்டினி கிடந்தான். அப்பியாழுது, சொப்பனத்திலே, 'கீரிமலைச் சாரலிலேயுள்ள புண்ணிய தீக்தத்தினாலுங் சிவாலய மக்துவத்தினாலும், அப்புமி மிகச் சிறந்ததென கருதாவ பாவமென்றிதென்ன? பிராமணர் கணியமநிட்டை வழுவாதபடிக்கு மரக்கலங்களிப் பீராத் தங்காமற் பிரயாணஞ் செய்யலாம். காசியிற் பிராமணரும் அங் கேயிருக்கிறார் கள். அதுவுமன்றி நகுலமுனிவனும் அங்கேயிருக்கின்றான். அந்நகுலமுனி அத்தல விசோஷத்தைக் கண்டு அவ்விடமிருந்து தவம் பண்ணும்போதே, அங்கே போக யோசனை பண்ண வேண்டியதில்லை. யாதோராலோ சணையுமின்றி அனுப்பலா' மென்று உத்தரவு கிடைத்தது. அப்போது சிவாலயத் தலைவன் சந்தோஷமாய்ப் பெரிய மனத்தளாளிரன்னாந் தீஷதரைச் சோழராசன் பதிக்கனுப்பினான். அவ்வரசன் சகல தளபாடங்களையும் விக்கிரகங்களையும் அவர் கையிற் கொடுத்தனுப்பினான். அவர் கைக்கொண்டு காங்கேயன் துறையில் வந்திறங்கினர். கந்தசுவாமி விக்கிரகம் வந்திறங்கின காரணத்தால் அந்தத் துறைக்குக் காங்கேயன் துறையெனப் பெயராயிற்று.

மாருதப்பிரவல்லி திருமணம்

மாருதப்பிரவல்லி ஒரு நாள் இரவில் அந்தத் திருப்பணியைப் பற்றிய ஆலோசனையுடன் சப்ரமஞ்சத்திற் சாய்ந்து விழிப்பாயிருக்கும் சமயத்திலே, அர்த்த சாமத்திலே உக்கிரசிங்கமகாராசன் சேணைகளையும் பாளையக் காவல்களையுங் கடந்து பாளையத்தினுட் புகுந்து அவளை எடுத்துத் தன் பாளையத்திற்குக் கொண்டு போய் விட்டான். பொழுது விடிந்தபின், அவளுடைய தாதிமாருந் தோழிமாருந் சேணைகளும் அவளைக் காணாமல் மனக்கலக்க முற்று எங்குந் தேழியுங் காணாது தவித்து நிற்கும் வேளையில், உக்கிரசிங்கமகாராசனின் பாளையத்திலிருக்கிற ஸென்றிந்து அங்கே போய் 'நாங்களின்ன செய்யலாமீ' என்று மனக்கலக்கத்தோடு பணிந்து வந்தனாதிகள் செய்து கூற, ஓரசன் 'அவளென் பட்டத்துக் தேவியானான். நீங்களிந்தகச் சுபசோபன செய்தியை இவளின் பிதாமாதாவுக்குப் போய் அறிவியுங்க'ஸென்று வறிச் செலவுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்தனுப்பி விட்டான். அதன்மேல் உக்கிரசிங்கன் கதிரமலைக்குப் போக யோசித்தபோது மாருதப்பிரவல்லி கந்தசுவாமி கோயிற் திருப்பணி நிறைவேற்றி, முதலாழற்சவச் சிறப்புக்கண்டாலேயன்றி அவ்விடத்தை விட்டுப் போகப் பிரியமில்லாமலிருந்ததினாற் பிரயாணத்தை நிறுத்தித் திருப்பணியை நிறைவேற்றி, அடனி உத்திரத்திலன்றைக்குத் துவசாரோகணந் கொடங்கி உற்சவத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு அதன் பின்

யாழ்ப்பானை ஈ .பவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

மாருதப்பிரவல்லியுடனே அவ்விடம் விட்டுப் போனான். மாருதப்பிரவல்லி பாளையம் போட்டிருந்த விடம் அதுமுதற் குமாரத்தி பள்ளமெனப் பெயராயிற்று. உக்கிரசிங்க மகாராசனம், மாருதப்பிரவல்லியுங் கதிரைமலையிற் சேர்ந்து விவாகச் சடங்கை நிறைவேற்றித் தெய்வேந்திரபோகத்தை அனுபவித்திருந்தார்கள்.

விளாக்கம்:

உக்கிரசிங்கன் - மாருதப்பிரவல்லி பற்றிய கதைகளில் எதுவித உண்மையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இக்கதையை கைலாய மாலை இயற்றிய முத்துராசக் கவிராயர் எழுதிவிட, அதனை மயில்வாகனப்புலவர் யாழ்ப்பானை வைபவமாலையில் புகுத்தி விட்டார். இக்கதை கர்ணபரம்பரைக் கதையாக வழங்கி வந்துள்ளதென்னாம். யாழ்ப்பானை வைபவமாலையிலிருந்து புரிந்து கொள்ளத்தக்க விடயம் யாதெனில், கதிரைமலையிலிருந்து ஆட்சி செய்த உக்கிரசிங்கன் தீர்த்தயாத்திரை வந்த சோழ இளவரசியாகிய மாருதப்பிரவல்லியை வலிந்து சிறைகொண்டு மணந்து கொண்டான் என்பதாம்.

பெரியமனத்துளார்

தில்லையிற் பெண் எல்லை கடவாததாற் பெரியமனத்துளார் விவாகமில்லாதவராய் வந்திருந்தார். அவர் சாம்பசீவ ஜயரின் மகன் வாலாம்பிகையை விவாகஞ் செய்து அப்பெண்ணுக்குத் தில்லைநாயகவல்லி என்று பெயரை மாற்றி அழைத்து வந்து, கந்தகவாமி கோயிலின் தென்பூர்த்திலே, அக்கிரகாரத்திலிருந்து கொண்டு கோயிற் பூசை பண்ணி வந்தார். பீராமணக்குரும்பங்க ஸிரண்டும் ஒரு குடும்பமாகி இருதிறக் கோயில்களுக்கும் ஒருவரே விசாரணைத் தலைவரராணார்.

உக்கிரசிங்கராசன் சிலகாலத்தின் பீன் செங்கடக நகரியை இராசதானியாக்கி அங்கிருந்து அரசாண்டு வருங்காலத்தில், மன்மதனுபழங்கு சர்வராச வட்சணமுடைவ னாய்ச் சிங்கவாலுட னொரு குமாரனும், அவனுடனொரு பெண்ணும் பிறந்தார்கள். அவ்விருவருக்கும் நரசிங்கராசனென்றுஞ் செண்பகாவதியென்றும் பெயரிட்டு இருவருக்கும் விவாகத்தையுஞ் செய்து அவ்வாலசிங்கராசனைச் செய்துங்கவரராசிங்க னென்னும் பட்டத்துடன் முடியுஞ்கூட்டி அரசாள வைத்துச் சிலகாலத்தில் உக்கிரசிங்கராசன் மரணமடைந்தான். செய்துங்கவரராசன் அரசாட்சியை நடத்தினான்.

விளாக்கம்:

இவ்விடத்தில் யாழ்ப்பானை வைபவமாலையில் மயில்வாகனப் புலவர் தரும் மிக முக்கியமான தகவல், தலைநகராகவிருந்த கதிரைமலையை விட்டு,

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

இன்னொருவிடத்திற்கு உக்கிரசிங்கன் தன் தலைநகரை மாற்றிக் கொண்டான் என்பதாகும். மயில்வாகனப்புலவர் உக்கிரசிங்கனின் தலைநகர் செங்கடநகரி என்கிறார். உண்மையிலிது சிங்கைநகராகும். கந்தரோடையை விட்டுத் தனது தலைநகரைச் சிங்கைநகருக்கு மாற்றிய தற்கான காரணங்கள் தெளிவானவை. கந்தரோடைப் பிரதேசம் பொத்த மக்களது முக்கிய பிரதேசமாக மாறியிருந்தது. அத்துடன் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வருகை தந்த பொத்த யாத்திரிகர்கள் ஐம்புக் கோளப்பட்டின (திருவடிநிலை) முடாக வந்திறங்கினர். கந்தரோடையிலும் வல்லிபுரத்திலும் பொத்த மத மக்கள் பரவியிருந்தனர். பொத்தம் வடபகுதியில் பரவியிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில், சிங்கள ஆட்சியாளரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து உக்கிரசிங்கன் விடுவிதத்திருந்தான். தீவிர சைவனாக உக்கிரசிங்கன் விளங்கியுள்ளான் என்பதை இவன் ஆற்றிய திருப்பணிகள் நிருபிக்கின்றன. எனினும், கந்தரோடையும் வல்லிபுரமும் பொத்தத்தினது செல்வாக்கினுள் இருந்தன. இந்நிலையில் தனது தலைநகரை இடம் மாற்றுவதற்கு உக்கிரசிங்கன் விரும்பினான். அவன் சிங்கை நகரை உருவாக்கிக் கொண்ட பிரதேசம் வன்னிப் பகுதியின், பூநகரிப் பிரதேசமாகுமென புஸ்பரத்தினம் கூறுவது சாலப் பொருந்தும். சிங்கை நகர் என்ற பெயர் வந்தமைக்கான காரணங்களை பல வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலவாறாக விதந்துரைக்கின்றனர். ஆனால், சிங்கைநகர் என்ற பெயர், முதன் முதல் கதிரைமலையிலிருந்து தலைநகரை வேறிடத்திற்கு மாற்றிப் புதிய தலைநகரமொன்றை உருவாக்கிய உக்கிரசிங்கனின் பெயரைத் தாங்கி சிங்க(ன்) நகர் என விளங்கியிருந்ததெனக் கொள்வதே சாலச் சிறந்ததென்பது என் கருத்தாகும்.

கவிவீரராகவன் வருகை

அக்காலத்தில் சோழநாட்டிலிருந்து இரண்டு கண்ணுங் குருடனாகிய கவிவீரராகவனென்றும் யாழ்ப்பாணன் செங்கட நகிலிருந்து அரசாட்சி செய்யும் வாலசிங்க மகாராசன் பேரிற் பிரபந்தங்களியற்றிச் செங்கடக நகரிக்குப் போய் ராச சமூகத்தில் யாழ் வாசித்துப் பாடினான். அரசன் மிகச் சந்தோஷப்பட்டு இலங்கையின் வடத்தையிலுள்ள மண்திடல் என்னும் நாட்டை அவனுக்குப் பரிசோக்க கொடுத்தான். அவனுபகாரம் பெற்ற இந்நாட்டுக்கு யாழ்ப்பாணமெனப் பெயரிட்டு இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து வடத்தையிலிருந்து சில தமிழ்க் குடிகளை அழைப்பித்துக் குடியேற்றி அக்காலத்தில் இவ்விடமிருந்த சிங்களாவரையும் மற்றும் பிறரையும் அரசாளக் கருதிக் குடிகளையும் அங்கிருந்த சிங்களாவருடன் குடியேற்றிச் சிலகாலம் அரசாட்சி செய்து வயோத்தினாயிறந்தான். அப்போது யாழ்ப்பாணஞ் சில காலம் அரசனில்லாது தளம்பிக் கொண்டிருக்கையிற் சிங்களவர்கள் தமிழ்க்குடிகளை மிகவும் வருத்தினதினால் அவர்கள் சகிக்க முடியாது தங்கள் நாட்டுக்குப் போய் விட்டர்கள்.

பாண்டி மழவன்

இப்படி இருக்குங் காலத்திற் பொன்பற்றியூர் வேளாளனாகிய பாண்டி மழவனென்னும் பிரபு மதுரைக்குப் போய் அங்கு நின்று புறப்பட்டுச் சோழநாட்டிற்குப் போய்ச் சிலகாலமிருந்து, இராச உத்தியோகத்திற்கேற்ற கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த திசையுக்கிர சோழன் மகன் சிங்ககேதுவுக்கு மருமகனும், மேற்கூறிய மாருதப்பிர வல்லிக்கு மகன் முறையுஞ் சூரியவமிச்த்தவனுமாகிய சிங்கையாரிய ளென்னும் இராச குமாரனைக் கண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் நிலை பரத்தை அறிவித்து இந்நாட்டை அரசு செய்யும்படி வரவேண்டு மென்று வேண்டிக் கொள்ளாச் சிங்கையாரியன் மறுக்காது உடன்பட்டுக் கல்வியறிவிலும் புத்தி விவேகத்திலும் எவர்களும் வியந்து கொள்ளாத்தக்க உத்தண்ட வீரசிகாமணியாகிய புவனேகவாகு என்னும் மந்திரியையுங் காசியிலிருந்து வந்த வேதியர் குலோத்துங்கனாகிய கங்காதரக்குருக்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மற்றும் பரிவாரங்களுடன் பிரயாணப்பட்டுப் பாண்டிய இராசன் வழிவிட்டனப்ப, யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திறங்கி, நல்லவரிலே அரசிருக்கை ஸ்தாபிக்கக்கருதிச் சோதிடர் சொல்லிய நன் முகூர்த்தத்திலத்திபாரம் போட்டு, நான்கு மதிலுமழுப்பி வாசலுமொழுங்காக விடுவித்து, மாட மானிகைகளையும் கூட கோபரங்களையும் பூங்காலையும், பூங்காவன நடுவே ஸ்நான மண்டபமும், முட்டைக் கூபமுழுண்டாக்கி அச்சுபத்தில் யமுனைநதித் தீந்தமும் அழைப்பித்துக் கலந்துவிடச் செய்து, நீதிமண்டபம், யானைப்பந்தி, குதிரைப்பந்தி, சேனா வீரரிருப்பிடம் முதலியவனைத்தையுங் கட்டுவித்துத் தன்னுடன் வந்த கங்காதரக் குருக்களும் அவர் பத்தினியாகிய அன்னபூரணியம்மாளும் வாசஙு செய்வதற்கு அக்கிர காரமுழுண்டாக்கிக் கீழத் திசைக்குப் பாதுகாப்பாக வெய்யிலுவந்த பிள்ளையார் கோவிலையும், மேற்றிசைக்கு வீராகாளியம்மன் கோவிலையும், தென்றிசைக்குக் கைலை விநாயகர் கோவிலையும், வடத்திசைக்கு சட்டநாதீஸ்வரன் கோவில், தையல் நாயகியம்மன் கோவில், சாலைவிநாயகர் கோவில்களையுங் கட்டுவித்துத் தானுந் தனது திலகவதி யாரின்னும் பத்தினியுடன் கிருகப்பிரவேசங்கு செய்து, ஜம்புலத் தறினாழுக்கி ஏனைழுவகை ஆச்சிரமிக்கட்கும் நற்றுணையாக வாழ்ந்திருந்தான்.

தமிழ்க்குடிகள் வருகை

சிங்கையாரிய மகாராசன், ஒரு நாட் புவனேகவாகுவுடன் ஆலோசித்துத் தமிழ் நாட்ராசருக்குத் திருமுகவிமழுகித் தமிழ்க் குடிகளை அழைப்பிக்கா, அவர்களுள் ஜங்கு குடிமைகளுடன் வந்த பொன்பற்றியூர் வேளாளன் பாண்டியமழுவனையும்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

அவன் தம்பியையும், மைத்துனனாகிய சண்பகமழுவனையுந் தம்பியையுந் திருநெல்வேலியிலும், காவிரியற்ப் புரவலாதி தேவனின் முத்த குமாரனாகிய நரசிங்கதேவனை மயிலிட்டியிலும், வாவிநகர் வேளாளன் சண்பகமாப் பாணனையும் அவன் ஞாதியாகிய சந்திரசேகரமாப்பாணனையுங் கனகராயவினன் வூஞ் செட்டியையுந் தெல்லிப்பழையிலுமிருத்தினான். கோவலூர் பேராயிர முடையானென்னும் வேளாளனை இனுவிலிலிருத்த, அவன் அவ்வூர் திருத்தப்படாததினால் அதை விட்டு மேலைக் கிராமத்திற் போயிருந்தான். இராச முத்திரையையும் வரிசைகளும் பெற்ற கச்சுர் வேளாளன் நீலகண்டனையும், அவன் தம்பியார் நால்வரையும் பச்சிலைப்பள்ளியிலும், சிகரமாநகர் வேளாளன் கனகமழுவனையுந் தம்பிமார் நால்வரையும் புலோலியிலும், கூபகநாட்டு வேளாளர் கூபகாரேந்திரன், புண்ணியையாலன் என்னுமிருவரைத் தொல்புரத்திலும், புல்லூர் வேளாளன் தேவராயேந்திரனைக் கோயிலாக்கண்டியிலும், உயர்குல வேளாளர் மரபினனாகிய தொண்டைமண்டலத்து மன்னாடு கொண்ட முதலியைப்பவனை இருபாலையிலும், செய்யூர் இருமரபுதுய்ய தனிநாயகினென்னும் வேளாளனை நெடுந்தீவிலும், காஞ்சிபுரப் பல்லவனென்னும் பிரபுவை இரண்டு துணைப் பிரபுக்களுடன் வெளிநாடிடன்னும் பல்லவராயன் கட்டிலுமிருத்தினான்.

சிங்கையாரியன் இப்படியே அந்தப் பிரபுக்களை அவரவரடிமைகள் குடிமைகளுடன் அங்கங்கிருத்திய பின் வல்லிமாதாக்கினென்னும் பராக்கிரங்கூரனை மேல்பற்றுக்கும், செண்பகமாதாக்கினென்னுங் கூரவீரியனைக் கீழ்பற்றுக்கும், இயாண மாதாக்கினென்னும் விசயபராக்கிரமனைத் தெண்பற்றிக்கும் அதிகாரிகளாக்கி, உத்தண்ட வீரசிகாமணியாகிய வீரசிங்ககினென்பவனைச் சேனாதிபதியாக்கி ஓர் சுபதினத்திலே நல்ல முகூர்த்தமிட்டு மகுடாபிழேகும் பெற்று நகரில் வலம் வந்து, சிங்காசனமேற்றிப் புலோக தெய்வேந்திரனாகி அரசாண்டான். இவ்வரசனக்கு ஒரு கை கூடின்கையா யிருந்ததினால் அவனைக் கூடின் கையாரியினென்றும், விசயகூடுங்கைச் சக்கரவர்த்தி யென்றும் சொல்வார்கள். சிங்கையாரிய மகாராசன் இப்படியே அரசாட்சியைக் கைப்பற்றி நடத்தி வருகையிற் புறமதில் வேலையையுங் கந்தசாமி கோவிலையுஞ் சாலிவாகன சகாப்தம் அனா-ம் வருஷத்தில் (870) புவனேகவாகு மந்திரி நிறைவேற்றினான்.

விளக்கம்:

யார் இந்த விசயகூடுங்கைக் சக்கரவர்த்தி? கி.பி. 1215 ஆம் ஆண்டு கலிங்கமாகன் என்ற மன்னன் இலங்கையைக் கைப்பற்றி 1236 ஆம் ஆண்டு

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீன்வாசிப்பு

அவற்றுட் சில கவி வருமாறு:

வெண்பா

இன்னமுதம் விண்டுவிண்ணோக் கீந்த செயலிதுவாம்
மன்னவறந் தொக்க வருத்தினியு - நன்னருண்ண
அன்னமளித்திந் நாளிவ்வாதரவு தந்துநின்ற
சின்ன மனத்தான் செயல்
சின்னமனத்தான் செயும்விருந்திற் சாற்றுகுசி
அன்னதனை விண்ணே ரறிந்திருந்தால் - முன்னலைவாய்
வெற்பதனைக் காலியும்த்து வேலைகடைந்தேயுலைத
லற்பிமனத் தள்ளுவரோயாம்.

இப்படியே பாட்டுக்களைப் பாடுக் கோவிலைப்பற்றிய ஒழுங்குகளும்
பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார்கள்.

புதிய தேவாலயம்

காரியங்களிது விதமாய் நடந்து வருகையில் ஒரு நாளிரவு அரசன் சப்ரமஞ்சத்தில்
நித்திரை செய்யும் பொழுது பரமேஸ்வர மூர்த்தி பார்வதி சமேதராய் எழுந்தருளிவந்து
களவிலே தரிசனையாகி உத்தரவு கொடுத்த பிரகாரம், மகாசந்தோஷத்துடனே
கைலைவிநாயகர் கோவிலின் பக்கத்திலே கைலாயநாதர் கோவிலையும், கைலைநாயகி
யம்மன் கோவிலையும், எவற்றினும் விஷேஷமுறக் கட்டுவித்து, முன்று சபைகளையும்,
பரிவார தேவர்களிருப்பிடங்களையும், உக்கிராண்சாலை, யாகசாலை அக்கிரகாரம்
தேரோடும் வீதி, அன்னசத்திரம், சுற்றுமதிற் கோபுரங்கள் இவைகளில்லா வற்றையும்
இயற்றவித்துப் பாண்டிய இராசர்களை முதற்பாளையத் தலைவராயிருத்தி,
இராமநாதபுரத்தை அடிண்ட சேதுபதிக்குப் பாசுரமனுபரிக் கேதாரத்திலே மன்மதன்
பூத்த அதாரலிங்கத்தை அமைப்பித்து வைத்துப் பாண்டியராசனைக் கொண்டு
பிரதிஷ்டை செய்வித்துத், தன்னுடன் வந்த கங்காதரக் குருக்களைப் புணக்கேற்
படுத்திக் கைலாயநாதர் திருவடிகளையே அல்லும் பகலும் தியானித்துக் கொண்டு
நல்லூர்க் கைலையில் நெடுங்காலம் அரசாண்டு வயோதிகணானபின், தன் மகன்
குலசேகர சிங்கையாரியவுக்கு முடிசூட்டி வைத்துச் சில காலத்திற் சிவபுதமடைந்தான்.

விளக்கம்:

காலிங்க ஆரியச்சக்கரவர்த்திக்குப் பின் அவன் மகன் குலசேகரசிங்கை
ஆரியன் அரச கட்டுலேறினான் என வரலாற்றறிஞர் பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால்,

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மின்வாசிப்பு

காலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்திக்குப் பின் வடவிலங்கையை ஒரு சாவக மன்னான சந்திரபானு என்பான் ஆண்டுள்ளான். கி.பி. 1247 ஆம் ஆண்டு சந்திரபானு என்ற சாவகன் சிங்கள அரசின் மீது படையெடுத்தான். அவ்வேளை சிங்கள மன்னாக விளங்கிய 2 ஆம் பராக்கிரமபாகு இந்தப்படையெடுப்பை முறியடித்துச் சந்திர பானுவைத் தூத்தியடித்தான். தெற்கிலங்கையில் தோல்வி கண்ட சந்திர பானு வடவிலங்கையில் வெற்றி பெற்று அங்கு தோன்றியிருந்த இராச்சியத்தின் ஆட்சியாளானாக மாறியிருக்கலாமென இந்திரபாலா கருதுவது ஏற்படுத்தயதாகும். 1262 இல் சாவக மன்னன் இறக்கவே, யாழ்ப்பாண அரசின் மன்னாக, காலிங்க ஆரியனின் மகன் குலசேகரசிங்கையாரியன் முடிபுணந்து கொண்டான்.

குலசேகரசிங்கையாரியன்

குலசேகர சிங்கையாரியன் அரசாட்சி முறைகளைத் திருத்திக் குடிகள் பிரியப்படத் தக்கதாய் நடந்து சமாதான அரசாட்சி செய்து தன் மகன் குலோத்துங்க சிங்கையாரிய வூக்கு அரசாட்சியை ஓப்பித்துச் சிலகாலம் நோயினால் வருந்தித் தேவையோகமானான்.

குலோத்துங்க சிங்கையாரியன்

குலோத்துங்க சிங்கையாரியன் வயல் நிலங்களைத் திருத்துவித்து வருமானங்களை அதிகரிக்கச் செய்து குடிகள் சந்தோஷங் கொள்ளத்தக்கதாய்ச் சமாதான அரசாட்சி செலவுத்தித் தன் மகன் விக்கிரம சிங்கையாரியவூக்கு முடிகுட்டிப் பரபதமடைந்தான்.

இவன் காலத்திலே, சிங்களவருக்குந் தமிழருக்குந் சமயாசாரங்களைப் பற்றிப் பெருங்கலகம் உண்டுபட்டதினார் சிங்களவர் தமிழரைக் காயப்படுத்தியும் இரண்டு பேரரைக் கொலை செய்தும் முரட்டுத்தனங் காட்டி நின்றதையறிந்த விக்கிரம சிங்கையாரியன் அவர்களைப் பீடிப்பித்து விசாரணை செய்து, அக்கலகத்துக்குத் தலைவணாய் நின்ற புஞ்சிபண்டா என்பவணையும், அவனைச் சேர்ந்த அறுபத்தேழு சிங்களவரையுங் கொலை செய்து பின்னும் சிலரை சிறைச்சாலையில் அடைப்பித்தான். அதன் பின் கலகமடங்கிச் சில சிங்களக் குடிகளொளித்து இந்நாட்டை விட்டு அகன்றனர். அரசன் தமிழர்மேற் பற்றுள்ளவனாகவும், சிங்களவர்மேற் பற்றில்லாதவனாகவுமிருந்ததால் இக்குடியகல்வு நிகழ்ந்தது.

வரோதயசிங்கையாரியன்

இவனுக்குப் பின் இவன் மகன் வரோதயசிங்கையாரியன் அரசாட்சியை வெப்புக்கொண்டு மார்க்க வழிபாடுகளைக் குறித்துச் சில கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

இருதிறக் குடிகளையும் அரசாண்டு தன்குமாரன் மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியவுக்குப் பட்டத்தைக் கொடுத்துப் பரகதி யடைந்தான்.

மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன்

இவ்வரசன் கல்வியும், வேளாண்மையும் விருத்தியாகத் தக்க முயற்சிகளைச் செய்து, வண்ணியர்களால் வந்த கலகங்களைச் சமாதானப்படுத்தித் தயாள குணமுள்ள வணாய்க் குடிகளைத் தாய் போலக் காப்பாற்றி அரசாண்டு வருங் காலத்திற் சுகவீனத்தால் மரணமடைந்தான். இது செய்தியைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் துக்க சாகரத்தில் அமிழ்ந்திக் கண்ணீரவிட்டுப் பதறாதார் யாருமில்லை. இருதிறத்துக் குடிகளும் நினைந்து நினைந்து தடுமாறிக் கவிழ்ந்தனர்.

குணபூஷண சிங்கையாரியன்

அவன் பின் அவன் மகன் குணபூஷண சிங்கையாரியன் முடிகுடி அரசியற்றி வந்தான். இவன் பிதாவிலும் அதிக தயாள குணமுள்ளவனாய்க் குடிகளைப் பராபட்சமின்றி அரசாண்டு, கல்வி செல்வம் வர்த்தகம் முதலிய யாவற்றையும் விருத்தி செய்து பூரணாயுனடையவனாகித் தன் குமாரன் வீரோதய சிங்கையாரிய ஞக்குச் சிங்காசனத்தை ஓப்புவித்துச் சிலகாலத்தில் தேகவியோகமடைந்தான்.

வீரோதய சிங்கையாரியன்

இவன் காலத்திற் சிங்களைக் குடிகளாற் கலகமுண்டாக அக்கலகங்களைத் தன் வீரத்தாலடக்கி, அக்கலகங்கள் வன்னியராற் தூண்டிவிடப்பட்டதென்றநிந்து வன்னியர்கள் மேற் படையெடுத்து ஏழு வன்னியர்களின் கிருகங்களைக் கொள்ளை அடித்து அவ்வன்னியர்கள் ஒரு போதும் அவ்வித எண்ணங்களாதபடி தண்டத்துக் திரும்பினான். அவன் திரும்பியவுடன் சிங்களைக் கலகக்காரர் அவன் காலடியில் விழுந்து, தங்கள் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்ள வேண்டுமென்று வணங்கி நிற்க, ஒருவாறு சந்தோஷித்து அக்குற்றங்களை மன்னித்து நன்முகங்காட்டி வேண்டிய புத்திமத்களை ஊட்டினன்.

அக்காலத்தில் மதுரையிலே சந்திரசேகர பாண்டியனுடன் சுத்தருக்கள் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்து இராச்சியத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளப் பாண்டியன் ஓளித்து யாழ்ப்பானத்துக்கு ஓடிவந்து வீரோதய சிங்கையாரியனென்றுமரசனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அப்பொழுது வீரோதய சிங்கையாரியன் பாண்டியன்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

கீழ்ப் பாளையக்காரராயிருந்த சேதுபதி முதலான வீரர்களோடுந் தன் சேனைத் தீரள்களோடும் மதுரையிற் சென்று போராடிச் சந்துருக் களைத் துரத்திப் பாண்டியராசனின் அரசாட்சியை நிலைக்கக் கூடியது தன்பதி அடைந்தான்.

இவன், தான் மறுபடியும் வண்ணியரின் கிருகங்களைக் கொள்ளையாடவர் இருக்கிறானென்று ஒரு பொய்க்கலையைக் கட்ட, வண்ணியர்கள் யயந்து கண்டி இராசனிடம் போய்த் தங்களுக்கு உதவி செய்யும்படி கேட்க, அதற்கு அவன், யாழ்ப்பாணம் என் முன்னோர் பரிசாகக் கொடுத்த இராச்சியமாயிருப்பதால் அதற்கு விரோதமாய்ப் படையெடுத்து என் குலப் பிதாக்களின் பெயருக்கு அவகீத்தி வரச் செய்யமாட்டேனென்று மறுத்துச் சொன்னதினால், அவ்வேழு வண்ணியர்களுந் தங்களுக்குள்ள திரவியங்களிற் சில பாகங்களைக் கொண்டு வந்து விரோதய சிங்கையாரியனைக் கண்டு நன்முகம் பெற்றுத் திரும்பிப் போய்ப் பயமற்றிருந்தார்கள். விரோதய சிங்கையாரியன் போசனஞ் செய்து அன்றிரவிற்றானே சப்ரமஞ்சத்தில் நித்திரை செய்கையிலே, சூதியாய் இளவுயதில் மரணத்தபடியால், அம்மரணத்தைக் குறித்துப் பலவாறாய்ப் பேசிக் கொண்டனர்.

செயவீர சிங்கையாரியன்

அவன் குமாரன் செயவீர சிங்கையாரியன் சிறு வயதிலே முடிகூட்டப் பெற்று, அதி விவேகத்தோடு, சாமாத்தியமாய்ச் சுத்துரு பயமின்றி, இராச்சிய பரிபாலனங்கிலும்து குடிகளை இரட்சித்துத் தன் கீத்தியை விளக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அக்காலத்திற் கண்டி நாட்டை அரசாண்ட புவனேகபாகு என்பவன் முத்துச்சலாபத்தைக் குறித்து இவனுடன் பகைத்துத், தன் பராக்கிரம சுவரியத்தினால் யுத்தஞ் செய்து இவனதிராய்ச்சியத்தைக் கவரவேண்டுமென்று துணிந்து நெஞ்கின்தினால் இவனும் அவனுடன் எதிர்த்து மண்மாரி மழையாரி பொழிந்தாற் போல் யுத்தஞ் செய்து வெற்றி கொண்டு, மிதுன யாழ்க்கொடி தூக்கிச் சாலி வாகன சகாப்தம் கங்குர-ம் (1380) வருஷந் தொடங்கி கங்கு-ம் (1392) வருஷம் வரையில் இலங்கை முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் அரசாண்டு வந்தான். சகாப்தம் கங்குர-ம் (1392) வருஷத்திலே பராக்கிரமவாகு வென்பவன் பாண்டியராசனைப் பின்னை வைத்துச் செயவீர சிங்கையாரியனிடத்தில் இராச்சியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். இவனும் இவனிற் பின்வந்த வேற்றறசரு மொழுங்காய்த் திறைகொடுத்து வந்தார்கள். இவன் நெஞ்காலம் அரசாண்டு தன் மகன் குணவீர சிங்கையாரியனிடத்தில் இராச்சியத்தை ஏப்புவித்துப் பரலோக வாழ்வை அடைந்தான்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

குணவீரசிங்கையாரியன்

கண்டி தேசத்தரசு கொடுத்த திறறையைக் கொடாததினாற் குணவீரசிங்கையாரியன் தன் சாமர்த்தியத்தினாற் சில பகுதிகளில், தமிழ்க் குடக்களையிருத்தி அரசாண்டு, மதுரையை அரசாண்ட நாயக்கர்களுக்குச் சில பல உதவியையுஞ் செய்தான். இவன், தன் பிதாவிலும் அதி விசேஷமாய் யாவரும் மெச்சிக் கொள்ளத் தக்கதாய் அரசியற்றி, வயோதிகளாய்த் தனது மகன் கனககுரிய சிங்கை யாரியனுக்குப் பட்டத்தைச் சூட்டிச் சிவபதம் ஆடைந்தான்.

கனககுரிய சிங்கையாரியன்

இவ்வரசன் சிங்களவருக்கு அதிக இடத்தைக் கொடுத்து மேன்மைக்கயாக நடத்தினதினால் அவர்கள் அகங்காரங் கொண்டு வன்னியர்களின் உதவி பெற்றுக் கலகஞ் செய்த போது, கனககுரிய சிங்கையாரியன் இரவிலே தன் மனைவி மக்களோடு வடத்தேசத்துக்கோடிப் போய்விட, விசயவாகுவென்னுஞ் சிங்களவன் இத்தமிழின் நடையடை பாவனைகளை முற்றாய் மாற்றித் தங்களைப் போலாக்க வேண்டுமென்று மெண்ணத்தினால், இவர்களுக்கெல்லாந் தானே அரசனைத் தலைப்பட்டுப் பதினேழு வருஷகால மரசியற்றியுங் கீழமையாதிருந்தார்கள்.

விளக்கம்:

குலசேகரசிங்கை யாரியன் (பரராசசேகரன் 1); (1262-1284); குலோத்துங்க சிங்கையாரியன் (சேகராசசேகரன் 2) (1284-1292); விக்கிரம சிங்கையாரியன் (பரராசசேகரன் 2) (1292-1302); வரோதய சிங்கையாரியன் (சேகராசசேகரன் 3) (1302-1325); மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன் (பரராசசேகரன் 3) (1325-1347); குணபூஷண சிங்கையாரியன் (சேகராசசேகரன் 4) (1347-); வீரோதய சிங்கையாரியன் (பரராசசேகரன் 4) (- 1380); சயவீர சிங்கையாரியன் (சேகராசசேகரன் 5) (1380-1410); குணவீரசிங்கையாரியன் (பரராசசேகரன் 5) (1410-1440); கனககுரிய சிங்கையாரியன் (சேகராசசேகரன் 6) (1440-1450);

யாழ்ப்பாண இராச்சிய வரலாற்றில் கனககுரிய சிங்கையாரியனின் காலம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் கி.பி. 1215 தொட்டு 1450 ஆம் ஆண்டு வரை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கட்டிக் காத்த வடவிலங்கையின் விலைமதிப்பில்லாத சுதந்திரத்தை தென்னிலங்கை மன்னிடம் பறிகொடுத்தமையாலாகும்.

கனககுரிய சிங்கையாரியன் வடவிலங்கையை ஆண்ட வேளை தென்னிலங்கையில் கோட்டை அரசனாக ஆறும் பாராக்கிரமபாகு விளக்கினான். கி.பி. 1450 ஆம் ஆண்டு தனது வளர்ப்புப் புத்திரனும் சேனாதிபதியுமான

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு
துணிவையும் அவன் செய்யும் வீரத்தையுங் கண்டு வாட்படையுடனே
போர்முனையிற் சிங்கம் போலப் பாய்ந்து சேனைகளையும் அவனையும்
வாஞ்குகிறையாக்கினார்கள்.

ஆட்சியை மீளப்பெறல்

அதன்பின் பரராச்சேகரன் தன் பிதா அரசியற்றவுந் தான் தேச விசாரணை செய்யவும் முயன்று, விசயவாகுவின் கலக்கத்துக் குடன்பட்டு நின்ற சிங்களவரில் அநேகரைப் பிடித்துக் கொலை செய்வித்தான். அனேக சிங்களக் குடுகள் தங்கள் குடும்பங்களோடு கண்டி நாட்டிற்குப் போய்க் குடியேறினபடியால், எஞ்சி நின்ற சிங்களக்குடுகள் தமிழருக்கு மிகவும் பயந்து நடந்தார்கள். பரராச்சேகரன் சோழராச வம்சத்திலுள்ள இராசலட்சுமியம்மாளைன்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்ததாற் பிதாவாகிய கனகதூரிய சிங்கையாரியன் அவனையே இராச்சிய பரிபாலனாஞ் செய்யும்படி முடி கூட்டி வைத்துச் சில காலம் ஆறியிருந்து பரபதமடைந்தான்.

பரராச்சேகரன் குடும்பம்

பரராச்சேகரன் பொன்பற்றியுர் வேளாள மரபின் முடிதொட்ட வேளாளினன்னும் பாண்டிமளவன் குலத்திற் பிறந்த அரசகேசரி மின் மகள் வள்ளியம்மையை இரண்டாம் மணைவியாகவும், மணைவுக்குடியிருந்து வந்த மங்கத்தம்மா ளன்பவளை வைப்புப் பெண்ணாகவும் வைத்திருந்தான். பரராச்சேகரனுக்குப் பட்டத்துத் தேவியாகிய இராசலட்சுமி யம்மாள், சிங்கவாகு, பண்டாரம் என்னுமிரண்டு பிள்ளை களையும், இரண்டாந் தேவியாகிய வள்ளியம்மையியன்பவள் பரநிருபசிங்கம் முதலிய நாலு பிள்ளை களையும் வைப்புப் பெண்ணாகிய மங்கத்தம்மாளைன்பவள் சங்கிலி என்னும் ஒரு குமாரனையும் பெற்று, இராச குடும்பம் வர வர அதிகமாய்ப் பெருகப் பரராச்சேகரன் அதி வேகத்தோடு அரசாட்சி செலுத்தி வந்தான்.

சகோதரன் செகராச்சேகரன்

செகராச்சேகரன் கலவியறிவிற் சிறந்தவனாய், வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலுமிருந்து கொண்டு சகல சாஸ்திரங்களையும் பிரபலப்படுத்தும் பொருட்டு, வித்துவான்கள் பலரைச் சேர்த்துச் சங்கங்கூட்டிச் சில நால்களைச் செய்வித்துத் தானுஞ் செகராச்சேகரமென்னாஞ் சோதிட முதலிய பல நால்களையுங் செய்தான். பரநிருபசிங்கத்தின் மைத்துனனும், பரராச்சேகரன் மருமகனுமாகிய அரசகேசரியன்பவள் இரகுவமிசமென்று நாலை வடமொழியிலிருந்து பூரண

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

நடையாகப் பாடிப் புண்ணிய பூமியாகிய திருவாரூரிற் சென்று, அங்குள்ள கல்விமான்கள் சமூகத்தில் அரங்கேற்றிப் பெருங்கீத்தி அடைந்தான். இவ்வாரே யாழ்ப்பாணங் கல்வியறிவிற் சிறந்து விளங்கிற்று. பரராசுசேகரனுந் தம்பியுஞ் சிங்கையாரியப் பட்டத்தைச் சிங்கையியனச் சுருக்கித் தங்கள் பெயர்களின் முன் வைத்துச், சிங்கைப் பரராசுசேகரன், சிங்கைச் செகராசுசேகரன் என்றுமூதி வந்தார்கள். செகராசுசேகரன் பாண்டியநாடு திருவாவடுதுறை முதலிய ஆதீனங்களிலுள்ள சாஸ்திரங்களைத்தையும் எடுப்பித்து எழுதுவிக்கும் பொருட்டு, அடிக்கடி சேதுவுக்குப் போக்குவரவு செய்து கொண்டிருந்தான். இராசகுமார் கல்வியிலும் படைப் பயிற்சியிலும் தேக வளர்ச்சியிலும் நாலுக்குநாள் அதிகரித்து உயர்குணம் முதலிய யாவற்றிலுக் சிறப்புற்றிருந்தார்கள். அவர்களுட் சங்கிலி என்பவன் கபட சிந்தனையுங், துர்க்குணமுங், கடு விவேகமுந், துஷ்ட நடையுமுள்ள வனாயிருந்தான்.

சுபதிட்டமுனிவர் வருகை

இப்படியிருக்கும் நாளில் ஒரு நாள், அகத்திய முனிவரின் பௌத்திரருஞ், சித்த முனிவரின் புத்திரகுமாகிய சுபதிட்டமுனிவர் பரராசுசேகர மகாராசனைக் காணும்படி வர, அரசன் அவ்விருஷ்டிக்குத் தான் செய்ய வேண்டிய ஆசாரவுப்பாரங்கள் அனைத்தையுஞ் செய்து ஆசனத்திருத்தித் ‘தேவரீ’ என் பிதாவுக்கு வருங்கால சம்பவங்களை அறிவித்திருந்தும் அவை அடியேஷுக்குப் புலப்படாமையால், அவையும் இனிமேலிவ்வரசாட்சிக்கு வருஞ் சம்பவங்களையுந் தெரிவிக்க வேண்டு’ மென்று அஞ்சலி செய்து நின்றான்.

சுபதிட்ட முனிவர் அரசனை நோக்கி ‘உன் அரசாட்சி இன்னுஞ் சிலகாலஞ் சிறப்பாய் நடந்து வரும், முன் முடிகுட்டிய முகூர்த்தந் தப்ரிப் போனதீனால் உன்னிற்பின் முடியைச் சூட்டுதற்குப் பின்னைகளில்லை’ என்று சொல்ல அரசன், ‘பட்டத்துத்தேவி பெற்ற பின்னைகளும் இரண்டாந்தேவி பெற்ற பின்னைகளும் இருக்கப் பின்னையில்லையென்ற தென்னை’ யென ‘ஓ அரசனே இத்தனை பின்னையுண்டிடன்பது சிமய்யே! அவர்களுள் பட்டத்துத்தேவி பெற்ற முத்து குமாரன் விடைகடியினாலிறப்பன். இளையகுமாரன் வாளினால் வெட்டுண்டிடுப்பன். உன் இரண்டாந் தேவியின் முத்து குமாரன் அரசியற்றி வருங்காலத்தில், உன் வைப்புப் பெண்ணின் மகன் அவனை வாய்ப்பேச்சினால் மயக்கி, அரசாட்சியைக் கவர்ந்து கொண்டு கொடுங்கோலரக சி க்குவதைக் குடிகள் தாங்க மாட்டாது பொறாமை கொள்வதீனாலும், இரண்டாந் தேவியின் குமாரனை வெறுத்துப் பகை கொள்வதீனாலும், இராச்சியம் அந்தியர் கைக்கீழாகு’மென்றார். அரசன் ‘இராச்சியம்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீன்வாசிப்பு
எப்பொழுது மீனுமின்று கேட்க:

‘இராச்சியம் முதற் பறங்கிக்காரர் கையிலகப்படும். அவர்கள், சிவாலயங்களை இடித்துக் தள்ளிக் கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்பும் படி குடிகளை நெருக்கி நாற்பது வருஷகாலம் அரசாண்டபின், உலாந்தில் மன்னர் பறங்கிக்காரரை உபாயமாகப் பிடித்துக், கத்தோலிக்க வேதத்தைப் பரப்பும்படி தன் சமயக் கோவில்களைக் கட்டுவித்துச் சமய காரியங்களில் நெருக்கிடைப்பன்னி அநேக வரிகளை வைத்துக் குடிகளை வருந்தி நூற்றிருபது வருடத்துக்கு மேற்பட அரசாட்சி செய்வார். அப்பால் இங்கிலீஸ் மன்னர்கள் அவரிடத்தில் இராச்சியத்தைப் பெற்றுச் சமய காரியங்களிற் பலவந்தஞ் செய்யாமல் எவர்களுந் தங்களிஷ்டப்படி சிவாலயச் சேவை முதலிய யாவற்றையுஞ் செய்து முடிக்கத் தடை செய்யாது நீதியாய் முற்கூற்றில் அரசாண்டு பிற்கூற்றிற் சில விஷயங்களில் அநீதியாய் அரசு செலுத்துவரின்றும், தம் அரசாட்சியை இழுந்து போகு முன்னமே சிங்கையாரிய மகாராசன் கட்டுவித்த கோவிற் திருப்பணிகளும், விசயராசன் செய்த திருப்பணிகளும் நிறைவேற்ற மாகுமின்றும், அவ்வாலயங்களிலே அனேகர் புகழை நாட்டிக் கொள்வதற்காகக் கட்டத் தொடங்கி நிலையந் தவறிப் போவர்க் களைன்றும், அவ்வாலயங்களில் வடமதில்வாரியிற் பாதுகாப்பாய் நின்ற சிவாலயமொன்று மாத்திரம் சிவகடாட்சம் பெற்ற ஒருவனால் முதல் முதல் நிறைவேறுமென்றும், மற்ற ஆலயங்கள் ஓன்றன் பின் ஓன்றாய் நிறைவேற்றமாகுமின்றும், எல்லா ஆலயங்களிலும் அதீ விசேஷமான கைலாயநாதர் கோவிலும், கைலை நாயகியம்மன் கோவிலும், கைலைவிநாயகர் கோவிலும், முன்னிருந்தபடி கட்டியழுப்புதற்குக் கைலைநாதராற் பூரண கடாட்சம் பெற்றவர்களே முயல்வார்களின்றும், அப்பொழுது அவர்களிடத்தில் வெளிப்பட்டு வரும் வாலசிங்கமென்பவன் கையில் இலங்கை அரசாட்சி மூலவதையுமொப்பித்து விட்டுத் தங்கள் நாட்டுக்குப் போவார்களின்றும் அதன்பின் கேதாயிரை அரசாளும் பூலோகசிங்க சக்கரவர்த்தியின் மகன் அறியசிங்க சக்கரவர்த்தி கன்னியாகுமரி தொடங்கி இமயமலை பரியந்தமுள்ள ஓம்பத்தாறு தேசங்களையும் ஒரு குடைக்கீழ் அரசாளுவாளினர்றும் உன் சுந்ததியாருக்குள் இனி ஒரு போதும் அரசாட்சி வருவதில்லை’ என்று சொல்லிச் சுபதிட்ட முனி ஏழுந்து போனார்.

சிங்கவாகு மரணம்

இப்படி உறுதி வாக்காக இருவடி சொன்னவற்றை நம்பியும் நம்பாமலுமிருக்கச் சிலகாலத்தில் மூத்த குமாரனாகிய சிங்கவாகு சடுதி மரணமடையத், தன் இளைய குமாரனாகிய பண்டாரமின் பவனுக்குப் பட்டஞ் சூட்டி வைத்தான்.

யாழ்ப்பாண ஏ பவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

பரநிருபசிங்கனின் வீரச்செயல்

பரராசசேகர மன்னன், யாத்திரா தரிசனஞ் செய்யும்படி பரிவாரங்களுடனே கும்பகோணத்திற்குச் செல்ல, அங்குச் சோழ தேசத்தரசன் பட்டத்துத் தேவியோடு வந்திருக்கக் கண்டு, சந்தோஷங் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தான். இராசாவின் முத்த குமாரனைச் சங்கிலி நஞ்சுட்டிக் கொண்றானென்பது ஒருவருக்குந் தெரியாமற் போயிற்று. அங்குச் சங்கிலி செய்த குழப்பத்தினால் அவனையும் பரராசசேகரனையும் பரிவாரங்களையுஞ் சோழராசன் பிடித்துச் சிறையில் வைக்கக், சேனைகளுடன் பின்னாகப்போன பரநிருபசிங்கம் அதைக் கேள்விப்பட்டு அட்காசஞ் செய்து யுத்தஞ் செய்கையிற், சூதி மரணமடையத்தக்க மூன்று காயங்கள் பட்டும் அதை கவனியாது வீராவேசங் கொண்டு போராடிச் சோழராசனைச் சிறையிலிட்டு அவன் சேனைகளாத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு, தகப்பன் முதலிய சகலரையுஞ் சிறைச்சாலையினின்று நீக்கி மூன்று மாதம் அங்கிருந்து காயங்களையும் மாற்றினான். அபிபாழுது சோழராசன் தன் இராச்சியத்தைத் தான் திறை தந்து அல்லுகிறே என்று கேட்டுக் கொள்ள அதற்கேற்ற பினை வாங்கிக் கொண்டு இராச்சியத்தை ஒப்பித்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பினான்.

எபுரதிபனாதல்

யாழ்ப்பாணம் வந்தவுடன் பரராசசேகரன் பரநிருபசிங்கத்தை அழைத்துக் கண வரிசைகள் கொடுத்து, மிகவுங் கனப்படுத்திக் கள்ளியங்காடு, அச்சுவேலி, சண்டிலிப்பாய், அராலி, உடுப்பிட்டி, மல்லாகம், கச்சாய் முதலிய ஏழு கிராமங்களையுஞ் சொந்தமாகச் செப்புத்தகட்டிற் பட்டயமெழுதிக் கொடுத்து, அரசாட்சியின் இரண்டாம் அதிகாரமடையவனாகவுமாக்கினான். அது சங்கிலிக்கு மனவருத்தமாயிருந்தும் வெளிக்குக் காட்டாமலடக்கிக் கொண்டான்.

கண்டி இராணி நோய் தீர்த்தல் .

இப்படி இருக்குங் காலத்திற் கண்டி இராசன் மனைவிக்கிருந்த வயிற்றுவலி அங்குள்ள பண்டிதரால் நீக்க முடியாமை கண்டு அவ்வரசன் பரராசசேகரவுக்குப் பாசுரமனுப்பப், பரராசசேகரன் பரநிருபசிங்கத்தை நோக்கி உத்தரவு செய்யப் பரநிருப சிங்கம் போய், அவ்வியாதியை ஒரே ஒளவுத்தத்தினால் மாற்றி வரவேண்டுமென்னும் பேராசையினால் தன் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டி, அந்நோயை நீக்க கண்டி அரசன் தான் செய்ய வேண்டிய உபசாரமனைத்தையுஞ் செய்து அனுப்பி வைத்தான்.

சங்கிலி மன்னாதல்

ஒரு நாள் பண்டாரமென்னும் இளவரசன் நந்தவனத்திற் சிசன்று வேட்டையாடி வருகையிற் சங்கிலி என்பவன் மறைவினின்று வாளினால் வெட்டிக் கொலை செய்து, இராச்சியத் தன்னுடையிதென்று முன்னிற்க மன்னன் பரராசசேகரன் தன்னுயிரையுஞ் சங்கிலி சிதைப்பாளன்ற பயங்கரத்தினால் ஓன்றும் பேசாது மவுனமாயியாதுங்கி விடப், பரநிருபசிங்கம் ‘இவனுக்கு இராச்சியமெப்படிக் கிடைக்குமென்று சொல்லித் தன் பரிசனங்களோடு யுத்தத்திற்கு வெளிக்கிட்டான். அது கண்டு சங்கிலி பரநிருபசிங்கமிடத்திற்குப் போய்க் ‘கேளும் அண்ணாவே, நாங்களிருவருஞ் சகோதரர்களாகவும் சிரிவந்த பங்குக் காரர்களாயுமிருந்து கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பகைத்துக் கொள்ளும் பட்சத்தில் வன்னியர்கள் இராச்சியத்தைக் கவர்ந்து கொள்வார்களா கையால், இப்போதைக்கு நான் இராசாவாகவும் நீர் மந்திரியாகவு மிருந்து, எங்கள் பிதாவினால் உமக்குக் கிடைத்த அதிகாரத்தை உமது மகன் பரராசசிங்கத்திற்குக் கொடுத்து, வேறு ஒழுங்குகள் பண்ணும் வரையில் இராச்சிய வருமானங்களை இருவரும் பகுந்து கொண்டு, ஒத்திருந்தால் எவ்வளவோ காரியங்களில்லாஞ் செய்து முடிக்கலாமே’ யென்று சொல்லி வாய்ப்பேச்சினால் மயக்கப், பரநிருபசிங்கம் இசைந்து, மந்திரி உத்தியோகத்துக்கு ஏற்பட்டான்.

சங்கிலி மூதிக்கம் பெறல்

சில காலத்துக்கு சங்கிலி சேனைகளைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு பரநிருபசிங்கத்துக்குக் கொடுத்து வந்த வருமானப் பங்கையுந் தேசவுதிகாரத் தலைமையையும் நிறுத்தி மந்திரி உத்தியோகத்திற்குச் சம்பளம் மாத்திரங் கொடுக்கத், தொடங்கப் பரநிருபசிங்கம் சோழராசனுக்குப் பாசரமெழுதி இன்று முதலாகத் திறைகொடுக்க வேண்டாமென்று தடை செய்தான்.

பறங்கிக்காரர்

அந்நாட்களிற் பறங்கிக்காரர் மன்னரில் வியாபாரஞ் செய்வதற்கு வரத்தும் போக்காயிருக்கையில் அவர்கள் செய்த உபதேசத்தினாற் சில எனிய சனங்கள் அவர்கள் சமயத்திற் சேந்திருக்கிறார்களின்பதைச் சங்கிலி இராசன் கேள்விப்பட்டு, அண்ண, பெண் குழந்தைகளினான்று பேதும் பாராமல் வெட்டுவித்து மன்றி அங்கிருந்த புத்தசமயக் கோவில்களையும் இடிப்பித்துச், சிங்களக் குடிகளையும் முழுதாகத் துரத்திவிட அவர்கள் போய்க் கண்டி நாட்டிலும், வன்னிக் காடுகளிலும் ஒதுங்கி விட்டார்கள். அதுமுதல் யாழ்ப்பாணத்திற் சிங்களவரிருந்ததில்லை. முன்

யாழ்ப்பாண ஈ. பபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

விசயவாகுவின் கீழ்ப் போர்ச் சேவகராயிருந்த யாவகக் சேணையிலே கொலைக்குத் தண்டனைக்குந் தப்பியிருந்த சில யாவகக் குடிகள் சாவாங்கோட்டையிலுஞ், சாவுக்கசேரி யிலுமிருப்பக்கண்டு அவர்களையுந் தூரத்தி விட்டான்.

வன்னியர்கள் மரணம்

அக்காலத்திற் பத்திதான்பது வன்னியர்கள் தென்னாட்டிலிருந்து மரக்கலமேறி வருகையில், நெஞ்சுந்தீவிற் கடலில் அமிழ்ந்திப் போக, வேறு மரக்கலங்களில் அதிக தீரவியத்தோடு வந்திறங்கிய, அவர்கள் மனைவியருங் கரைப்பிட்டி வன்னியலும் அவன் மனைவி அம்மைச்சி நாச்சியாருங் கந்தரோட்டைக் குறிச்சியில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருந்து, தங்கள் வன்னியர்கள் வரும் போது கூடிக் கொண்டு வன்னி நாட்டுக்குப் போகலாமென்றிருக்க அவ் வன்னியர்கள் நெஞ்காலமாய் வரக் காணாமையால், வன்னிச்சிகள் அநங்காங்கே வீடுகள் கட்டிகிகொண்டு தங்கள் தலைவரின் வரவை எதிர்பார்த்து, வேலைக்காரிகளின் உதவி பெற்றிருந்தார்கள்.

கத்திக்கார நம்பிகள்

கரைப்பிட்டி வன்னியன் தன் கீழ்ச் சேவகராயிருந்த அறுபது கத்திக்கார நம்பிகளுள், தலைநம்பியின் மகளைக் கற்பழித்ததினால், அவள் தகப்பன் மறநாள் வன்னியன் தெய்வ வழிபாடு செய்து கொண்டு நிற்கையிற் கொலை செய்து வீடு, அவன் மனைவி அம்மைச்சி நாச்சியார் வயல் வெளியில் ஓடித்திருந்து தான் எங்கே போகலாமென்று அறியாதவளாய், மயங்கித் தற்கொலை செய்திறந்தாள். நம்பி தலைவனும் இராச விசாரணைக்குள்ளதிக் கொலை யுண்டிறக்க, அவ்வன்னியன் கையிலிருந்த தீரவியங்க ளெல்லாஞ் சங்கிலி இராசனுக்காயின. மற்ற நம்பிகள் சீவனத்துக்கு வழியில்லாததினாற் சாணாகக் கும்பமென்னும் அயற் கிராமத்தி லிருந்த சாணாகருக்குப் பணவிடைக்காரராகிப் பணை ஏறுந் தொழில் பயின்று, பின் அத்தொழிலைத் தங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் தங்கள் குலத்தை வீட்டு நலுவினதால் ‘அவர்களின் குலம் நலுவரென்றாய்’ இக்காலத்தில் நளவிரென்றாயிற்று.

சங்கிலி தமையனை வெறுத்தல்

இராமநாதபுரத்திலிருந்து சில மறவர் வந்து, மறவன் புலவிற் குடியிருந்து, உள் நாடுகளிற் பெருங்களாவு நடத்தினதினால் அவர்களிற் சிலரைச் சங்கிலி இராசன் பிடித்துக் கொலை செய்விக்க மிச்சமான குடிகள் பன்றியந்தாள் என்னுங் காட்டிற

போய்க் குடியிருந்தார்கள்.

அந்நாட்களில் வடமராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்த குடிசனங்களுக் குள்ளே ஓர் பெருங் கலகுழன்டுபட அக்கலகத்தைச் சங்கிலி இராசன் அவ்விடத்திற்குப் போய் அடக்கி வருகையில், இருபாலை எல்லை சமீபித்தவுடனே வாத்தியத்தொனியை நிறுத்த, இராசன் நிறுத்தினதற்குக் காரணமென்னிறு விசாரிக்க, ‘இது பரந்துபசிங்கத் திற்குரிய இடமாயிருப்பதால் உத்தரவின்றித் தொனி செய்யப் பயந்து விட்டோமென்றார்கள். அதனாற் சங்கிலி இராசன் பரந்துபசிங்கத்திற் குரிய கள்ளியங்காடு முதலிய ஏழு கிராமங்களையுங் கவர்ந்து கொள்ள நினைத்துஞ் செப்புப்பட்டயம், முடி, செங்கோல் முதலியவை அவன் கையிலிருக்கத் தான் அதிகாரஞ் செய்து வந்தமையாலும், வேறு முடிதேடிச் சூட்டிக் கொண்டாற் கலகம் நேரிடுமென்பதனாலும் பயந்து விடுத்தனன்.

சங்கிலியின் தந்திரம்

வன்னியர்களுடன் பரந்துபசிங்கம் கொண்டாடித் திரிவதை சங்கிலி இராசனரிந்து தான் நிறுத்தி வைத்த வருமானப் பங்கைப் பரந்துபசிங்கத்திற்கும், கிராம அதிகாரத்தை பரராச சிங்கத்திற்கும் கொடுக்கச் சம்மதித்துச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு, பரந்துபசிங்கத்திற்கும் மகவுக்குமுள்ள இராச நாமங்களை மாற்றி வேறு பட்டத்தைச் சூட்டி வைக்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்து, வடத்சை வேளாளரின் முதலிப்பட்டத்தை அவர்கள் பெயரினிறு தியிற் சேர்த்துப் பரந்துபசிங்கமுதலி, பரராசசிங்கமுதலி எனத் தான் எழுதி வைத்துக் கொண்டதுமல்லாமல் ஒரு நாட பரராசசிங்கத்தை அமைத்து ‘உன் பிதாவுக்கும் உனக்குஞ் சகல கிராமங்களும், மேலதிகாரங்களும் கிடைத்திருக்கின்றது. உங்களிற் பின் உங்கள் சந்ததியாருக்குந் தலைமுறை தலைமுறையாக இவ்வதிகாரம் நிலையாக நிற்குமானக்கயால் உங்கள் சந்ததியாருக்கும் ஒரு பட்டஞ் சூட்டி வைக்க விரும்புகின்றேனே’ன்றான். ‘அதென்னும் வென்று கேட்க, ‘மடப்பம் ஜநாறு கிராமத்திற்குத் தலைமை பெற்றது அளித்தல், காத்தல். அதுகவே மடப்பத்தை அளிப்பது மடப்பளி யென்பதானே’ன்றான். அதை பரராசசிங்கந் தன் பிதாவுக்கு அறிவிக்கப் பிதா ‘அவன் எப்படி பிதற்றினாலும் பிதற்றட்டும். அவரவரிருந்து அறியலாம். உன் அலுவலைப் பாரிருந்தான்.

அதன்பின் சங்கிலி இராசன் சேணனகளையும், ஆயுதங்களையும் வரவர அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலவரத்தைப் பரராசசேகரன் கண்டு, தன்னிடத்திலிருந்த ‘திரவியம்’ முழுவதையும் யாணகளிலேற்றி, இரவிரவாய்ப் பிரயாணம்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

செய்து, வன்னி நாட்டையடைந்து தங்கள் முன்னோர் தீரவியஞ் சேமித்து வைத்த குடைக்கூடிலே தானும் முடி செங்கோல் முதலிய யாவற்றையுஞ் சேமித்து உன்மத்த வைரவனைக் காவலாக வைத்துத் தன் மாளிகையில் வந்திருக்கும் காலத்தில், ஒருவரோடுவருவர் வெளிக்குச் சந்தோஷமாயும், உள்ளெண்ணத்தில் ஒருவரையியா ருவர் சதிப்பவர்களாயும் இருந்தார்கள். சங்கிலியின் கொடுமை வரவர அதிகரித்தது.

சவேயியரும் பரநிருபசிங்கனும்

மன்னாரிற் கிறிஸ்து சமயத்திற் சேர்ந்த சனங்களைச் சங்கிலி இராசன் வெட்டுவித்தபடியாற் சவரியானின்னும் பறங்கி, பறங்கிக்காரரை யாழ்ப்பாணத்திலுடாப் பண்ணவுந், தன் சமயத்தைப் பரப்பவும் அவாவுள்ளவனாயிருக்கையிற், பரநிருபசிங்கமுஞ் சங்கிலியும் பகையாயிருப்பதை அறிந்து, எழுத்து மூலமாயிப் பரநிருபசிங்கனுடன் கொண்டாடிக் கொள்ள, அவன் இராச்சிய அதிகாரந் தனக்கு இனிமேல் ஒரு போதினும் வரமாட்டாதென்று கண்டு, இராச்சியத்தைப் பறித்து அந்திய இராசனுக்குக் கொடுக்க எண்ணாங் கொண்டிருந்தான்.

அப்பாழுதலி மகள்

சங்கிலி இராசன் தன் மந்திரிமாருள் ஒருவனாகிய அப்பாழுதலி என்பவன் மகள் மிகவுஞ் சவுந்தரியாமிருந்த தினால் அவள் பேரில் மோகங் கொண்டு கற்பழிக்கத் துணிய அவளின் பீதா, பரநிருபசிங்க மிடத்தில் வந்து தன் மானத்தைக் காப்பாற்றித் தரவேண்டுமென்று அழு, அதற்குப் பரநிருபசிங்கம் ‘பயப்படாதே, நான் காப்பாற்றித் தரவே’ என்று தீட்டு சொல்லி உடனே ஒரு காகிதமெழுதி ‘இருக்காவற்றுறையில் காக்கைவன்னியன் வந்து இறங்கியிருக்கிறான். அவனிடத்திற் கொண்டு போய்க் கொடுவென்று சொல்லக் கொண்டு போய்க் கொடுத்து மாத்திரத்தில் அவன் வாசித்துப் பார்த்துக் கொண்டு ‘நீ உன் மகனா பரநிருபசிங்கம் வீட்டில் அடைக்கலமாக வைத்து விட்டு உன் அலுவலைப் பார். நான் சுற்றிடம் போய் வந்து எல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளுவே’ என்று சொல்லிப் பரநிருபசிங்கத்துக்குப் பதிலோலையும் எழுதிக் கொடுத்தனுப்பி வைத்தான்.

பறங்கி வியாபாரிகள்

அதன் பின் காக்கைவன்னியன், தரங்கம்பாடிக்குப் போய்ப் பறங்கிக்காரரைக் கண்டு, ‘யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களைப் பிடித்துத் தருவேன் வாருங்க’என்று நம்பும்படி சுத்தியம் பண்ணிக் கொடுக்கப், பறங்கிக்காரர் வியாபாரஞ் செய்பவர்களைப்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

போற் பண்ணைத்துறையில் வந்திறங்கிஸ் சங்கிலி இராசனிடத்திற்குப் போய்த் தங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் வியாபாரஞ் செய்ய உத்தரவு தரவேண்டுமென்று கேட்கச் சங்கிலி இராசன் சம்மதியாது மறுக்கப், பரந்திருபசிங்கமும் மந்திரிமாரும் ஒருமித்து நின்று இப்படிப்பட்ட வியாபாரம் இந்நாட்டுக்கு அவசியந் தேவையென்று மேன் மேலுந் சொல்லச், சங்கிலி இராசன் ஒருவரை உடன்பட்டுப் பறங்கிக்காரரை நோக்கி, ‘நீங்கள் பகற்காலத்திலன்றி இராக்காலங்களில் இள்ளஞ்சூக்குள் நில்லாமல் உங்கள் தோணிகளில் தங்கி வியாபாரஞ் செய்து கொள்ளுங்கள்’ என்று உத்தரவு கொடுக்கப் பெற்றதினால் அவர்கள் அவ்வாறு சிலகாலம் வியாபாரத்தை நடாத்தி வந்தனர்.

கோட்டை கட்டுதல்

சிலநாட் கழிவில் பறங்கிகள் சங்கிலி இராசனுக்கு விலையு யர்ந்த நவரத்தினங்களையும், பட்டுப் புடவைகளையும், வேறு சில நூதன சமான்களையும் கொடுத்து நன்மூகம் பெற்றுக் கொண்டு ‘மகாராசனே நாங்கள் தோணிகளிலிருந்து சமயல், போசனம், நித்திரை முதலியவற்றைச் செய்வது மிக வருத்தமாகை யாற் கடலோரத்தில் தங்கி இருக்கவும், வியாபாரப் பொருட்கள் வைத்துக் கொள்ளவும், ஒரு வீடு கட்டும் பொருட்டு உத்தரவு தந்துதவ வேண்டுமென்று கேட்கச், சங்கிலி இராசன் மனமிரக்ககங் கொண்டு ‘கடலோரத்தில் ஒரு சிறு வீடு கட்டிக் கொள்ளுங்களோ’ன்று உத்தரவு கொடுத்தான். அவ்வுத்தரவைச் சாப்தாகக் வைத்துக் கொண்டு பறங்கிகள் மண்ணினால் ஒரு பெருங் கோட்டையைக் கட்டி, அதிலே சேணன்களையும், அழுதங்களையும் நிறைத்து வைத்திருந்தார்கள். அவ்விடம் பெருங் காடாயிருந்ததினால் மனிதர் போக்குவரவு மிகக் குறைவாயிருந்தது. அதினாற் சங்கிலி இராசனுக்கு அச்செய்திகள் ஒன்றந் தெரியாமற் போயிற்று.

சங்கிலியின் கோபம்

சில காலத்தின் பின் சங்கிலி இராசன் அக்காட்டிற் சென்று வேட்டையாடி அங்குமிங்குமலைந்து வருகையிற் கோட்டை கொத்தளங்கள் கொடிகள் சேணன்கள் ஆயுதங்கள் முதலிய யாவற்றுமிருப்பக் கண்டு, ‘நீங்கள் இவ்வாறு செய்தற் பொருட்டு உத்தரவு கொடுத்த தாலீர்’ன்றான். ‘நீதாலீன்’ன்றார்கள். இவன் அதிக கோபங் கொண்டு, கோட்டை முதலியவற்றை இடித்து தள்ளக் கருதிப் பறங்கிகளோடு முரட்டுத் தனஞ் செய்தும், அவர்கள் இடங்கிகாடாது மனவலிமையோடு நின்றதினால் யுத்தமுண்டாக ஏதுவாயிற்று. அப்பொழுது யுத்தம் நடத்துவதற்கு நல்லவரிலே

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

வீரமாகாளியம்மன் கோவிலுக்கு முன்னாயிருந்த வெளியைப் பேர்க்களாமாக நியமித்துக் கொண்டு, குறித்த நாளிலே பறங்கிகள் துப்பாக்கி முதலியவற்றோடு அனி அணியாகவும், தமிழ் வாள் முதலிய படைக்கலங்களோடு அனி அணியாகவும், நின்ற யுத்தஞ் செய்தார்கள். இருதிறத்துப்படை ஒழுங்கும் ஓன்றுக்கொன்று வித்தியாசமிருந்ததினாற் சரியான யுத்தம் நடக்கவில்லை. பறங்கிகள் ஒரு துப்பாக்கியை நீட்டி இலக்குப்பிடிக்க, மற்றொருவன் பற்று வாய்க்கு நெருப்பு வைக்கச், சில முறைகளில் வெடி தீந்து சனங்களைச் சேதுப்படுத்தியும், சில முறைகளில் வெடி தீராதிருக்கத் தமிழ் வாள் முதலியவற்றால் அஞ்சாமற் பறங்கிச் சேகைளை வெட்டியும், இளைத்துப் போகச் சங்கிலியும் அவனுக்குத் துணை வீரராயிருந்த நானாவு பராக்கிரமசாலிகளும் உள்ளணியாய்ப் பாய்ந்து கடும் பேர் செய்ய, ஏழா நாட் போரிலே பறங்கிகள் இனி என்ன செய்வோம்: சங்கிலி இராசன் கையில் அகப்படுவதன்றி வேறு கதிமில்லையின்று மனம்தளர்ந்து நிற்குஞ் சமயத்தில் தரங்கம்பாடியினின்று தங்களுக்குத் துணைச் சேணை வந்ததைக் கண்டு மனத் தெரியங் கொண்டு, மறுபடியுஞ் சண்டை செய்யத் தொடங்கியுந் துப்பாக்கிகள் நெருப்புப் பற்றாது தாமதப்பட்டதினாற், பறங்கிகளும் வாட்படை கொண்டு பேர் செய்தார்கள். இருதிறத்துச் சேணைகளும் வீறுவீறுப்போடு பேர் செய்கையிற் சில பறங்கிகள் ஒதுங்கி மறைவினின்று துப்பாக்கிகளாற் சுடத் தமிழ் கவண்கள் முதலியவற்றால் அவ்வுயாயத்தை நீக்கினார். இவ்வாறு ஒன்பது நாளும் பேர் செய்து பத்தாம் நாளையிற் சங்கிலி இராசன் பரநிருபசிங்கத்தையும், மந்திரிமாரையும் பார்த்து ‘நீங்கள் ஒரு முயற்சியும் செய்யாதிருப்பதென்னை’ யென அதற்கு பரநிருபசிங்கம் ‘நாங்கள் பயின்றிராத புதுப் போராயிருப்பதனால் எங்கள் சாமர்த்தியமிதிலே செல்லாதீ’ன்றான். அரசன் சிரித்து ‘நானும் உங்களைப் போலவே இதற்குமுன் இவ்வித போரைக் கண்டிலேன். நான் செய்யுமாதிரியாய் நீங்களும் செய்யுங்க’ என்று சொல்லிப் பறங்கிச் சேணையின் நடுவே, மான் கூட்டத்திற் புலி பாய்ந்தாற் போலப் பாய்ந்து ஆயிரத்தெழுநாறு பேருக்கு மேற்பட வெட்டினான்.

அன்று போய் மற்ற நாளாகிய பதினோராம் நாள் இருதிறத்துச் சேணைகளும் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்யத் தமிழ்ச் சேணைகள் இளைத்துப் போனதைக் கண்டு சங்கிலி இராசன் துணை வீரருடன் யானைக் கூட்டத்திற் சிங்கம் பாய்ந்தாற் போலப் பறங்கிச் சேணைக்குட் புகுந்து இரண்டாயிரத்து நானாவு சனங்களையுஞ் சேணைத் தலைவனையும் வெட்ட, நின்ற பறங்கிகள் முறிந்து கெட்டோடினார்கள். தமிழ்ச் சேணைகள் தூரத்திக் கொண்டு போக மேற்குத் திசையை நோக்கிக் கூட்டுக்குட் சென்று, கோட்டைக்குட் புகச் சங்கிலி இராசன் சகலரையும் வெட்டி ஏறிந்து,

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

கோட்டையையும் இடத்துப் பரவி அங்குள்ள தீரவியங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு தனது அரண்மனைக்குத் திரும்பினான். சேனைகள் போர் வெற்றியின் சற்கோஷத்தினால் மது உண்டு வெறியினால் மயங்கி ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கவும் வையவுந் தலைப்பட்டதினாற் பெருங் கலகழுண்டாக அதை அடக்கி வரும்படி மந்திரியில் வொருவனை அனுப்பியும், அடங்காததினால் அரசன் மிகுந்த கோபத்தோடு சென்று, அங்குச் சமைத்திருந்த போசனங்களைல்லாவற்றையுஞ் சேனைத் தலைவருமில்லா திருக்க வெட்டிப் புதைப்பித்ததினாற், சேனைகள் ஆறாத வருத்தத்தை அடைந்தார்கள். சேனைத் தலைவன் தனது நித்திய கடனை முடித்தற் பொருட்டு வீரமாகாளியம்மன் கோவிலில் தங்கி நின்றான்.

மீண்டும் ஓலை

பறங்கிகள் போரில் இறந்ததையும், தோற்றோடினதையுந் தாங்கள் அந்தரங்கத்திற் செய்த உதவிகள் வாயாறு போனதையுங் குறித்துப் பரநிருபசிங்கம் விசனமடைந்து, பறங்கிகளுக்காக வெளி வெளியாக நின்று உதவி செய்ய வேண்டுமெனக் கருதிக் காக்கவன்னியனைத் தனக்கு உதவி செய்யும்படி ஓலை எழுதியனுப்பினான். வன்னியன் கையில் ஓலை சேர முன் பறங்கிகள் ஊர்காவற்றைக்குப் போய் வன்னியனைப் பிடித்து ‘உன்னை நம்பிப் போரில் ஏற்பட்டுப் பதினாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சனங்களை இறக்கக் கொடுத்தோ’ மென்றார்கள். ‘நீ எங்கண அழைத்து வந்து ஒருதலியுஞ் செய்யாததினால் எங்களுக்கு அதிக நட்டங்கள் வந்திருக்கின்றது. இந்த மோசஞ்சு செய்ததினால் உன்னைக் கொலை செய்வதே எங்கள் தீர்மானமென்று’ நெருங்கிய சமயத்திற் பரநிருபசிங்கம் எழுதிய ஓலையும் வந்து சேர்ந்தது. அதை வாசித்த போது பறங்கிகள் சந்தோஷங் கொண்டார்கள்.

மீண்டும் யுத்தம்

காக்கக வன்னியன் பரநிருபசிங்கம் எழுதியவைகளுக்கு உடன்பட்டுப் பறங்கிகளை மறுபடியும் பேர் செய்தற் பொருட்டு அணிவதுத்துக் காலமே வரும்படி சொல்லி, அன்றிரவில் நல்லாருக் குப் போய் பரநிருபசிங்கத்தைக் கண்டு, ஆலோசனை செய்து அங்கு ஓர் இடத்தில் மறைந்திருந்தான். மறநாட் காலையில் வன்னியன் சொற்படி, பறங்கிகள் அணிவதுத்து வந்து மேற்கு வாசலை வளைத்து கொள்ளச், சுங்கில் இராசன் இதையறிந்து சேனைகளைத் திரட்டி மேற்கு வாசற்பறத்தே அணி அணியாய்த் துணை வீரருடன் தைரியங் கொண்டு நின்றான்.

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

காக்கை வன்னியன் துரோகம்

அப்பொழுது காக்கைவன்னியன், சேணகளுக்குள் நழைந்து சமீபத்தினிற்குப், பரந்திருபசிங்கமவனோடு யோசித்தபடியே, ‘வாய்ச் சாமர்த்தியமுள்ள ஒருவன் பேரர்க்காரியத்தின் அந்தரங்களுக் சொல்லும்படி உம்மை இன்னவிடத்தில் தேடிக் கொண்டு நிற்கிறான்’ என்று வேறுராநுவண்ணச் சேணாதிபதியிடமனுப்பீச் சொல்லுவிக்கூ, சேணாதிபதி அதையறிந்து வரும்படி உடனே அஹவுடன் செல்ல, அங்கு நின்றவன் தன் வாய்ச்சாமர்த்தியத்தினால் மனதைக் கவரத் தக்க பேச்சுக்களை வருவித்துப் பேசித் தடுக்கு நிற்குஞ் சமயத்தை அறிந்து, வன்னியன் தன் உடுப்பை மாற்றி சுயகோலத்தோடு வெளிப்பட்டான். அரசன் அவனைக் கண்டு எதிர் கொண்டோடு ‘என் மேல் தமைகூற்றந்து உதவி செய்வதற்கு இப்பொழுது தான் வந்தாயா?’ என்று சிசால்லிக் கட்டி முத்தமிட, இவனுங்கட்டி முத்தமிடுவன் போற் பிடித்தபடி விடாமற் பிடித்துக் கொண்டான். இருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் சேர்ந்து, விழுந்து புரண்டு நிற்குஞ் சமயத்திற் பறங்கிச் சேணகள் கிட்டி வந்ததினால், சேணாதிபதி இல்லாதிருந்துந் தமிழ்ச் சேணகள் தங்கள் அதியுதங்களோடு யுத்தத்திற்குச் செல்லப், பரந்திருபசிங்கம் அவர்களை நோக்கிச் ‘சேணாதிபதி உத்தரவின்றி ஒருவரும் அதியுதந் தொடப்படா?’ என்று தடுக்கச் சேணகள் எங்களுக்கு அதியுதமிடுக்க உத்தர வில்லையே யென்று பரிதவித்து ஒலுமிட்டுக் கொண்டு, அரசனையும் வன்னியனையும் அந்த நிலையில் விட்டுப் பிறந்து ஓடிப் போனார்கள். பறங்கிகள் சங்கிலி இராசனைப் பிடித்து யாதாரு தடையுமின்றி விலங்கிட்டுச் சேணாதிபதியை வாளினாற் கொலையுஞ் செய்து, கோட்டையையும் ஓப்புக் கொண்டார்கள்.

பரராசசேகரன் மரணம்

உடனே பரராசசேகரன் வன்னிக் கூட்டுக்கு ஒழித்தோடிப் போகப் பறங்கிகள், ‘அவ்வரசனைப் பிடித்துத் தருவப்பகுஞ்கு ரூபா ஒரு ०००-ம் (25000) உபகாரமாய்க் கொடுத்து விடுகிறோ மென்று பறை சாற்றுவிக்கூ, சங்கிலி இராசனின் மந்திரியாகிய பிராமணனைாருவன் அரசன் போன குறிப்பை அறிந்து, இளநீரும் எலுமிச்சம்பழுத்தைக் கொண்டு, வன்னிக் கூட்டிற் சென்று, எங்குச் தேடியுங் காணாது வருகையில் அரசன் எதிர்களான் உபசார வர்த்தை சொல்லிப் பிராமணன் வாளினால் இளநீரத் திறந்து எலுமிச்சம்மழுத்தை அறுத்துப் பிறிந்து விட்டுக் கொடுத்தான். அவன் குளிந்து நின்று அதியாசத்தோடு குடிக்கச் சண்டாளப் பிராமணன் அவன் சிரசைக் கொய்து வந்து பறங்கிகள் கையிற் கொடுக்கப், பறங்கிகள் அரசனைப் பிடித்துத் தருவப்பகுஞ்கு உபகாரங் கொடுப்போமென்று கூறியிருக்க, நீ அரசனைக்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு ஸ்வாசிப்பு

கொன்றதுமன்றி அவனுக்குச் செய்த நன்றியையும் அழித்ததினால் உன்னையும் அப்படியே செய்ய வேண்டுமென்று கொலை செய்தார்கள்.

சங்கிலி மரணம்

பறங்கி இராகன் சங்கிலி இராகனை நீதானைத்தின் கண் நிறுத்தி விளங்கியபொழுது, அவன் முடிதூட்டி அரசு செய்யாததினாலும் பிதா இயிருடனிருக்கப் பிதாவின் சம்மதத்துக்கு விரோதமாய்க் கலகத்தை உண்டாக்கின தினாலும், முடித்குரிய இராகுமாரனை அநியாயமாய்க் கொலை செய்த பாதகத்தினாலும், நீதி தவறி அநேக கொடுமைகளைச் செய்ததினாலும், அவனைக் கொலை செய்யும்படி உத்தரவு செய்தான். இது செய்தியைக் கேட்டவுடனே அவன் மனைவி தற்கொலை, புரிந்திறக்கப் பின்னைகளைத் தரங்கம் பாடிக்கு அலுப்பிக் காக்கை வன்னியனுக்குச் சுல உபகாரங்கமுஞ் செய்தனுப்பினான்.

விளக்கம்:

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் புகழ்பூத்த மன்னான சிங்கைப் பரராச சேகரன் கி.பி. 1478 இல் சிம்மாசனமேறினான். அவனது இளைய மகனான சங்கிலி தனக்கு முன் அரசுரிமை கொண்டிருந்த சிங்கவாகு, பண்டாரம் இருவரையும் சூழ்சியாற் கொன்றான். பரநிருபசிங்கன் கண்டி சென்றிருந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி தனது தந்தையையும் பூக்கணித்து விட்டு கி.பி. 1517 இல் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரியணையிலம்ந்தான். பரநிருபசிங்கன், சங்கிலியின் வலிமைக்கு அஞ்சிச் சிலகாலம் பேசாதிருந்தான். கி.பி. 1542 இல் பிரான்சிஸ் சவேரியர் என்ற போர்த்துக்கேய மதகுரு மன்னாருக்கு வந்து 600 பேரைக் கிறிஸ்தவர்களாக மதமாற்றம் செய்தார். அதனைக் கேள்வியற்ற சங்கிலி மன்னன், படையுடன் சென்று மதம் மாறிய மக்களையும், மதம் மாற்றிய குருவையும் சிரச்சேதம் செய்வித்தான். சங்கிலி மன்னன் எக்கட்டத்திலும் போர்த்துக்கேயரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் நிலை கொள்ளாது தடுப்பதில் முழுக்கவனத்தோடு செயற்பட்டுள்ளான். போர்த்துக்கேயர் 1543 இல் மார்டின் அல்போன்சேதோ சௌசா என்பவன் தலைமையிலும், இரண்டாம் முறை 1560 இல் கொன்ஸ்தாந்தினு தே பிறகன்சா என்பவன் தலைமையிலும், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மீது படையெடுத்தனர். இரு போர்களிலும், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுவதுபோல சங்கிலி மன்னன் கைதாகி மரணமடைய வில்லை. சங்கிலி செகராச்சேகரனுக்குப் பின்னர் புவிராசபண்டாரம், காசிந்யினார், பெரியபின்னை செகராச்சேகரன், புவிராசபண்டாரம் பரராச்சேகரன், எதிர்மன்ன சிங்ககுமாரன் என்ற ஜந்து மன்னர்கள் 1565 இலிருந்து 1616 வரை அரசான்டுள்ளனர். அதன்பின்னர் 1616இல் யாழ்ப்பாண அரசனாக சங்கிலி குமாரன் என்பான்

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

அரியணை ஏறினான். இச்சங்கிலி குமாரனே, போர்த்துக்கேயரின் இறுதிப்படையெடுப்பின் போது, 1620இல் பிலிப்தே ஒலிவேற என்ற தளபதியால் கைது செய்யப்பட்டு, சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். மயில்வாகனப்புலவர் கி.பி. 1517 தொட்டு 1565 வரை ஆட்சி செய்த சங்கிலி செக்ராச்சேகரணையும், 1616 தொட்டு 1620 வரை அரசாண்ட சங்கிலி குமாரனையும் ஒருவரேன மயங்கி எழுதியுள்ளார்.

நல்லூர்க் கோட்டையை அழித்தல்

பறங்கிகள் இராச்சியத்தை ஓய்க்கிக்கண்டு நல்லூரிலிருந்தர்கள். காலயுத்தி வருஷம் அறை மாதம் யாழ்ப்பாணம் பறங்கி அரசாட்சிக்குள்ளாயிற்று. பறங்கிகள் நல்லூரிலிருந்து கொண்டு புறக்கோட்டை மதிலை இடிப்பித்துக் கற்களைக் கொண்டு போய், இடிப்பித்துந்த தங்கள் கோட்டையை மறுபடி கற்கோட்டையாகக் கட்டி, அதன் கீழ்ப்புறத்தில் வீருகளையும் அரசாட்சி மண்டபங்களையுங் கட்டுவித்துச் சுற்றுப் புறங்களிற் காடுகளையும் வெட்டு வித்துச் சமீபத்திற் பிரசைகள் குடியிருக்க வசதியும் பண்ணினார்கள்.

பரநிருபசிங்கன் மரணம்

பரநிருபசிங்கந் தங்களுக்கு அரசாட்சி கிடைக்கும்படி செய்த உதவிக்காக அவனுக்குள்ள ஏழு கிராமங்களுடன் நல்லூர் மாதகல் என்ற இரண்டு கிராமங்களையும் பெருந்திதாகையான திரவியங்களையும் முன்னிருந்தபடி மந்திரி உத்தியோகத்தையும், பரராசசிங்கத்துக்குக் கிராம அதிகாரத்தையும் கொடுத்து இருவரையுங்களப்படுத்தி வந்தார்கள். அவர்களாற் பறங்கிகளின் அரசாட்சி பெலத்துக் கொள்ளச் சமய காரியங்களிற்கையிட்டுச் சிவாலயங் கணை இடித்துக் கிரீஸ்தவ சமயத்தைதுப் பரப்பத் துணிந்து நல்லூரிலுங் கீரிமலையிலும் உள்ள ஸ்தலங்கள் மாத்திரம் பரநிருபசிங்கமிருக்கிற வரைக்கும் வழங்கி வந்தபடி வழங்கலாமியன்று உத்தரவு செய்தார்கள். அவர்கள் அரசாட்சி தொடங்கி ஒன்பதாம் வருஷத்திற் பரநிருபசிங்க மிறக்க, அவனுக்குச் சைவ சமயப்படி சடங்குகள் செய்யப்பட்டன.

பரராசசிங்கன் ஆலோசனைத் தலைவனாதல்

பரநிருபசிங்கம் மரணமானதும் அவனது மகன் பரராசசிங்கத்தை அரசாட்சி ஆலோசனைத் தலைவனாக்கிச் சங்கிலி இராசன் எழுதி வைத்தபடியே அவனுக்குப் பரராசசிங்கமுதலி என்றும், அவன் குலத்துக்கு மட்ப்பளியன்றும் பட்டஞ் கூட்டி அவனையும் பிதாவை நடத்தினது போற் கணப்படுத்தி வந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

ஏழ்கிராமங்களைப் பகிர்தல்

பரராசசிங்கமுதலிக்கு மரணகாலன் கிட்டினபோது தன் குமார் ஏழுபேரையும் வரவழைத்து அடில்திகளைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். நல்லுரரையுங் கள்ளியங் காட்டையும் அழகாண்மைவல்ல முதலிக்குக் கொடுத்து, நல்லுரில் தன் மாளிகையில் இருத்தினான். தனபாலஸிங்க முதலிக்கு மல்லாகத்தையும், வெற்றிவேலாயுத முதலிக்குச் சண்டிலிப்பாயையும், விசயதெய்வேந்திர முதலிக்கு அராலியையும், திடவீரசிங்க முதலிக்கு ஆச்சவேலியையும், சந்திரசேகர மாப்பாண முதலிக்கு உஞ்சிட்டியையும், இராசரத்தினமுதலிக்கு கச்சாயையுங் கொடுத்தான். இதுவுமல்லாமல் வேதவல்லி என்னுங் குமாரத்திக்கு வேளாளர் குலத்திலே விவாகஞ் செய்வித்து, மாதகலைக் கொடுத்தான்.

சைவர்களுக்குத் துன்பம்

பரராசசிங்கமுதலி காலஞ் சென்ற பின் பறங்கிக்காரர்கள் சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றையும் இடப்பித்தார்கள். அப்பொழுது நகுலேசர் கோவிலிலிருந்த பரசுபாணி ஜூயர் எனும் பிராமணன் அக்கோவிற் சாமான்கள் விக்கிரகங்கள் முதலியவற்றைக் கிணறுகளிற் போட்டு முடி வைக்கக், கந்தசுவாமி கோயிற் பணி விடைக்காரனாமிருந்த பண்டாரம் என்பவன் அங்குள்ள அலையங்களின் சம்பவங்களையும் ஒழுங்கு திட்டங்களையும் செப்புப் பட்டயத்தில் எழுதிக் கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு ஓடிச் சென்றான். பரராசசிங்கமுதலி மரணமடைந்தவுடன் கங்காதர ஜயரின் வம்மிசத்துப் பிராமணக் குடிகள் நல்லுரினின்றும் நீங்கி நீவேலியிலும், வடமராட்சிப் பகுதிகளிலும் போயிருந்தார்கள்.

மாதாக்கர் நியமனம்

அக்காலத்திற் பறங்கிகள் தமிழ் இராசாக்களைப் போல் மாதாக்கர்களை வைக்கக் கருதி இராசரத்தின முதலியின் குமாரன் சேனாதிராய முதலியைக் கீழ்ப்பற்றுக்கும், விசயதெய்வேந்திர முதலியை மேங்பற்றுக்கும், அழகாண்மைவல்ல முதலியின் குமாரன் இராசவல்லப முதலியைத் தென்பற்றுக்கும், திடவீரசிங்க முதலியின் குமாரன் குமாரகுரிய முதலியை வடபற்றுக்கும் மாதாக்கர்களாக நியமனஞ் செய்து அரசியற்றி வருநாளில், காரைக்காலிலிருந்து பல இயர்க்குல வேளாளக்குடிகள் வந்து வட்டுக்கோட்டையிலும், காரைதீவு முதலிய தீவுகளிலும் குடியேறினார்கள்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

தருமபுராக்கிரஷ்ண

சாலிவாண சகாப்தம் கசலை-அ-ம் (1428) வருஷமாகிய பரிதாபி வருஷத்தில் இலங்கையை அரசாண்ட தருமபுராக்கிரமபாகு மகாராசனிடத்திற் பறங்கிகள் முதல் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு போக்குவரவு பண்ணத் தொடரங்கினர்கள். கரவருஷம் அதிமாதம் சவரியான் முதலிய பறங்கிக்காரரால், வேதத்திற் சேர்ந்த சனங்களைச், சங்கிலி இராசன் சகாப்தம் கசசாசா-ம் (1466) வருஷமாகிய சோகிக்கு வருஷம் வைகாசி மாதங் கொலை செய்வித்தான். சகாப்தம் கருங்கு-ம் வருஷமாகிய விக்கிரம வருஷத்திற் சவரியான் முதலிய பறங்கிகள் பரநிருபசிங்கத்தின் வழியாய்ச் சங்கிலி இராசஷ்டின் கொண்டாட்டமாய், அடுத்த வருஷந் தைமாதம் வீடுகட்ட உத்தரவு பெற்றார்கள்.

உலாந்ததேசத்தவர்

உலாந்தேசர் இலங்கையை அடைந்து, கண்டியில் விமலதருமராசனுடன் சகாப்தம் கருஷா-ம் (1526) வருஷமாகிய சோபகிருது வருஷம் சினேகங்கிகாண்டு, ‘நமக்குப் பண்தத்துணை யாவேமென்று சொல்ல, அவன் அவர்களை அழைத்துத் தன்னுடன் வைத்துக் கொள்ள, முன் கண்டியிலிருந்து தூரத்தப்பட்ட இராச குமாரத்தியைப் பறங்கிகள் மன்னாரில் வைத்து வளர்த்து அவனுக்குத் தோண்கத்தினாளைன்று வியருமிட்டு அடுத்த வருஷங்களில் கண்டி அரசாட்சியைப் பிடித்துக் கொடுக்க அரும்பித்தபோது, விமலதருமராசன் உலாந்ததேசரைத் துணையாகக் கொண்டு, பறங்கிகளை தூரத்தித் தோண்கத்தினாளையும் விவாகஞ் செய்தான். கீலக வருஷத்தில் உலாந்தாக் கப்பற் சேணாதிபதியுங் சேணைகளிற் பலரும் மதுவிவரியினால் மயங்கி விமலதருமராசனை நிந்தனை செய்து, முர்க்கமாய் நின்றதினால் அவன் அவர்களிற் சிலரைக் கொலை செய்விக்க, உலாந்தேசர் அவ்விடம் விட்டுக் கொழும்புக்குச் சென்று கோட்டை கட்ட அரும்பித்த பொழுது, பறங்கிகள் தடை செய்ததினால், அவ்விடத்தினின்று நீங்கி இலங்கையின் வடத்திசையில் வந்திருந்து சகாப்தம் கருங்கு-ம் (1533) வருஷமாகிய சாதாரண வருஷம் தென்மார்க்கமாய்க் கப்பலேறி வந்து இலங்கையிலுள்ள அரசருடன் கொண்டாடிப் படைத்துணை வருகிறேமன்று சொல்லியும், அவர்கள் அதற்கு உடன்படாமையால், தங்கள் தேயத்திற்குப் போய் விட்டார்கள்.

கோட்டைகள் கட்டல்

இவாறிருக்கப் பறங்கிகள் சகாப்தம் கருங்கு-ம் (1538) வருஷமாகிய ராஷ்டிஸ

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

வருஷத்தில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைக் கட்டத் தொடங்கினர். முன்று வருஷத்தின் பின் திருக்கோணாமலையிலும் மட்டக்களப்பிலுங் கோட்டைகளைக் கட்டினார்கள். யாழ்ப்பாணக் கோட்டை சகாப்தம் (1546) குருசா-ம் வருஷ மாகிய ருதிரோற்காரி வருஷத்திற் கட்டப்பட்டு முடிந்தது. அடுத்த வருஷங்களில் உலாந்தேசர் திருக்கோணாமலை, மட்டக்களப்பு, நீர்கொழும்பு முதலிய இடங்களைப் பறங்கிகளிடமிருந்து பிடித்து, நீர்கொழும்பைப் பறிகொடுத்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்துத் தேசாதிபதியாகிய அந்தோனி மிறால் என்பவன் மன்னாரிலிருந்து கொழும்புக்குப் போன பொழுது சகாப்தம் குருசா-ம் (1556) வருஷமாகிய ஏதேனும் உலாந்தேசர் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில்லடைப்பித்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் உலாந்தர் வசமாதல்

சகாப்தம் குருஅ (1580) வருஷமாகிய ஏவிளம்பி வருஷம் மாசி மாதம் ஆறாந்தேதி உலாந்தேசர் மன்னாரைப் பிடித்துக் கொண்டு, பங்குலிமாதந் தொடங்கி யாழ்ப்பாணத்தைச் சூழ்ந்துவரச் சேணகளை நிறுத்தி, அந்த மாதக் கடைசியில், ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டையைப் பிடித்து அதன் வழியாக்க காரைதீவிலிறங்கினர். அங்கே சிலகாலத்துக்கு முன், உலகுகாவலமுதலி என்னும் உயர்குல வேளாளன் ஒருவன், சோழதேசத்திலே விதித்த இராச தண்டனைக்குப் பயந்தோடி வந்து, காரைதீவிலே களையி என்னுமிடத்திற் பெருஞ் செல்வனாயிருந்தான். அவன் அவர்களுக்கு குச் சகல வசதிகளையுங் கொடுத்து, அனுசரிக்க, அவர்கள் அவனிடத்தில் இராச்சிய வழமைகளைக் கேட்டு விசாரித்துக் கொண்டு, யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைப் பிடிப்பதற்கு உபாயங் கேட்க, அவன் 'நான் சொல்லுந் தினத்தில் நீங்கள் வருவீர்களாகில் வசதியாக்க கொண்டு போய் விடுவேன்' என்றான். அதற்குச் சம்மதித்துச் சேணகளைத் திட்டம் பண்ணி முன்றரை மாத காலங் காத்திருந்தும், வசதிவாயாதிருக்க, ஒரு நாள் இரவிலே பறங்கிகள் நடன சங்கீத வினோதராயிருக்குஞ் சமயத்திலே, உலகுகாவல முதல் வழிகாட்ட உலாந்தேசர், திறந்திருந்த கள்ள வாயில்வழியாய் நுழைந்து கோட்டைக்குட் சென்று, பறங்கிகளை இராவிரவாய் வெட்டியுஞ் சுட்டுங் கொன்றுவிடப், பறங்கிப் பிணங்கள் கடலிலுஞ் கரையிலுங் கிடக்க, உலாந்தேசர் களிப்புக் கொண்டாடுவதைக் கண்டு சகலருங் திகைப்படைந்தார்கள்.

சகாப்தம் குருஅக-ம் (1581) வருஷமாகிய விளம்பி வருஷம் ஆனி மாதம் ஒன்பதாந்தேதியிலன்று யாழ்ப்பாணம் உலாந்தேசர் அரசாட்சியின் கீழாயிற்று.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

அந்நாளையில் புரோடெஸ்டாண்டுக் கிறிஸ்துமதம் யாழ்ப்பாணத்துட்ட பரவலாயிற்று. பறங்கி அரசு போயும், அவர் பாஷைச் சொற்களாகிய அலவாங்கு, தோம்பு, கத்ரை முதலியன இன்னும் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வித சொற்கள் அரிதாய்த் தென்னிந்தியாவிலுஞ் சில பகுதிகளில் வழங்கி வருகின்றன.

விளக்கம்:

போர்த்துக்கேயப் பறங்கிகள் யாழ்ப்பாணத்தை 1621 ஆம் ஆண்டு கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். பறங்கிகளின் தளபதியான பிலிப் தே ஓலிவேர நல்லூரைத் தன்னுறைவிடமாக்கிக் கொண்டான்.

நல்லூரில் பெரிய கோயிலாக நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் விளங்கியது. இன்று முத்திரைச்சந்தியில் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இருக்குமிடத்தில் அக்கோவில் வானளாவிய ராஜ கோபுரங் கண்டனும், கோட்டை போன்ற மதிற் சுவர்களுடனும், தென்னிந்தியக் கோயில்களின் பாரிய வடிவில் அமைந்திருந்தது. பிலிப் தே ஓலிவேர அப்பெரிய கோயிலை இடித்துத் தரைமட்டமாக்குமாறு கட்டளை யிட்டான். நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோவிலை அடி அத்திவாரத்தோடு கிளரிக் குவிக்குமாறு கட்டளையிட்டான். முருகைக் கற்களினாலும், சண்ணாம்புக் கற்களினாலும் சுதை கொண்டு கட்டப்பட்டிருந்த அக்கோயிலின் கற்கள் மலைபோலக் குவிந்தன.

‘இப்பெரிய கோயிலில் கிறிஸ்தவர்ல்லாதவர்கள் மிக்க ஈடுபாடுடைய வர்களாக இருந்தனர். அவன் அதனை அழிக்காது விட்டால், அவன் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் வழங்குவதாக யாழ்ப்பாணப் பிரமுகர்கள் அவனுக்கு வாக்குறுதி அளித்தனர். ஆனால், அவன் ஒரு மதப்பற்று மிக்க கத்தோலிக்களாதவால், அவர்களின் நடவடிக்கை அக்கோயிலை அழிப்பதற்கக் கொண்டிருந்த விருப்பத்தினை மேலும் அதிகரிக்க வைத்தது. எனவே அதனை அத்திவாரமில்லாது அழிக்குமாறு கட்டளை யிட்டான்’ என குவேறோஸ் பாதிரியார் தனது நூலில் கூறுகிறார். ஓலிவேரா, யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து சைவாலயங்கள், வைணவ ஆலயங்கள் அனைத்தையும் உடைத்துத் தள்ளுமாறு பணித்தான். கீரிமலைத் திருத்தம் பலேல்வரன் கோயில், பொன்னாலை வரதராசப்பெருமாள் கோயில் போன்ற பெரிய ஆலயங்களும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. போர்த்துக்கேயப் பறங்கிகளின் கண்களிற்பட்ட சைவக் கோயில்கள் அனைத்தும் கற்குவியல்களாக்கப்பட்டன.

நல்லூரிலிருந்து போர்த்துக்கேய ஆட்சியை பிலிப் தே ஓலிவேரா நடாத்தியபோதிலும், தமிழர்களுடன் நடந்த போர் முடியவில்லை. சுதந்திர வேட்கை கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த தமிழ் வீரர்கள், தங்களது தாயக மண்ணிலிருந்து அந்நியரைத் துரத்தி விடும் என்னும் கொண்டவர்களாக

பண்ணைக் கரையில் சேர்ப்பித்தான். குவிக்கப்பட்ட கற்கள் கோட்டை கட்டுவதற்குப் போதுமானவையாக இருக்க வில்லை. எனவே, எஞ்சிய கோயில்களையும் அவசியமாயின் சைவரின் பெரும் வீடுகளையும் அவன் இடத்துத் தள்ளிவிடுவான் என்ற பயத்தில் கோட்டை கட்டுவதற்குத் தேவையான முருகைக்கற்களை யாழ்ப்பானத் திற்கு அருகில் இருக்கும் தீவுகளிலிருந்து தோணிகள் மூலம் சேகரித்துத் தருவதாக யாழ்ப்பானத்து முதலிமார்களும், வன்னிமைகளும் வலிந்து ஒத்துக் கொண்டனர்.

போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பானக் கோட்டை 1625 ஆம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டது. போர்த்துக்கேயரினால் கட்டப்பட்ட கோட்டை இன்று அழிந்துள்ள கோட்டையைப் போன்று நட்சத்திரவடிவத்தினை / ஐங்கோண வடிவத்தினைக் கொண்டதன்று. அது ஒரு சதுரவடிவக் கோட்டையாகும்.

போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பானத்தில் கட்டிய கோட்டை போன்று வேறு பகுதிகளிலும் கோட்டையைக் கட்டியள்ளனர். ஊர்காவற்றுறை (ஹெமன் ஹீல்), காங்கேசன்துறை, பருத்தித் துறை, வெற்றிலைக்கேணி, இயக்கச்சி, ஆணையிறவு முதலான பகுதிகளிலும் இவர்கள் கோட்டைகளை அமைத்தனர். ஆனால் இவை யாழ்ப்பானக் கோட்டை போன்று பெரியனவல்ல.

பிலித் தே ஓலிவேறா, நல்லூரை விட்டகன்று கோட்டை மாளிகைக்குள் தனது படையினரோடும், பரிவாரத்தோடும் குடியமர்ந்தான். கோட்டைக்குக் கிழக்கே பரந்து கிடந்த நிலத்தைத் தமிழ்க் கத்தோலிக்கர்களுக்கும், பறங்கியருக்கும் பகிரந்து கொடுத்தான். கோட்டை கட்டி எஞ்சிய கற்களைப் பயன்படுத்திப் புதியதொரு நகரம் அங்குருவானது. ‘சீதாரி’ என அந்நகரத்தைப் போர்த்துக்கேயர் அழைத்தனர். நல்லூர் மக்கள் அதனைப் ‘பறங்கித்தெரு’ என்றமைத்தனர். அச்சீதாரியில் பிரான்சிஸ்கன் சபையைச் சேர்ந்த கண்ணாடிப் பாதிரியார் என்றழைக்கப்பட்ட பேதுரு தே பெற்றங்கோ என்பவர் வெற்றி மாதா கோயிலை (அற்புத மாதா கோயிலை)க் கட்டி முடித்தார். அவ்விடத்திலிருந்த மூலஸ்தீம் பள்ளிவாசலைத் தீக்கிரையாக்கி விட்டு, இத்தேவால் யத்தைக் கண்ணாடிப் பாதிரியார் கட்டியமைத்தார்.

1629 ஆம் ஆண்டு

கண்டி இராச்சியத்தின் மன்னாக விளங்கிய செனறத் என்பவன், போர்த்துக்கேயரை யாழ்ப்பானத்திலிருந்து தூரத்திலிட்டு, யாழ்ப்பான அரசினைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் யாழ்ப்பானக் கோட்டையை முற்றுகையிடுமாறு படையோன்றினை அனுப்பி வைத்தான். கண்டி அத்தப்பத்துமுதலியாரின் தலைமையில் 10 ஆயிரம் வீரரைக் கொண்ட படையணி யாழ்ப்பானம் நோக்கி வந்தது. அதற்குதவியாகத் தஞ்சாவூர் அரசனின் வடக்கர் படையோன்றும் யாழ்ப்பானம் நோக்கி வந்தது.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டும் தாக்காது கொழுசாறி வன்றூன்ஸ் காலம் கடத்தி வருவது வியப்பாக விருந்தது. அவனது திட்டம் வேறாகவிருந்தது. கோட்டைக்குள் புகுந்திருக்கும் ஆயிரம் பேருக்கும் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படும். தண்ணீர்ப்பஞ்சம் ஏற்படும். இருக்கின்ற உணவு முடிந்ததும் அவர்கள் வலுவிழிந்து தாக்குதல்களைத் தொடங்குவார்கள். பட்டினி போடுவதுதான் அவர்களைப் பணியவைக்க அல்லது அழிக்கச் சரியான வழியெனக் கொழுசாறி வன்றூன்ஸ் நம்பினான். அவனது என்னம் பொய்க் கவில்லை. கோட்டை கொத்தளங்களில் நின் றிருந்த போர்த்துக்கேயர்களிடம் அமைதியின்மை, சோர்வு என்பன ஏற்படுவதை அவதானித்தான்.

கோட்டைக்குள் பட்டினி நிலை தோன்றிவிட்டது. கோவாவிலிருந்து உதவிகள் வரும் எனப் போர்த்துக்கேயர் எதிர்பார்த்தது பொய்த்துவிட்டது. முற்றுகை தொடங்கி 107 நாட்கள். கோட்டைக்குள்ளிருந்த உணவுப் பொருட்கள் அனைத்தும் தீர்ந்து விட்டன. கோட்டைக்குள்ளிருந்த நாய்களும், பூனைகளும் அங்கிருந்தோனின் ஆகாரங்களாகின. போர்த்துக்கேயர் கோட்டையுள்ளிருந்த பூனைகளை துரத்தியதால் அவை தறிகெட்டு ஒடிக் கோட்டை மதிற்கவரைக் கடந்து அகழியினுட் பரிதாபமாக விழுந்தன. பூனையை இழந்த போர்த்துக்கேய வீரன் பரிதாபமாகத் திருந்ப நேர்ந்தது.

இனியும் பொறுக்கமுடியாது என்ற நிலை கோட்டைக்குள் உருவாகியது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் கிழக்குப் பக்க உயர் கொத்தளத்தி லிருந்து முதலாவது பீரங்கி ஒல்லாந்தப் படைவீரர்களை நோக்கி வெடித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து வடக்குப் பக்கக் கொத்தளங்களி விருந்தும் பீரங்கிகள் முழங்கின. அகழியைத் தாண்டிப் பீரங்கிக் குண்டுகள் தீச்கவாலையுடன் ஒல்லாந்தரை நோக்கிப் பாய்ந்தன.

ஒல்லாந்தக் கொழுசாறி கோட்டையைத் தாக்குமாறு தனது படைவீரர்களுக்கு உத்தரவிட்டான். ஒல்லாந்தரின் பீரங்கிகள் முழக்கமிட்டன. வடக்கிலிருந்து பாய்ந்த முதற் குண்டே வடபுறக்கொத்தளத்தைச் சிதைத்தது. தொடர்ந்து மழை போலப் பீரங்கிக் குண்டுகள் பாய்ந்தன. கடனீரேரியில் தங்கி நின்ற நார்டோன் கப்பலிலிருந்து பாய்ந்த பீரங்கிக் குண்டு, தென்புற அரண்கவரினைத் துளையிட முயன்றது. ஒல்லாந்தரின் ஏற்பொறிகள் பெருங்கற்களையும், தீயந்தங்களையும் கோட்டைக்குள் வீசியெறிந்தன. கோட்டைக்குள் கூக்குரல்கள் எழுந்தன.

கோட்டையின் உள்ளிருந்த போர்த்துக்கேயப் பறங்கிகள், வெள்ளைக் கொடியுடன் சரணடைந்தனர். 1658, ஜூன் 21 ஆம் திங்கி கோட்டையும் அதனால் யாழ்ப்பாணமும் ஒல்லாந்தர் வசமாகியது.

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மிஸ்வாசிப்பு

யாழ்ப்பானக் கோட்டை பிடிப்பட்டதும் ஓல்லாந்தத் தளபதி பத்தேவியாவிலுள்ள வைஸ்ரோயிக்குப் பின்வருமாறு அறிக்கை சமர்ப்பித்தான்:

‘இலங்கையின் இறுதிப்பிரதேசமான யாப்னாப் பட்டினத்தை இன்று கைப்பற்றினோம். ஊர்காவற்றுறைக் கடற்கோட்டையும், யாப்னாக் கோட்டையும் இலகுவில் எங்களால் கைப்பற்றப்பட்டன. இச்சண்டையில் எதிரிகள் பக்கத்தில் 117 பேர் கடற்கோட்டையிலும், 700 பேர் யாப்னாக் கோட்டையிலும் கொல்லப்பட்டனர். 800 பேரைக் கைதிகளாக்கியுள்ளோம். எங்கள் தரப்பில் 98 ஓல்லாந்தர் இறந்தனர். 100 பேர் வரையில் கல்லிப்படையில் இறந்தனர். 23 பேர் கடும் காயமடைந்தனர்.

‘யாப்னாப் பட்டினம் வளமானது. அரிசி, பருத்தி, சாயவேர், யானைகள், உப்பு என்பன இப்பட்டினத்திலுள்ளன. கதேசிகள் சிறிய உருவத்தினர். பணிவானவர்கள். அவர்களில் பலர் விவசாயிகளாகவும், நெசவாளர்களாகவும் சாயம் போடுவர் களாகவும் உள்ளனர். அடங்கி வாழப் பழக்கப் பட்டவர்கள்.

‘கோட்டைக்குள் கைதானவர்கள் எப்பொருளையும் எடுத்துச் செல்ல நான் அனுமதிக்கவில்லை. கோட்டையைக் கைப்பற்றிய போது அகப்பட்ட பொருள்களை ஓல்லாந்தக் கம்பனிக்குரியனவாகப் பதிவேட்டில் பதிந்து பேணியுள்ளேன். சாயவேர் பல சாக்குகளில் அகப்பட்டன. 340 அடிமைகள் கிடைத்தனர். 30 ஆயிரம் பற்றாகோஸ் பெறுமதியான தங்கம் வெள்ளி ஆபரணங்கள் கொண்ட சிறு புதையல் ஒன்றும் கோட்டைக்குள் அகப்பட்டது.

‘முஸ்லீம் வர்த்தகர்களுக்கு விற்பதற்காக ஆணைப்பந்தியில் கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த 27 யானைகளையும் எமக்குரியதாக்கி விட்டேன். இந்த யானைகளுக்குப் போர்த்துக்கேயர் மதித்திருக்கும் விலை குறைவு. இவற்றினை முஸ்லீம் வர்த்தகர்களுக்கு நல்ல விலையில் விற்கவுள்ளேன். அத்துடன் அவற்றுள் 10 யானைகளைச் சோழமண்டலக் கவனர் பிற்றிற்கு அனுப்பவுள்ளேன்.

‘எங்களுக்குப் பீரங்கிக்குண்டுகள் தேவை. 12 தொட்டு 24 இறாத்தல் நிறையுள்ள குண்டுகளில் 3000 அனுப்பி வைக்கவும். 2 இறாத்தல் தொட்டு 4 இறாத்தல் நிறைவரையிலான குண்டுகளில் 2000 அனுப்பி வைக்கவும். பத்தேவியாவிலிருந்து அனுப்பி வைக்கப் பட்ட துப்பாக்கி மருந்துகள் சிறந்ததாகவிருந்தது. இனிமேல் யாப்னாப் பட்டினத்திலேயே கண்பவுடரைத் தயாரிக்கலாம் என நினைக்கின்றேன்.

‘பார்வைக்கு அழகான விதவைப் பெண்களையும் கலியாண மாகாத கண்ணிப் பெண்களையும் இங்கு தடுத்து வைத்துள்ளேன். எங்களுடைய போர்வீர்களுக்கு அவர்களைக் கலியாணம் செய்து கொடுக்கவுள்ளேன். குடும்பமாகவிருந்து அகப்பட்ட போர்வீர்களை அவர்களின் கோவாவிற்கும், ஏனையோரை பத்தேவியாவிற்கும் அனுப்பி வைக்கிறேன். அவர்களைச் சிறையில் வைப்பதோ, போர்த்துக்கல்லிற்கு அனுப்புவதோ உங்கள் சித்தத்தைப் பொறுத்தது.....’

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

சடலங்களாக்குகின்ற முயற்சி தடுக்கப்பட்டது. அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

அவர்களுக்கு வழங்கிய தண்டனைகள் மிகமிகக் கொடுரமானவை.

சதித்திட்டத்தை உருவாக்க மூலகர்த்தாக்களாக விளங்கிய டோன் ஹாயிஸ், மன்னார் முதலி, போத்துக்கேயர் ஒருவர் ஆகிய மூவருக்கும் கொடுரமான தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் மூவரும் தண்டனைகள் வழங்கப் பயன்படுத்தப்பட்டு சிலுவைச் சட்டத்தில் பிணைக்கப்பட்டனர். பின்னர் யாழ்ப்பானக் கோட்டையில் தண்டனை வழங்கவேண நியமிக்கப் பட்டிருந்த அலுகோக்ககளினால் (காப்பிரிகள்) கோடரிகளினால் முதலில் தொண்டை யிலும், பின்னர் மார்பிலும் வெட்டிப் பிளக்கப்பட்டு அவர்களின் இருதயங்கள் வெளியில் எடுக்கப்பட்டு அவர்களின் முகங்களில் வைக்கப்பட்டன. பூத்தம்பியின் தலை துண்டிக்கப்பட்டது. ஏனையோர் பதினொருவர் தூக்கிலிடப்பட்டனர். அவர்களின் சடலங்கள் மரங்களில் தொங்கவிடப்பட்டு பறவைகளுக்கு இரையாக்கப்பட்டன.

ஒல்லாந்தரின் தண்டனைகள் மிகக் கொடுரமானவை. மட்டக்களப்பில் அவர்கள் கைது செய்தவர்களைக் கழுவேற்றிக் கொன்றிருக்கின்றனர். மரக்குற்றியொன்றில் பொருத்தப்பட்ட கூரான் அலவாங்கு போன்ற வேல் முணையில் பிருஷ்டத்திற்கூடாக தலை உச்சிவரை செலுத்திக் கொல்லப்படுகின்ற கொடுரம் கழுவேற்றலாகும்.

இவ்வாறு யாழ்ப்பானக் கோட்டையைக் கைப்பற்ற எடுக்கப்பட்ட உப்புச்சதி முறியடிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் ஆங்கிலேயர் இலங்கைக்கு வரும்வரை யாழ்ப்பானக் கோட்டை ஒல்லாந்தரின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் விளங்கியது.

சோனகக் குடிகள்

அக்காலத்திலே சந்தக் சாய்பு என்பவனால் மகமது மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கொண்ட தமிழ் பேசனுக் சோனகக் குடிகள் காயலிப்பட்டனம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்து தென் மிருசலில் என்னு முரிலே குடியிருந்து சாவகச்சேரி, கொடிகாமம், எழுதுமட்டுவான், முகாவில் என்னுமிடங் களிலுள்ள சந்தைகளில் வியாபாரஞ் செய்துகொண்டு, தூங்கள் குடியிருந்த மிருசலிலுக்கு உசன் என்னும் பெயருமிட்டனர். சிலகாலம் அவ்விடமிருந்து அங்கு வசதி இல்லாமையினால், நல்லுரிலே கந்தசுவாமி கோவில் கட்ட இருக்குமிடத்தில் வந்து குடியேறினார்கள். சோனகரை அவ்விட மிருக்கவிட்டாற் கந்தசுவாமி கோவில் கட்டத் தடையாயிருக்கு மென்று நினைத்துத் தமிழர் கூடி அவர்களைத் துரத்தத் தெண்டித்தும் முடியாதிருக்க, அந்திலங்களுக்கு அதிக விலை தருகிறோமென்று கேட்டதற்குஞ் சோனகர் சம்மதிக்கவில்லை. ஓன்றுக்கும் இடம் கொடாததினால், தமிழர் கோபங் கொண்டு சோனகரின் கிணறுகளிற் பன்றி

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மின்வாசிப்பு

இறைச்சிகளைப் போடும்படி தங்கள் சிறைகளுக்குக் கட்டளையிட, அவர்கள் அவ்வாறு செய்து முடித்தனர். அதுகண்ட மாத்திரத்திலே சோனகர் அழுது யுலம்பிப் பசி பட்டினியாய்க் கிடந்து, அதற்றாமற் கடைசியில் தங்கள் மதாசார வழிபாடுகளைக் குறித்து எக்காலத்திலும் தடை செய்யாதிருக்க வேண்டுமென்று தமிழிடத்திலே உடன்படிக்கை செய்வித்துக் கொடுத்த விலையையும் பெற்றுக் கொண்டு, நாவாய்த்துறைக்குக் கீழ்ப்புறமாய்க் குடியேறினார்கள். நாவாய்த்துறை நாவாந்துறையை வழங்கி வருகின்றது.

குடிவருகை

அக்காலத்திலே உத்தரகோசமங்கையிலே, ஒரு பெருங் கலகழுண்டுபட்டதினால், அதற்குப் பயந்து பல வேளாளர் குடிகளுஞ், சில விட்டுணு சமயம், சிலசமயப் பிராமணக் குடிகளும் அங்கிருந்து வந்து காரைத்தே, வட்டுக்கோட்டை முதலிய இடங்களிற் குடியிருந்தனர். சோழ மண்டலத்திலிருந்து சில பட் குடிகள் வேளாளரின் கீழ்ப் பயிர்க் குடிகளாயிருந்து பிழைக்கலாமென்றெண்ணி வந்தும், அப்படிப் பிழைக்க இடங்காணாததினாற் சில குடிகள் தங்களுக்குத் திரும்பினர். சிலர் சான்றாறைப் போற் பண்யேறந் தொழிலைப் பயின்றார்கள். இவ்வாறு பள்ளாரும் நாவாரும் பண்யேறத் தொடங்கிக் கொண்டதினாற் சான்றாருக்குப் பிழைப்புக் குறைந்தது. அதனாற் சான்றார் துறைமார் வீடுகளிற் பணிவிடக்களுக்கு ஏற்பட்டுச் சீவனஞ் செய்தும், சிலர் வலை வீசியும் பிழைத்தார்கள். சிலர் பிழைப்புக்கு வழியில்லாததினால், வேளாளர்களுக்கு அடிமைகளாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள். முன்னாட்களிற் சில வறிய குடிகள் தங்களைக் கோவில்களுக்கு அடிமைகளாக எழுதிக் கொடுத்ததினாற் கோவிலாளர்றுழூக்கப்பட்டுப் பின் கோவியிரனப் பெயர் பெற்றார்கள்.

பறங்கிகள் அரசாட்சியைக் கைப்பற்றியின் இடிபட்ட கோவில்களின் ஏசமான்கள் கோவிலாறைப் பிறநுக்கு விற்பனை பண்ணினார்கள். பிற்காலத்தில் வடக்கரையிலிருந்து சில சிறைகள் வட்டசிறைக் கோவியமென்றும் பெயரால் விலைப்பட்டனர். இப்படியே சிறை விற்பனை கொள்வனவு வரவர அதிகப்படவே அரசாட்சியார் அவற்றைத் தங்கள் அதிகாரத்துக்குக் கீழாக்கித் தங்களுக்கு வருமானத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டனர். உலாந்தேச மன்னர் கிறீஸ்து மதத்தைப் பரப்ப நினைத்து, யாழ்ப்பாணத்தை முப்பகுதிரண்டு கோட்டங்களாக வகுத்து, ஒவ்வொரு கோட்டத்திலும் ஒவ்வொரு கோவில் கட்டுவித்து, அந்தந்தக் கோவில்களில் தங்கள் சமயக் குருமாரை நியமித்து ஆங்காங்கே போதனை செய்யும்படி கட்டளை செய்து, பல வரிகளையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அடிக்கடி யாழ்ப்பானைக் கோட்டைக்கு ஊழியம் (இராகசாரியம்) செய்தவற்கு யாழ்ப்பாண மக்கள் சென்று வந்தனர். கோட்டையின் பொக்கிஷக்காரனுக்கு வரிகளாகச் சேர்கின்ற செப்புக் காசுகளை என்னுவதற்கு கடைகளிலிருக்கும் சோனகர் சென்று வந்தனர். இவர்களோடு கடைகளில் வியாபாரம் செய்யும் செட்டிகளும் பரவர்களும் கோட்டைப் பொக்கிஷக்காரனுக்கு காசென்னுவதற்கு உதவி வந்தனர். சிவியார் என்போர் கம்மாந்தர், உயர் அதிகாரிகளின் பல்லக்கு காவிகளாகவும், கோட்டை வீடுகளுக்கும், பறங்கித் தெரு, (சீதாரி - Pettah) வீடுகளுக்கும் நல்ல தண்ணீர் அள்ளி வழங்கும் ஊழியத்தையும் செய்து வந்தனர். பள்ளிவிலிகள் என்போர் கோட்டைக்குள் ஸிருந்த கோயிலையும், வீடுகளையும் சுத்தி செய்து வெள்ளையடிக்கவும் கடமைப்பட்டிருந்தனர். பள்ளர் என்போர் மாதமொருதடவை ஒல்லாந்தக் கம்பனி யாணைகளுக்கு தென்னையோலை கொண்டு வந்து கோட்டைக்குள் சேர்த்தனர். அத்தோடு வலிகாமம் பிரிவிலுள்ள பள்ளர் என்போர் மாதத்தில் 3 முதல் 6 நாள் வரை கோட்டைக்குள் வந்து திரிகையில் வெடிமருந்துகளை அரைத்துக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். குதிரைகளுக்குப் புல் வழங்கும் கடமையும் இவர்களுடையதாகவே இருந்தது. சாண்டார் என்போர் கம்மாந்தர் கோட்டையிலிருந்து வெளியே புறப்படும் போது சாமான்களைச் சுமப்பவர்களாகவும், தீப்பந்தம் பிடிப்பவராகவும் விளங்கினர். வெற்றிலைக்காரர் என்போர் கோட்டைக் கம்மாந்தருடைய அடுக்களைக்கு முயல் வேட்டையாடிக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் ஊழியம் செய்தனர். கோட்டையில் வெள்ளாளரும் மடப்பள்ளியாரும் கம்மாந்தருடைய கணக்குப் பிள்ளைகளாக இருந்துள்ளனர். அரசு ஊழியம் செய்யாது தவிர்க்கப்பட்டவர்கள் மாதம் தோறும் ஐந்து கூடை ஊமற்கரி சுட்டு ஒல்லாந்தக் கம்பனியின் கம்மாலைகளுக்கு வழங்க வேண்டியவர்களாகவிருந்தனர்.

ஒல்லாந்தரின் யாழ்ப்பானைக் கோட்டைக்குள் சர்வசாதாரணமாகச் சென்று வரக்கூடிய உரிமை வண்ணைர் பண்ணைச் சிவன் கோவிலை (வண்ணை வைத்திலிங்கன் கோவில்) நிர்மாணித்த வைத்திலிங்கச் செட்டியாருக்கு இருந்தது. 1751ஆம் ஆண்டு வைத்திலிங்கச் செட்டியாருக்கு வயது நான்கு. அழகும் கண்டோரைக் கவரும் கவர்ச்சியும் அவரிடமிருந்தன. தனது தந்தையார் கோபாலச் செட்டியாரின் கடையில் இருந்த வேளை அங்கு கடைத்தெருவுக்கு வந்த கோட்டைக் கம்மாந்தரின் மனைவி அவரைக் கண்டு விருப்புற்றுத் தன் வளர்ப்புப் பிள்ளையாகத் தத்தெடுத்துக் கொள்ள நேர்ந்தது. பதினெட்டு வயது வரை வைத்திலிங்கச் செட்டியார் கோட்டையில் கம்மாந்தரின் மாளிகையிலும், தனது பெற்ற தந்தையார் வீட்டிலும் மாறி மாறி வாழுந்து வந்துள்ளார். தமிழிலும் ஒல்லாந்த மொழியிலும் அவருக்கு நல்ல தேர்ச்சி இருந்தது. இந்த வைத்திலிங்கச் செட்டியாரின் காலத்தவரே யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை ஆக்கிய மாதகல் மயில்வாகன புலவராவார்.

மதமாற்றம்*

சில்லாட்டைக் கொடுங்கோலரசினராகிய பறங்கிக் காரர், உலாந்தாக்காரர் காலங்களிலும், இங்கிலீஸ் அரசினர் காலத்திலும், அமெரிக்கா, ஐரோப்பாக் கண்டங்களிலுள்ள கிறீஸ்துமதச் செல்வர்கள், தம் மத விருத்தியைக் கருதி, நாடு நாடாய்ச் சென்று தம் மத போதனை செய்யுங்களென்று வேதனங் கொடுத்தனுப்பான்டு வந்த பாதிரிமார், நளவர், பள்ளர், கரையார், முக்குர் முதலியோருக்குங் கல்வியினர்ச்சியில்லாத நிதிமிடைத்து ஏழையர்க்குஞ் குநியோபாதான் சிருட்டியைக் கூறும் விவிலிய நாலை வீருகடோறுஞ் சென்று முற்றத்திலே உரலே ஆசனமாகக் கொண்டிருந்து போதிக்க, அவர்கள் பாதிரிமார்களின் உடல் உடை வாக்கு என்னும் வேற்றுமைத் தோற்றங்களைக் காண்பது கருதிக் கேட்டு வருவாராயினர்.

பாதிரிமார் போதித்து மீஞங் காலெல்லாம் அவர்கள் வந்திருந்து போன தம்மில்லிடத்தை அச்சனங்கள் சாண்த்தாற் சுத்தி செய்து வருவாராயினர். இங்ஙனம் பாதிரிமார் வந்து போதித்ததும், அவர்கள் சாணந் தெளித்ததும் பன்னாட்டொழிற் பயனில் செய்கையாக, இரு திறத்தினர் வாயுங் கையுஞ் சலித்தன. பாதிரிமார் தங்கூற்றங்களுமாயினமை கண்டு, இனி யாது செய்வோமெனக் கவன்று நெட்டுருயிருத்துக் தமிழசமானர் இச்செய்திகளையில்லாம் உள்ளவாறுணர் வராயின் வேதனத்தைக் கொடாரின நொந்து, இங்ஙனமோர் சூட்சி செய்வராயினர். இங்குள்ளாரிற் சிலரைப் போதகர்களாக நியமனஞ் செய்து அவர்களைக் கொண்டும் விவிலிய நாலைப் போதிப்பித்தல் வேண்டுமென்று தமிழசமானருக்கெல்குமுதிப் பொருளுதவி பெற்று, அப்பொருள்வழியாய்ச் சிலரைத் தம்மத்தினராக்கி அவர்கட்டு மாதந்தோறும் வேதனங் கொடுத்து, ஆங்காங்கு போதித்து வரும்படி சொல்ல, அவர்கள் சில துண்டுப் புஸ்தகங்களோடு தங்கள் சுய மதத்திற்கும் உலக விஷயங்களுக்கு மேற்று இடங்களிற் போய்த் தாங்கருதிச் சென்ற கருமம் முடித்து மீஞஙவதியில், அங்குள்ள சிலர் கேட்கும்படி தாங்கொண்நந்த புஸ்தகத்தில் ஓர் வசனம் வாசித்து மெய்யான தேவனை நம்புங்களின்று சொல்லி, அப்பொழுது கேள்வி கேட்பாருண்டேல் அவர்களையுங் கையமர்த்தித் தமது சுமை குறையும் பொருட்டுத் தம்மிடத்துள்ள துண்டுக் கடதாசிகளைக் கொடுக்க, வாங்குவோர் தமக்கு வெற்றிலை பாக்கு புகையிலை முதலியன மடித்து வைக்கலாமென்றும், வண்ணக் கடதாசியாயின் தங்கள் பின்னைகளுக்கு வினையாட்டுக்குதவுபிலெனவுங்

* இனிவரும் பகுதிகள் மயில்வாகனப் புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில்லை யென்றும், 1884 இல் இந்நாலைப் பதிப்பித்த சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிச் சேர்த்த தென்றும் குல. சபாநாதன் கருதுகிறார்.

யாழ்ப்பான் வைபவமாலை : ஒரு மீற்வாசிப்பு
கருதி வாங்குகின்றார்கள்.

கிறிஸ்துமத்திற் புகுவது பொருள் பற்றியென்பது பலரின் கொள்கை. இதற்குக் கிருஷ்டாந்தம் பிதாவைக் கொண்டு பானை உடைப்பித்தேர், மாவிட்டபுரத்திற் கந்தசவாமி கோயிலுக்குப் போயினோர், உழுதோர் முதலியோரின் பல சங்கதிகளுளவாயிலும் சென்ற வருஷம் நடந்த ஓர் சிறுச்சுங்கதி இன்டு. அது ஓர் போதகர் ஒரு வறிய பெண்ணுக்கு மாத விகிதம் இவ்வளவு ரூபா தருகிறேன் நீ இனிமேல் விழுதி பூசுவும் வேண்டியதில்லை, சைவ சமய கோயில்களுக்குப் போகவும் வேண்டியதில்லை. என்னுடைய சேட்க்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் வாவிவன்று சொல்லி அங்குனம் ரூபாக் கொடுத்துச் சேட்க்கு அழைப்பித்து வரும் நாளிற் சித்திரை வருஷப்பிரய்யும் வந்தது. அந்தப் பெண் ஊர் வழக்கப்படி வருஷப் பிறப்புக்கு வீட்டுப் பொங்கல் நடத்தவில்லை. அடுத்த மாதம் அவ்வுர் அம்மன் கோவிலில் வருஷாந்தர பொங்கல் கிட்ட, அப்பெண் நான் வருஷங்தோறும் கோயிலுக்குச் செய்து வந்த பொங்கலை இன்று விடுவேணோயின் எனக்கு யாது நிகழுமோவென நினைந்து ஒருவாறு அப்பொங்கலை நடத்தினாள். இதனையறிந்த போதகர் அடுத்த மாதம் ரூபாய்க் கொடுத்திலர்.

இவ்வாறு செய்து வரும் போதகமார், மாதிரிமார் தஞ்சேட்சுக்கு இன்ன நாளைக்கி வருவாரின்றிந்தவுடனே அப்பாதிரிகளுக்குச் சபைப்பியாலிவு காட்டும்படி தஞ்சீனேகர் வீட்டுருக்கு ஒரு தாத்துக்கிருதரான் சென்று அவர்களை வருந்தியழைப்பது அன்றும் இன்றும் நாளையும் வழக்கம். இப்பாதிரிமாரும் போதகமாரும் இவ்வாறு செய்து மதாபிமானங் கொண்டு தங்கள் எசுமானருக்கு வருஷத்துக்கு வருஷம் தம்மதத்திற் புகுவேர் பெருந் தொகையினிரவன அன்று முதல் இன்றும் அறிக்கைப் பத்திரமங்களில் வருகின்றார்கள். சின்னாட்டப்பெரிச் சிற்றடல் வளர்ப்பான். தம் மதம் நழுவிப் பிறர் மதந் தழுவி நடிப்பது எவ்வளவோராறியாமை.

ஆங்கிலவரசு

இஃதிப்படி இருக்க இங்கிலிஷ் அரசினர் தங்கள் பலத்தினாலும், வீரத்தினாலும், நண்ணைறிவினாலும் உலாந்தேசரிடம் யாழ்ப்பாணத்தை சுகாப்தம் கனகஅ~ம் (1718) வருஷத்திற் பிடித்துத் தங்கள் நியாயப் பிரமாணங்களை இலங்கை முழுக்குஞ் சுகாப்தம் கனகஅ~ம் (1768) வருஷத்தில் நிலை நிறுத்துவராயினர். இவ்வரசினர் முன்னிருந்த அன்னிய அரசரைப் போற் கொடுங்கோலரசு செலுத்திக் குடிகளை வருத்தாது எச்சமயத்தவர்களுக்குஞ் தங்கள் இஷ்டப்படியே சமயாசாரங்கள் முதலிய

யாழிப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

எவ்வகைக் கிரிக்களையுஞ் செய்தற்கிடங் கொடுத்துச் செங்கோணடாத்தி வருகின்றனர். இத்தேசத்திற் கிறீஸ்து மதம், மகமதிய மதங்களும் வழங்கி வருகின்றன. ஆயினும், இவ்வியாழிப்பாணத்தாவு ஓர் பாகுத்தையும் இந்தியாவில் இதற்குச் சரிவந்த ஏதேனுமொருபாகுத்தையும் அதற்குச் சரிவந்த சனத்திதாகையையும் ஒப்பிட்டு, எங்கே ‘அதைக் கிறீஸ்தவர்களுங் குத்தோலிக்கரும், மற்றும் பிற மதஸ்தர்களும்’ இருக்கிறார்களோனக் கருதுகையில், இந்தியாவில் நாற்றுக்கு இரண்டாகவும், யாழிப்பாணத்தில் நாற்றுக்கு ஒன்றாகவுமிருக்கக் காணப்படுகின்றது. இக்காலத்தினர் மேன்மேலும் கல்வி, செல்வம், பொறை, தயை, தானம், தைரியம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாது தங்கள் பெயர்களை விளக்கித் தூண்டா விளக்குகளாய் இவ்விடத்துங் கண்ணியாகும் தொடங்கி இமயமலை பரியந்தமுள்ள இடங்களிலுஞ், சிங்கப்பூர், பினாங்கு, சீனா, ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, லந்தோம்பட்டனம் முதலிய இடங்களிலுந் தங்கள் கல்வித் திறமைகளைச் சாமர்த்தித்துடன் காட்டினர்களென்பது யாருக்குந் தெரிந்த காரியம்.

கல்வி வளர்ச்சி

இவ்வரசினர், இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் இறுதியில் முத்தியையும் பயத்தற்கு ஏதுவானதும் யாவராலும் வணங் கப்படத் தகும் பெருந்தகைமையினையுடையதுமாகிய வித்தியா தருமத்தை விருத்தி செய்தலின் மிகவுக்கமுடைய வராய், ஒரு கோட்டத்திற் பலவாக முப்பக்திரண்டு கோட்டங்களிலுஞ் செல்வர் வறியர் எனப் பேதங்குறியாது எல்லாப் பின்னாக்களும் நாடோரங் கல்வியில் விருத்தியாகும் பொருட்டுப் பற்பல வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபித்து, அவ்வித்தியாசாலைகளிற், கல்வி ஒழுங்காய்க் கற்பிக்கப்படுகின்றதோ என்பதனை பரிசீத்து, அப்பரிசீகைக்கேற்ப வருஷங்கேளாறும் ரூகண்முதல் (ரூ100) ரூநூலூ வரையில் (6000) ஈந்து வருகின்றார்கள். அமெரிக்கன் மின்னரால் சகாப்தம் காச்சா ~ ம் (1749) வருஷமாகிய சுபாவுவருஷம் வட்டஞ்கோட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட (Seminary) செமினாரியிற் கல்வி கற்றோர்கள் அதைக் பிரபல்யமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இக்காலத்துள்ள புண்ணியசீலர்கள் தமிழ்க் கல்வியையும், சைவ சமய சாத்திர உணர்ச்சியையும் மேன்மேலும் விருத்தி செய்வதற்குத் தங்களா லியன்றாவு முயற்சி செய்து, அரசாட்சியாளின் உதவியையும் பெற்றுக் கொண்டு, பல இடங்களிலே சைவ வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து ஒழுங்கு பெற நடத்தி, நிகண்டு, கணக்கு, இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சருக்கம், நன்றால் முதலிய கருவி நால்களையும் உரையோடு ஆத்திகூடி,

யாழ்ப்பாண அவபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

கொன்றைவேந்தன், முதுரையென வழங்கும் வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னினி, நாலடி நாஹூறு, பரிமேலமழுகையாருரையோடு கூடிய தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச் செய்த திருக்குறள் முதலிய நீதிநால்களையும் நைடதம், பாரதம், இராமாயண முதலிய காவியங்களையுஞ் சைவ வினாவிடை, திருக்கோயிற் புராணம், இதன் சாரமாகிய சிதம்பர மான்மியம், கந்தபுராணம், திருத்திதாண்டர் பெரிய புராண முதலிய பல பதி நால்களையுங் கற்பித்து வருகின் றார்கள். பற்பல உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் சுயநயங்களைக் கருதாது தங்கள் பாற் கல்வி கற்க வரும் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகம், போசனம், முதலியவற்றைக் கொடுத்து அத்தியந்த அடிசை யோடு அவரவர் அறிவிற்கேற்ப நால்களைச் சொல்லி வருகின்றனர்.

சிவாலயங்கள், விநாயகராலயங்கள், சுப்பிரமணி யராலயங்கள் முதலியவைகளிற் கட்டினால் பிரகாரம் நித்திய நைமத்தியங்கள் வழுவாது நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொராலயத்திலும் வருஷந்தோறும் கந்தபுராணம், திருத்திதாண்டர் பெரிய புராணம், திருவினையாடற் புராணம், திருச்செந்தூர்த் தல புராணம், திருவாதவூர் புராணம், சிவராத்திரி புராணம், காசிகாண்டம் முதலிய புராணங்களில் எவ்வெப் புராணம் எவ்வெக் காலத்திற் படித்து முடிக்க வேண்டுமோ அவ்வெப் புராணத்தை அவ்வக்காலத்திற் படித்து முடித்து அங்காங்குள்ள சைவ சமயிகளில் ஆண் பெண் இருபாலாரும் ஸ்நானம் செய்து நித்தியானுட்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, நியமப்படி ஒரு போதுண்டும் உண்டி ஒழித்தும் புராண புத்தகத்தை கோவில் அருச்சகரைக் கொண்டு அருச்சனை புரிவித்து, விதிப்படி சுபமுகூர்த்தத்திலே கல்வியறிவிற் சிறந்த ஒருவர் திரிகரண சுத்தியுடையராய் அரும்பித்து வாசிக்க, இன்னொருவர் வாசிக்கப்படும் இராகத்திலுஞ் சுதியிலும் பொருள் சொல்லத் தினந்தோறும் கிரமமாய்ப் படிப்பித்து திருக்கல்யாணப் படிப்பு முதலிய விசேஷ தினங்களில் அரிசேஷகம் முதலியை விசேஷமாகப் புரிவித்து அலங்காரத் திருவிழா நடத்திப் புராண நிறைவேற்றுங் காலங்களில் அன்னதானம், வஸ்திரதானம் முதலிய பல தானங்களை நந்து வருகின்றார்கள்.

சமயாசாரியார்களாகிய திருநாவுக்கரச நாயனாராலும், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராலும் வேதங்களால் திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த திருக்கதவு திறக்கப்படவும், அன்று முதல் என்றந் திறக்கப்பட்டு அடைக்கப்படவுந் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்ற புண்ணிய ஷேத்திரமாகிய வேதாரணியப்பதி அத்தீன் காத்தாக்களாகிய சைவக் குருக்கள்மார், வரணி, கரணவாய், நீராவிப் பிள்ளையார் கோவில் முதலிய இடங்களில் இருந்து கொண்டு தங்கள் சீஷருக்குச் சிவத்தை முதலிய கிரியைகளைச் செய்து வருகின்றனர். பிராமணக்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மின்வாசிப்பு

குருக்கள்மாரும் அனேகருளர். வரணியிற் பிறந்த தில்லைநாத தம்பிரான் சோழமண்டலத்திலுள்ள வேதாரணியம் முதலிய சில தேவஸ்தானத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு தஞ்சாவூர் மகாராசாவைக் கண்டு, தன் விபூதிப் பிரசாதத்தினால் யாரும் மாற்றுதற்கியதாய் அவரை உபாதித்த நோயை மாற்றித்தான் நிறைவேற்றிய தேவஸ் தானங்களின் பொருட்டு வெகு கிராமங்களும் கோடிக்கரை உப்பளமும் பயற்றனர்.

மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோயில்

சோழ தேசாதிபதியாகிய திசை உக்கிரசோழன் மகன் மாருதப்பிரவல்லி என்பவள் தனக்குக் குதிரை முகம் மாறிய காரணத்தால் மாவிட்டபுரமெனப் பெயரிட்டுக் கட்டிய கந்தசவாமி கோயில் போத்துக்கேசரால் இடுக்கப்பட்டு அநுக்கிலேயர் காலத்தில் வெகு சனங்களால் நன்கு மதிக்கற்பாடுடைய சபாபதியையரால் ஏறக்குறைய அரு (85) வருஷங்களுக்கு முன் கட்டப்பிபற்ற, அநுதமீவாசை, மாசி மாதச் சிவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களில் காலை ஜுந்து மணியளவில் கந்தசவாமிக்கு அபிஷேகம் அலங்காரம் நைவேதனம் தீபாராதனை செய்து, வாகனத்திற் கச்சை சாத்திப் பலவகை வாத்தியத்தோடு அந்தணர் வேதகோஷ்டம் செய்யவும், அடியார் தேவார திருவாசக பாராயணங் செய்யவும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கெரண்டுவந்து கோவிலிலிருந்து இரண்டு மைல் தராத்தினதாகிய கீரிமலைச் சாரலின் கண்ணுள்ள சமுத்திர தீர்த்திலே உவர்ச்சல மத்தியிற் பெருகுக் காலங்களிற் சிறிது தோன்றியும் வற்றங் காலங்களில் முற்றந் தோன்றியும், தன்னிடத்துப் பத்தியோடு ஸ்நானம் பண்ணும் அடியார்களின் எவ்வகை நோயையும் நீக்கியிருநும் புண்ணிய சுத்த சல தீர்த்தத்தில் நிறுத்திச், சுவாமிக்காக அந்திரதேவரைப் படிக்கட்டளைச் சாமாண்டன் சுத்த சல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்விக்கும் போது சுவாமி திருக்கண் சாத்தியருளிய பின்னர் அம் முகூர்த்தம் முதற் பல்லாயிர சனங்கள் அத்தீரத்தில் ஸ்நானங்கு செய்து சுவாமிக்கு அருச்சனை புரிவித்துத் தரிசனங்கு செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமியை அங்குச் சுத்தி செய்யப்பட்ட கன் மண்பத்தில் வைத்திருந்து, மாலை ஜுந்து மணியளவில் மீண்டும் மாவிட்டபுரத்திற்கு மேற்கூறிய அலங்காரத்தோடு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருகின்றனர்.

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில்

தமிழ் அரசின் வாசஸ்தானமாகிய நல்லூரிலே சுகாப்தம் அனங்ம- (870) வருஷத்திற் சிங்கையாரிய மகாராசனின் மந்திரியாகிய புவனேகபாகுவினாற் கட்டப்பட்டுப் பேர்த்துக்கேசரால் இடுபட்ட கந்தசவாமி கோயில், உலாந்தா் காலத்தில்

யாழ்ப்பாண உவபவமாலை : ஒரு மின்வாசிப்பு

இருநூத மாப்பாண முதலியராந் கட்டப்பட்டு வெகுசன சமுகங் சேர்ந்து அரூதனை புரியும் விசேஷ ஸ்தலமாயிருக்கின்றது. பிரமன் மால் முதலாந் பெருந்த கைத் தேவருந் தெரிவரும் அருணிறை சின்மயவடிவாய் யாவரேயை னிவுந் தன்னாண்மலரடிமேலி, வழிபாடு மெய் அகம் வாக்கு யாவதும் ஓன்றித்து இடையறா அன்போடு இயற்றவாராயின், அவ்வவர் வேண்டும் எவ்வகை வரமும் பச்சை மயில் வாகனப் பரமனாகிக் கலியுகமதனில் எனிவந்தருளாலாற் கலியுக வரதனென் றடியர்களேத்தும் அறுழுகக்கடவுள் ஈழமண்டலமெனப் பெயர்மருவிய இலங்கை மத்தியில் யாவருமேத்துங் கதிர்காமப் பதியே உவந்தநுள் பதியாகக் கொண்டு முழு அருளுக் கொண்டிடமுந்தருளியபடி எப்படி ‘அப்படியே’ இந்நல்லைப் பதியின்கண் ஆண்டுகடோறும் ஆவனி அமாவாசியே தீந்தோற்சுவத்தினமெனக் கொண்டு நடாத்தும் இருபத்தைந்து நாட்டிரு உற்சவங்களுள் அதிவிசேஷ தினமாகிய பத்தாந்திருநாளிலும், ஏனைய புண்ணிய தினங்களிலும், எழுந்தருளியிருந்து விசேஷசாநுக்கிரகம் புரிவர். சுவாமி பச்சை மயில் வாகனத்திலும் அவர் சத்தியர்களாகிய தெய்வநாயகியம்மை யார் வள்ளிநாயகியம்மையார் இருவரும் வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலுந் திருவோற்சுவ காலங்களில் திரு வீதிப் பிரதவினைம் வரும் போது அவர்களுடைய திருத்தோற்றக் கைத் தரிசிக்கும் பெறுதற் கரும்பெரும் பேறுடையவர்களே. இருவினை மும்மலநீங்கி நித்தியானந்தமுத்தி எய்தற்கேதுவாம் அருணைறியடைவர்.

இவ்வாலயத்தில் நாக்கறுத்தன் முதலிய பத்திவைராக்கியக் கிரியைகள் செய்வோர் பலர். இங்கே தமிழரச் காலத்திலே தோண்டிக் கட்டிவிக்கப்பட்ட வற்றாத ஆழந்த பகர வடிவினதாகிய முப்புடைக் கூபலைன்றுண்டு. அது யமுனை நதியினின்றும் வருவிக்கப்பட்ட தீந்துங் கலக்கப் பெற்றமையால், யமுனை நதியன் பெயர் பெற்றது. இந்நல்லூர்க் கோட்டத்தைச் சார்ந்த நத்தங்களுள் ஓன்றாகிய திருநெல்வேலியின் கண்ணே சிங்கையாரிய மகாராசனால் இருத்தப்பட்ட கார்காத்த வேளாளருள்ளோ முடிதிகாட்ட வேளாளராகிய பாண்டிமழுவர் மரபிற்றோன்றிய ஞானப்பிரகாசு தேசிகர் சிதம்பரத்திலே ஞானப்பிரகாசம் எனப் பெயரிய திருக்குளம் இயற்றவித்தனர். சமஸ்கிருதத்திலே சில சிவாகமங்களுக்கு வியாக்கியானமும், சில கைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களுந் தமிழிலே சிவஞானசித்தியாருக்கு ஓருரையும் இயற்றினர்.

வண்ணை வைத்தீஸ்வரம்

வண்ணைநகரின் கண்ணே வைத்திலிங்கச் செட்டியாராலே கட்டுவிக்கப்பட்டுச் சகாப்தம் களகங்-ம் (1713) வருஷமாகிய சாதாரண வருஷம் சித்திரை மாதம்

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மிள்வாசிப்பு

பிரதிட்டை செய்யப் பெற்று நித்திய நெமித்தியங்களில் ஒரு சிறிதுங் குறைவுபடாது ஒழுங்குபிற நடாத்தி வரப்படும் ஓர் பாரிய சிவாஸயம் உண்டு. இக்கோவிற் திருப்பணியை நிறைவேற்றிய தருமகருத்தா யாழ்ப்பான முதற் காசிபியந்தம் பல தருமசத்திரங்களைக் கட்டினார். இதன் மேல் பாகத்திலே வில்லான்றி எனப் பெயர் பெற்ற வற்றாத ஒரு சிற்றேரி இருக்கின்றது. இவ்வேரி இராமசுவாமி இந்தியாவினின்றும் இலங்கைக்குத் தாவிய காலத்துத் தம் வில்லையூன்றத் தோன்றிய காரணத்தால் வில்லான்றி எனவும், அவர் திருவடி தோய்ந்த இடந் திருவடிநிலை எனவும் பெயர் பெற்றன.

வைஷ்ணவர்கள்

ஏறக்குறைய கருப் (150) வருஷங்களுக்கு முன் கொச்சிக் கணைசையர் என்ற பிராமணப்பிரபு யாழ்ப்பாணத்திருந்தவர்களுந் தென்னிந்தியாவினின்று வந்தவர்களுமாகிய தமிழ்ப் புலவர்களைப் போதித்துத் தமிழை வளர்த்துக் கொண்டு பெரும் புகழ் படத்து வாழ்ந்த ஊர் வண்ணர்பண்ணை. இங்கே உலாந்தர் காலத்திற் சோழ மண்டலத்தினின்றும் வந்து குடியேறி நெசவுத்தொழில் செய்யும் வைஷ்ணவர்களாகிய சில சேணியரும் வசிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு விஷ்ணுவாஸயம் உண்டு. இதன்றியும் சங்கானை நத்தங்களுளினான்றாய் முனாயைச் சார்ந்த பொன்னாலையிலும், கட்டைவேலி நத்தங்களுளினான்றாய் வல்லிபரத்திலும், எழுந்தருளியிரா நின்ற கண்ணபிரானுக்கு நித்திய நெமித்தியங்களிற் குறைவுபடாது நடாத்தி வருந் தருமகருத்தாக்களும், அருச்சகர்களும், ஆராதனை புரிவோர்களும் கைவசமயிகள்.

நகுலேஸ்வரம்

முன்னாளையில் இலாட தேசத்தை அரசன்ட சிங்கவாகுவின் குமாரன் விசயனென்பவனாற் கீரிமலைச் சாரலின் கணுள்ள திருத்தம்பலை என்னும் பதியிற் கட்டப்பெற்றதும், முககுந்தச் சக்கரவர்த்தி, நளச்சக்கரவர்த்தி அருச்சனன் முதலிய பெரியோராற் றொழிப் பெற்றதுமாகிய திருத்தம்பலேசுரன் திருத்தம்பலேசுரியம்மன் கோவில்களில் நகுலமுனிவர் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து அம்மலையின் கணிருந்து தவஞ் செய்யும் நாளில் அவரது கீருமகமாறி மானுடமுகம் பெற்ற காரணத்தால், அவ்வாலயங்கள் நகுலேச் கோவிலெனவும், நகுலாம்பிகையம்மன் கோவிலெனவும் வழங்கி வந்தன. முற்காலத்தில் சுபதிட்ட முனிவர் பரராசேகர மகாராசனுக்குச் சொல்லியபடியே பறங்கிக்காரர் யாழ்ப்பாணத்தப் பிடித்த ஒன்பதாம் வருஷத்திற்

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மிஸ்வாசிப்பு

பரந்துபசிங்கந் தேகவியோகமடையப் பறங்கிக்காரரால் இடிபட்ட அக்கோவில்கள் நீலங்நீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் நன்முயற்சியால், இக்காலத்துள்ள சில புண்ணிய மகான்களால், உள்ளுர்களிலும் புறவூர்களிலுமுள்ள பல புண்ணிச்சிலரின் பொருளுதவியைக் கொண்டு, திருப்பணி வேலை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

விளக்கம்:

1795, செப்டெம்பர் 27 ஆம் திகதி.

ஆங்கிலேயக் கேர்னல் பீற்றர் றெயினர்ஸ் ஸ்ரூவார்ட் தலைமை யில் கப்பற்படைத் திரளொன்று பருத்தித்துறையில் இறங்கியது. வெகு இலகுவாகத் திருகோணமலை பிரடெரிக் கோட்டையையும், மட்டக்களப்புக் கோட்டையையும் கைப்பற்றிக் கொண்ட மகிழ் வோடும், ஆணவத்தோடும் ஸ்ரூவார்ட்டின் படை பருத்தித்துறையிலிறங்கி அனிவகுத்து, யாழ்ப்பானக் கோட்டையை நோக்கி முன்னேறியது. 28 செப்டெம்பர், 1795 ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப்பானக் கோட்டை ஆங்கிலேயப் படையால் முற்றுகையிடப்பட்டது. கேர்னல் ஸ்ரூவார்ட், கோட்டைக்குள் இருப்போரைச் சரணடையுமாறு செய்தி அனுப்பினான்.

ஒல்லாந்த கம்மாந்தராக அவ்வேளை யாழ்ப்பானக் கோட்டையில் இருந்த கம்மாந்தர் றாகெட் (Raket) என்பவனால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. சரணடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கிழக்குக் கரையோரக் கோட்டைகள் அனைத்தும் ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்த நிலையில் யாழ்ப்பானக் கோட்டையைக் காப்பற்றுவதென்பது பயன்றுதென றாகெட் என்னினான். கோட்டைக்குள் இருந்த 39 ஒல்லாந்தரும், 98 இந்தியச்சிப்பாய்களும் (Sepays) வெள்ளைக் கொடி ஏந்தி வெளிவந்து சரணடைந்தனர்.

யாழ்ப்பானக் கோட்டை ஆங்கிலேயர் வசமாகியது. 14, பெப்ரவரி, 1796 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரிடம் ஒல்லாந்தரின் கொழும்புக் கோட்டையும் சரணடைந்தது. கேர்னல் ஜேம்ஸ் ஸ்ரூவார்ட், திருகோணமலை, யாழ்ப்பானம், மன்னார், கொழும்பு, காலி ஆகிய பிரதேசங்களுக்கு கவனராக நியமிக்கப் பட்டான். மக்களது நம்பிக்கையைப் பெறும் நோக்கமாக மதக்கட்டுப்பாட்டை இவன் தளர்த்தி விட்டான். முதற் கட்டமாக, கத்தோலிக்க குருமார் தமது சமயப்பணியைத் தொடரலாமெனவும், மக்கள் தாம் விரும்பிய மதத்தை அனுட்டிக்கலாமெனவும் ஸ்ரூவார்ட் சட்டத்தைத் தளர்த்தினான். எனினும், வருமானம் ஈடுவேதற்கு உதவிய எச்சப்பதையும் ஆங்கிலேயர் தளர்த்தவில்லை.

யாழ்ப்பானக் கோட்டை, யாழ்ப்பான வரி சேகரிப்புப் பிராந்தியத்தின் நிர்வாக மையமாக மாறியது. யாழ்ப்பானம், மன்னார், கற்பிட்டி ஆகிய பகுதிகள் இந்த வரி சேகரிப்புப் பிராந்தியத்திலமைந்தன. சென்னையிலிருந்து வரி சேகரிப்பு உத்தியோகத்தர்கள் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டனர். அவர்கள் இந்தியர்கள். அவர்கள் கோட்டைக்குள் ‘கலெக்டர் ஓயிஸ்’ ஒன்றைக் கச்சேரி என்ற பெயரில்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீன்வாசிப்பு

அமைத்தனர். ‘கச்சேரி’ என்பது ஹிந்திச் சொல்லாகும். அமில்தார் (வரி வகுவில்பவர்), கொத்வால் (பொலிஸ்), குமாஸ்தா (லிகிதர்) என்ற பதவிகளைச் சென்னையிலிருந்து இங்கு வந்த உத்தியோகத்தர்களே வகித்தனர். சிப்பாய்களாகப் போர்த்துக்கேயர் படையிலும், ஒல்லாந்தர் படையிலும் கலிக்கு வேலைபார்த்த இந்தியர்கள், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் வரி வகுவிக்கும் உத்தியோகத்தர்களாக யாழ்ப்பாணத் திற்கு வந்தனர். மதராசி வரி வகுவிப்போர் தம் எதேச்சாதிகாரப் போக்கில் நடந்து கொண்டதால், பின்னர் இவர்களிடமிருந்து பொறுப்பு மீள எடுக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலிருந்து ஆங்கிலேய நிர்வாகிகள் மக்கள் மீது பல்வேறு வரிகளை விதித்தனர். மீன்வரி, உப்புவரி, சாராயவரி, கள் வரி, தலை வரி என்ப பல வரிகள். ஒரு கட்டத்தில் 1, செப்டெம்பர் 1796 இல், தென்னை வரியையும் விதித்தனர். ஒவ்வொரு தென்னைக்கும் வருடத்திற்கு ஒரு வெள்ளிப்பணம் வரியாகச் செலுத்துமாறு மக்களைக் கேட்டனர். மக்களது எதிர்பால் 1797, மார்ச் மாதத்தில் இந்த வரி நீக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில்ஆங்கிலேயரின் கொடி பறந்த காலவேளைகளில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் பலவகையாயினும், அவற்றில் முக்கியமான சிலவற்றை நோக்குவோம். ஆங்கிலேயரின் ஒன்றரை நூற்றாண்டாட்சியில் அடிமைத்தனமாக வாழ்ந்து மக்கள் பழகிவிட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் கோட்டையின் தளபதியாக கேர்ணல் பார்பெற் (Barbet) என்பவன் பொறுப்பேற்றான் (1796). ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கையேற்ற பல தேவாலயங்கள் ஆராதனையில்லாது கைவிடப் பட்டன. சண்டுக்குளித் தேவாலயமும் அவற்றில் ஒன்றாகும். இந்தத் தேவாலயத்தைக் கேர்ணல் பார்பெற தனது ஆட்டுப்பட்டியை அடைப்பதற்கான ஆட்டுக் கொட்டிலாகப் பயன்படுத்தினான் என அறியக்கிடக்கிறது. 1801 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 20 ஆம் திகதி வரை கிறிஸ்தியன் தாவீதுப் பாதிரியார் இந்தத் தேவாலயத்தில் ஆராதனை நடாத்தும் வரை இது ஆட்டுக் கொட்டிலாக விளங்கியது.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரு தேசாதிபதி நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வந்தார். இலங்கை மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒவ்வொரு அரசாங்க ஏசன்டார் நியமிக்கப்பட்டார். வடமாகாணத்திற்கு முதன்முதல் அரசாங்க ஏசன்டாக நியமிக்கப்பட்டவர் மேற்சொன்ன கேர்ணல் பார்பெற் ஆவார். 1801 ஆம் ஆண்டு பதவியேற்ற இவர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலிருந்து நிர்வாகத்தைக் கவனித்தார். 1804 ஆம் ஆண்டளவில் கோட்டை மாளிகையை விட்டு வெளியேறி, யாழ்ப்பாணக்சேரி வளவான பழைய பூங்காவில் தனக்கென வீடு ஒன்றினை அமைத்துக் குடியேறினார். கோட்டை மாளிகையில் அவருக்கு அடுத்த தரத்திலிருந்த மேயர் ஒருவன் குடிபுகுந்தான். அந்த வருடமே யாழ்ப்பாணக் கோட்டை தனது

யாழ்ப்பாண வைவெமாலை : ஒரு மீன்வாசிப்பு
முக்கிய நிர்வாக மையம் என்ற அந்தஸ்தை இழந்தது.

1798 ஆம் ஆண்டு கண்டி மன்னன் ராஜுசிங்கன் மரணமடைந்தான். அரசுரிமை போட்டி ஏற்பட்டது. கண்ணசாமி என்பவன் விக்கிரம ராஜுசிங்கன் என்ற பட்டப் பெயரோடு மன்னனானான். அரசுரிமையாளனான முத்துச்சாமி என்பவன் தனது உறவினருடன் கொழும்புக்குத் தப்பியோடி ஆங்கிலேயரிடம் சரண் புகுந்தான். ஆங்கிலேயர் முத்துச்சாமியையும் அவனோடு சேர்ந்தவர்களையும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு அனுப்பி அங்கு ஒரு மாளிகையில் தங்கவைத்திருந்துள்ளனர்.

1805 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் சேகரித்து வைத்திருந்த 1000 முடை அரிசி, பெரிய கடைக்கு அனுப்பப்பட்டு ஒரு முடை 10 இறை சாலுக்கு விற்கப்பட்டது.

1806 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் தேசாதிபதியான நோர்த் என்பான் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டு வந்தான். அவனும் அவனது பரிவாரமும் கோட்டை மாளிகையில் தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ள 14 தண்டிகைகளும், 100 தண்டிகைக் காவிகளும், 100 கலியாட்களும் தேவைப்பட்டனர்.

1807 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் கவனராகவிருந்த சேர் தோமஸ் மெயிற்லான்ட் என்பான் பசார் வரி (Bazaar Tax) என்ற வியாபார வரி ஒன்றினை அறிமுகப்படுத்தினான். யாழ்ப்பாணத்தின் நிர்வாகிகளும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தினர். சந்தைகள், கடைகள் என்பவற்றில் விற்கப்படுகின்ற பொருட்களுக்கும், கொள்முதல் செய்யப்படுகின்ற பொருட்களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டது. தானியங்களுக்கு இரு சதவீத வரியும், ஏனைய பொருட்களுக்கு முன்று சதவீத வரியும் விதிக்கப்பட்டன. இவை இறையல் (1 சிலிங்கும் 6 பெங்கும்), செப்புப்பணம் (1 பெனி), சல்லி, அரைச் சல்லி முதலிய நாணயங்களாக வசூலிக்கப்பட்டன.

1816 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகக் கண்டியில் கலகம் ஏற்பட்டது. அரக்கு விரோதமாகப் பலர் கிளர்ச்சி செய்தனர். அவ்வாறு கிளர்ச்சி செய்த உடக்படா நிலாமையையும், சில புத்த குருமாரையும் கைது செய்த ஆங்கிலேயர், அவர்களை யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் சிறை வைத்தனர். 1817 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

1864 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குச் சப்பிரிம் கோர்ட் நீதியரசரைப் பார்த்துப் பேசிச் செல்வதற்காக மல்லாகம், சாவகச்சேரி ஆகிய இரு இடத்து பொலீஸ் நீதிபதிகள் வந்திருந்தனர். அவர்கள் நீதியரசரைச் சந்தித்துவிட்டு கோச் வண்டியில் மல்லாகம் நோக்கி வரும் போது, அவர்கள் எதிரில் வண்ணை சிவன் கோவிலிலிருந்து சுவாமி ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தார். வீதியில் சனத்திரள் குவிந்து வந்தது. அந்த ஊர்வலத்தை அலட்சியப்படுத்தியது,

யாழ்ப்பான வைபவமாலை : ஒரு மீஸ்வாசிப்பு

சனக்கும்பலைப் பிளந்தபடி பொலீஸ் நீதிபதிகள் வந்த கோச் வண்டி செல்ல முயன்றது. வண்டியோட்டி சவுக்கினை விசிறிக் குதிரைகளை நடத்த முயன்றபோது, சவுக்கின் முடிச்சுக்கமிழு ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்த ஒருவரின் திறந்த மேனியில் களீரெனப் பட்டது. அவ்வளவுதான். சாரதியும் கோச் வண்டியில் அமர்ந்திருந்த ஆங்கிலப் பொலீஸ் நீதிபதிகளும் கீழே இழுக்கப்பட்டு நையய்யுடைக்கப்பட்டனர். பின்னர் யாழ் மாவட்ட நீதிபதி மோர்பியு தலையிட்டுச் சமாதானம் செய்துவைக்க நேர்ந்தது.

1872 இல் ஆங்கிலேயர் பெரியதொரு 'சேர்ச்சை' பறங்கித் தெருவில் கட்டிக் கொண்டனர். அதன்பின் கோட்டைக்குள் இருந்த தேவாலயத்தின் முக்கியத்துவம் குன்றிப் போனது. எனினும் கோட்டைக்குள்ளிருந்த தேவாலயத்தின்மீது ஒல்லாந்தர் எக்காலத்தும் தமதென உரிமை கோரக் கூடாது என்பதற்காக 1892 இல் கொழும்பிலியங்கிய வூல்வெண்டால் கொன்ஸிஸ்ரரி (Wolvendaal Consistory)யினருக்கு ரூபா ஆறாயிரம் வழங்கி உரிமையை வாங்கிக் கொண்டனர். அத்துடன் ரூபா எழுபத்தெந்தெழும் செலுத்தி அதனுள்ளிருந்த அனைத்துத் தளபாடங்களையும் விலைக்கு வாங்கித் தமதுரிமையாக்கிக் கொண்டனர்.

தேவாலயத்திலிருந்த மிகப் பெரிய மணி ஒன்றை வூல்வெண்டல் கொன்ஸிஸ்ரரி அன்பளிப்பாக ஆங்கிலேயரிடமிருந்து வாங்கி, அதனை சென் மைக்கேல் சேர்ச்சீற்கு ரூபா இருநூறுக்கு விற்று விட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட தொல் பொருள் ஆய்வுத் திணைக்களம், இத் தேவாலயத்தைப் பாதுகாக்கப்பட்ட தோல் கட்டிடம் எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது. எனினும், யாழ்ப்பானத்தி விருந்த புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தினரின் மூன்று பிரிவினர், அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன் ஆண்டில் மூன்று நாட்கள் இத் தேவாலயத்தில் வழிபாடு இயற்றி வந்தனர் எனத் தெரிகிறது.

ஆரம்பத்தில் ராணிமாளிகை இரு மாடிக்கட்டிடமாக இருந்தது. பின்னரே ஒரு தளக்கட்டிடமாக ராணி மாளிகை அமைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியர் அட்சிக்காலத்தில் கோட்டைக்குள்ளிருந்த 'ராணி மாளிகை' சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகளினதும், அரசாங்க அமைச்சர்களினதும் பருவ தங்குமிடமாக விளங்கியது. யாழ்ப்பானத்திற்கு வருகை தருகின்ற உயரதிகாரிகளும் ராணி மாளிகையில் தங்கிச் சென்றனர். ராணி மாளிகைபில் விக்டோரியா மகாராணியின் முழு அளவிலான ஓவியப்படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது.

கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பானத்திற்கு வரும் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் ராணி மாளிகையில் தங்கத் தொடங்கினர். அவர்களால் விசாரிக்கப்பட்டு மரண தண்டனை பெற்ற குற்றவாளிகள் யாழ்ப்பானக் கோட்டையின் தூக்கு மேடையில் தூக்கிவிடப்பட்டனர். அதற்கென யாழ்ப்பானக் கோட்டையின் கிழக்குப்பகுதியில் உயர்பீடக் கொத்தளத்தில் தூக்குமாட்டும் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டது. நான்கு

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒரு மீள்வாசிப்பு

தூண்களும் கூரையும் கொண்ட அக்கோபுரத்தின் உச்சியில் பிணைக்கப்பட்ட வளையத்திலிருந்து தூக்குக் கயிறு தொங்கும். கீழே கால்கள் நிற்குமிடத்தில் தட்டுப் பலகை இடப்பட்டிருந்தது. தூக்கில் மாட்டுகின்ற தண்டனைகளை ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ‘அலுகோககள்’ எனப்பட்டவர்களே செய்தனர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அலுகோககளாக இருந்தவர்கள் ஆபிரிக்கக் காப்பிரியர்களாவர். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அவ்வேலைகளைச் செய்வதற்கு நன்கு குடித்துச் சுயதுறிவை இழக்கும் சுதேசிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்தத் தூக்கு மண்டபத்தை முற்ற வெளியில் நின்று பார்க்கலாம். மக்கள் குழுமி நின்று பார்க்கத்தக்கதாகவே குற்றவாளிகளுக்கான தூக்குத் தண்டனையை அலுகோககள் நிறைவேற்றினர். நீதிபதிகளினால் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்கள் கோட்டையின் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

ஒல்லாந்தரின் படைவீரர்கள் தங்கிய பாசறை வீடுகளை ஆங்கிலேயர் சிறைச்சாலைக்கான கட்டிடங்களாக மாற்றிய மைத்தனர். அவற்றின் வலது பக்கச் சுவரில் ‘கடவுளே அதியுயர் நீதிபதி’ (God is the Supreme Judge) என்ற வாக்கியங்களைப் பொறித்தனர்.

கோட்டையின் ஆங்கிலேயக் கமாண்டர் காற்று வாங்குவதற்காகக் கோட்டைக்கு வெளியே உலா வருவான். ஒற்றைக் குதிரை பூட்டிய ‘நிக்சோ’ போன்ற ‘கோச்’ வண்டியிலேறிப் பவனி வருவான். அவன் பின்னால் கொடி தாங்கிய சிங்களவர்கள் சிலர் வர, அவன் வண்டியின் முன்னால் மேளங்களை இதமாக மழுக்கியவாறு தமிழர்கள் சிலர் நடப்பார்கள். கோச் வண்டியின் இருபுறமும் தப்பாக்கி ஏந்தி குதிரை வீரர்கள் வருவார்கள். படாடோபமாகவும் வெகு அமர்க்களமாகவும் கோட்டையின் கமாண்டர் வாழ்ந்தான்.

04, பெப்ரவரி, 1948

ஆங்கிலேயரின் கொடி இலங்கை எங்கனும் இறக்கப்பட்டது. அவ்விடத்தில் ஸ்ரீலங்காவின் சுதந்திரிக் கொடி உயர்த்தப்பட்டது. தெளிவாகப் பிரிந்திருந்த தமிழரசையும், சிங்கள அரசையும் ஒன்றாக்கி பேரினவாதிகளின் கைகளில் தூக்கி வழங்கிவிட்டு, ஆங்கிலேயர் விருப்பின்றி விலகிச் சென்றனர்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : ஒடு மீஸ்வாசிப்பு

விருத்தம்

இலகியசகாப்தமென்னுற் றெழுபதாமாண்டுதன்னி
லலர்பொலிமாலைமார்பனாம் புவனேகபாகு
நலமிகுந்திடு யாழ்ப்பாணநகரி கட்டுவித்து நல்லைக்
குலவிய கந்தசவாமிகோவிலும் புரிவித்தானே.

வெண்பா

முன்னாட்குளக்கோட்டன் முட்டுந்திருப்பணியைப்
பிண்ணாட்பறங்கிபிடிப்பனே - பொன்னாரும்
ழுனைக்கண் செங்கண்புகைக்கண்ணர் போய்மாற
மானே வடுகாய்வரும்.

விருத்தம்

திருமருவுயாழ்ப்பாண நாட்டையாண்ட
சிங்கையாரியன் குலத்தைத் தீங்குசெய்து
பெருமையோடு காலாயுத்தியானிமாதும்
பிலிப்பனெனும் பறங்கிகிளையரசையாண்டு
குருநெறியுமனு நெறியுமில்லாதாக்கிக
கொடுமைசெய்து நாற்ப.தாண்டளவும் போக்க
உருமருவுமதயகிரியிரவிபோல
வுலாந்தேசுமன்னவன் வந்துதிப்பன்றானே.

உதிக்கின்ற விளம்பிதனிலானிமாது
மொன்பதினிலுவுலகு புகழுலாந்தே சண்ணல்
மதிக்கின்ற மனப்பறங்கி கிளையையெல்லாம்
வாள்வலியாலுயிர் தொலைத் துவாரியள்ளிக
கொதிக்கின்ற தென் கடலிலடையவீசிக

கோட்டையொப்புக்கொண்டேற்றுக் கொடியுந்தாக்கிக்
துதிக்கின்ற யாழ்ப்பாணநகரி தன்னிற்
சோதிதிகழ் மணிமகுடஞ் சூட்டனானே

குட்டியபின்னூற்றின் மேலையெட்டாண்டு
தொல்வினை போல்வல்வினைக்களைல்லாஞ் செய்தே
ஈடு பொருளுள்ளதெல்லாங் கவர்ந்துதேடி
யிட்டவினைத்தி யாவரையுமிழிகோலாக்கிக்
கூட்டுறுமின்மினி வீழ்ந்தக் கினியின் மாய்ந்த
கொள்கையெனவன் குலமுநாசமாக
நாட்டுபுகழ் யாழ்ப்பாண நாடெங்கெங்கு
நன்மைபேறச் சைவ நெறிநடக்குந்தானே.

யாழ்ப்பாண வைபவம் முற்றுப் பெற்றது.

